



Številka: IPP 007-176/2011

Ljubljana, 8. 8. 2011

EVA 2011-1611- 0004

GENERALNI SEKRETARIAT VLADE
REPUBLIKE SLOVENIJE

Gp.gs@gov.si

ZADEVA: ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O TROŠARINAH –
predlog za obravnavo po skrajšanem postopku

1. Predlog sklepov vlade:

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, in 109/08) je Vlada Republike Slovenije na seji dne ... pod točko ... izdala:

S K L E P A

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah (EVA 2011-1611- 0004) ter ga pošlje v obravnavo Državnemu zboru Republike Slovenije.

Mag. Helena KAMNAR
GENERALNA SEKRETARKA

Sklep prejmeta:

- Državni zbor RS
- Ministrstvo za finance

2. a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:

- Alenka Kovač Arh, generalna direktorica

2. b Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu Državnega zbora RS:

– dr. Franc Križanič, minister za finance – Mateja Vraničar, državna sekretarka – Alenka Kovač Arh, generalna direktorica – Jožica Kastelic, sekretarka, vodja sektorja – Evelina Smrekar, podsekretarka		
3. Gradivo se sme objaviti na svetovnem spletu:		DA
4. a Predlog za obravnavo predloga zakona po <u>skrajšanem</u> postopku v Državnem zboru RS z obrazložitvijo razlogov: V skladu s prvim odstavkom 142. člena Poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 92/07-UPB1) Vlada Republike Slovenije predlaga, da se Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah obravnava in sprejme po <u>skrajšanem</u> postopku, ker ne gre za bistvene vsebinske dopolnitve in spremembe temveč za manj zahtevne spremembe, ki ne spreminjajo temeljnih načel zakona in le jasneje določajo posamezne rešitve. Obenem se z novelo zakona dopolnjujejo določbe o rokih za uveljavljanje vračila trošarine, skladno s sodbo Vrhovnega sodišča Republike Slovenije. Tudi tu ne gre za novo rešitev, ampak za prenos iz podzakonskih aktov.		
4. b Predlog za skrajšanje poslovniških rokov z obrazložitvijo razlogov: /		
5. Kratek povzetek gradiva		
S predlagano novelo Zakona o trošarinah se natančneje opredeli gibanje trošarinskih izdelkov s plačano trošarino iz druge države članice v Slovenijo; poslovanje davka prostih prodajaln; nezakonito in »sumljivo« ravnanje, rok za uveljavljanje pravice do vračila plačane trošarine z izrecno navedbo, da se mesečno ali letno uveljavljanje pravice izključujeta.		
6. Presoja posledic		
a)	na javnofinančna sredstva v višini, večji od 40 000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	DA / NE
b)	na usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA / NE
c)	administrativne posledice	DA / NE
č)	na gospodarstvo, posebno na mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	DA / NE
d)	na okolje, kar vključuje tudi prostorske in varstvene vidike	DA / NE
e)	na socialno področje	DA / NE
f)	na dokumenta razvojnega načrtovanja: – na nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja, – na razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna – na razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij	DA / NE
7. a Predstavitev ocene finančnih posledic, višjih od 40 000 EUR		

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) obveznosti za druga javna finančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II. a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra ukrepa, projekta/naziv ukrepa, projekta	Šifra PP/naziv PP	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ:				
II. b Manjkajoče pravice porabe se bodo zagotovile s prerazporeditvijo iz:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra ukrepa, projekta/naziv ukrepa, projekta	Šifra PP/naziv PP	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ:				
II. c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov oz. povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki		Znesek za tekoče leto (t)		Znesek za t + 1
SKUPAJ:				

/OBRAZLOŽITEV:

- I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu: /
- II. Finančne posledice, ki so načrtovane za državni proračun: /
- II. a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene: /
- II. b Manjkajoče pravice porabe se bodo zagotovile s prerazporeditvijo: /
- II. c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov oz. povečanih odhodkov proračuna: /

7. b Predstavitev ocene finančnih posledic, nižjih od 40 000 EUR

Kratka obrazložitev: Predlagane spremembe zakona ne bodo imele finančnih posledic za državni proračun in ne za druga javnofinančna sredstva.

8. Predstavitev sodelovanja javnosti

Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja

DA / NE

Datum objave: 24. 5. 2011

Mnenja, predloge, pripombe so dali:

- Združenje družinskih vinogradnikov-vinarjev Slovenije
- Energetska zbornica Slovenije
- Slovenske železnice
- Trgovinska zbornica Slovenije
- Regal GH d.o.o.

Upoštevani so bili:

- **pretežno**
- glede tistih, ki niso bili upoštevani, je podana obrazložitev v Uvodu k noveli zakona (Poročilo sodelovanju javnosti pri pripravi predloga zakona)

Bistvena nerešena vprašanja: /

Javnost je bila vključena v pripravo gradiva v skladu z Zakonom o dostopu do informacij javnega značaja, kar je razvidno v predlogu predpisa.

9. Predstavitev medresorskega usklajevanja

Gradivo je bilo poslano v medresorsko usklajevanje: CURS, SVZ, MG, MOP, MKGP, MJU in MzP.

Gradivo je v celoti usklajeno z vsemi resorji, razen z MJU in SVZ.

Neusklajenost pojasnjujemo:

- Ministrstvo za javno upravo

Predlog, vezan na program odprave administrativnih ovir, in sicer, da bi že s to novelo zakona opredelili uvedbo elektronskega poslovanja in s tem poenostavitev oziroma administrativna razbremenitev poslovanja na področju trošarin, ni sprejemljiv, saj problem pri uvedbi t.im. elektronskih trošarin ni v pomanjkljivi pravni podlagi, ampak predvsem v zagotavljanju proračunskih sredstev.

Predlog glede vpeljave EMCS ni relevanten, saj se ta v praksi za gibanje trošarinskih izdelkov na notranjem trgu (med državami članicami) že izvaja od leta 2010. Nadgradnja sistema EMCS za spremljanje gibanja trošarinskih izdelkov v sistemu odloga plačila trošarine znotraj območja Slovenije pa je povezana z velikimi finančnimi sredstvi, ki niso sorazmerna z učinkom na zmanjšanje administrativnih bremen.

– Služba vlade za zakonodajo

Glede ugotovitve, da se pojmi v ZTro razlikujejo od tistih v Direktivi 2008/118 pojasnjujemo, da terminološke razlike res obstajajo, vendar to ne pomeni vsebinskih razlik. Vsi, po oceni SVZ sporni termini, so definirani v 4. členu veljavnega zakona. Pripominjamo tudi, da bomo, v skladu z zakonodajnimi postopki v EU, predlagali redakcijski popravek prevoda Direktive 2008/118/ES o splošnem režimu za trošarino.

Glede predloga k 5. členu novele zakona za navedbo »računalniško podprtega sistema« s sklicem na Odločbo št. 1152/2003/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA z dne 16. junija 2003 o informatizaciji gibanja in nadzora trošarinskih izdelkov (UL L št. 162, 1. 7. 2003, str. 5) v dosedanjem sedmem odstavku, ki postane peti odstavek, ni ustrezna, saj v 8. členu veljavnega zakona ni opredeljeno gibanje trošarinskih izdelkov v režimu odloga plačila med državami članicami, ampak gibanje trošarinskih izdelkov v režimu odloga v Sloveniji, za katero se ne uporablja računalniško podprti sistem, na katerega se nanaša drugi odstavek 21. člena Direktive 2008/118/ES. Gibanje trošarinskih izdelkov v režimu odloga med pošiljateljem in prejemnikom v Sloveniji ni podprto z računalniškim sistemom, ampak se spremlja na osnovi papirnega trošarinskega dokumenta iz prvega odstavka 8. člena zakona. Besedna zveza »računalniško podprti sistem za izvoz« se nanaša računalniško podprti sistem s carinskega področja (Export Control System), in ne za računalniško podprti sistem iz Odločbe št. 1152/2003/ES (EMCS: Excise Control Movement System), na katerega napotuje drugi odstavek 21. člena Direktive 2008/118/ES. Uporaba le-tega se navezuje na člene 8.a, 9, 9.a, 9.b, 10, 10.a, 10.b, 10.c. in ne na člen 8. Zaradi izvedbe carinskega postopka izvoza in potrditve izstopa blaga v carinskem računalniškem sistemu (oboje na ozemlju Slovenije), je takšno sklicevanje ustrezno.

Glede predloga, da se 15. člen predloga zakona, ki spreminja 17. člen veljavnega zakona, uskladi z določbo Direktive 2008/118/ES menimo, da je določba 17. člena veljavnega zakona v celoti usklajena z določbo 8. člena Direktive 2008/118/ES. V prvem odstavku navedenega člena so zajeti vsi trošarinski zavezanci (proizvajalec, imetnik trošarinskega skladišča, pooblaščen prejemnik, uvoznik, začasno pooblaščen prejemnik), ki se lahko prepoznajo v določbi 1.a, 2.b, 2.c, 2.d 8. člena Direktive 2008/118/ES. V drugem odstavku so navedene tudi osebe, ki so plačniki trošarine in prav tako gre za ureditev iz prej citiranih določb Direktive vendar za primere, ki so posledica nepravilnosti v zvezi s trošarinskimi izdelki. Drugi odstavek 8. člena Direktive 2008/118/ES je prenesen v tretji odstavek 17. člena veljavnega zakona.

Glede predloga k 16. členu novele zakona menimo, da se ravno s predlagano spremembo doseže opredelitev trošarinskega skladišča, kot jo opredeljuje enajsta točka 4. člena Direktive 2008/118/ES. Namreč 18. člen veljavnega zakona v prvem odstavku omenja le proizvodnjo in skladiščenje, medtem ko pa odpreme in prejema trošarinskih izdelkov ne zajema in se zato predlaga sprememba tega člena. Zakon v 4. členu vsebuje oziroma opredeljuje trošarinska skladišča tako, kot to izhaja iz 4. člena Direktive 2008/118/ES.

Datum pošiljanja: 5. 7. 2011

Gradivo je usklajeno:	v celoti / pretežno / delno	
	Bistvena nerešena vprašanja: /	
	Priložiti mnenja organov, s katerimi gradivo ni usklajeno	
10. Gradivo je lektorirano		DA / NE
11. Zahteva predlagatelja za		
a)	obravnavo neusklajenega gradiva	DA / NE
b)	nujnost obravnave	DA / NE

c)	obravnavo gradiva brez sodelovanja javnosti	DA / NE
12. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti		DA / NE
13. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade		DA / NE
Mateja Vraničar DRŽAVNA SEKRETARKA		

PRILOGA:

- predlog sklepa vlade
- jedro gradiva
- osnutek podzakonskih aktov
- Korelacijska tabela
- Izjava o skladnosti

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, in 109/08) je Vlada Republike Slovenije na seji dne ... pod točko ... izdala:

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah (EVA 2011-1611- 0004) ter ga pošlje v obravnavo Državnemu zboru Republike Slovenije.

Mag. Helena KAMNAR
GENERALNA SEKRETARKA

Sklep prejmeta:

- Državni zbor RS
- Ministrstvo za finance

ZAKON

O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O TROŠARINAH

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJETJE PREDLOGA ZAKONA

Sistem obdavčevanja trošarinskih izdelkov je v Sloveniji opredeljen z Zakonom o trošarinah (Uradni list RS, št. 97/10 – uradno prečiščeno besedilo; v nadaljnjem besedilu: zakon), ki je usklajen z evropskim pravnim redom.

Direktiva 2008/118/ES o splošnem režimu za trošarino je temeljna direktiva, ki določa ureditev za trošarinske izdelke, njihovo skladiščenje, gibanje in nadzor ter uveljavlja računalniško podprt sistem za njihovo gibanje in nadzor (angl. *Excise Movement and Control System*; v nadaljnjem besedilu: EMCS). S 14. členom te direktive je državam članicam omogočeno, da oprostijo plačila trošarine tiste trošarinske izdelke, ki jih dobavijo brezcarinske prodajalne in jih potniki na poletu ali morski plovbi v osebni prtljagi odnesejo na tretje ozemlje ali v tretjo državo. Skladno s tem členom, se trošarinski izdelki, dobavljeni na letalu ali ladji med poletom ali morsko plovbo, obravnavajo enako kakor izdelki, ki jih dobavljajo davka proste prodajalne. 40. člen te direktive omogoča državam članicam, da lahko male proizvajalce vina oprostijo zahtev glede skladiščenja, gibanja in nadzora v trošarinskem režimu.

Obdavčitev energentov je opredeljena z Direktivo Sveta 2003/96 z dne 27. oktobra 2003 o preoblikovanju okvira Skupnosti za obdavčenje energentov in elektrike

Opredelitev alkoholnih pijač in struktura njihove obdavčitve je opredeljena z Direktivo Sveta 92/83/EGS z dne 19. oktobra 1992 o uskladitvi strukture trošarin za alkohol in alkoholne pijače (UL L št. 316 z dne 31.10.1992, str. 21).

Razlog za spremembo zakona je ponovna preučitev njegovih rešitev glede rokov za uveljavljanje pravic zavezancev za vračilo plačane trošarine, pa tudi glede izvajanja nadzora in sankcioniranja nezakoničnosti.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

S predlagano novelo zakona se odpravljajo posamezne nejasnosti in nedoslednosti v njem, zlasti tiste, ki se nanašajo na roke za uveljavljanje pravic za vračilo trošarine in izhajajo iz sodbe Vrhovnega sodišča Republike Slovenije.

2.2 Načela

S predlogom zakona predlagatelj ne posega v obstoječa temeljna načela veljavnega Zakona o trošarinah.

2.3 Poglavitne rešitve

S 1. členom predloga zakona se med trošarinske zavezance uvršča imetnik dovoljenja za davka prosto prodajalna, s 25., 28. in 29. členom pa se uvaja in natančno opredeli davka prosta prodajalna. Dopolnitev je potrebna po eni strani zaradi usklajenosti z evropsko zakonodajo, hkrati pa se bodo tako odpravili dvomi, ki so se pojavili v zadnjih mesecih pri izvajanju nadzora, čeprav se zakonodaja na tem področju ni spremenila. Direktiva Sveta 2008/118/ES z dne 16. decembra 2008 o splošnem režimu za trošarino in o razveljavitvi Direktive 92/12/EGS (UL L 9, 14. 1. 2009; s spremembami) v 14. členu dovoljuje oprostitve plačila trošarine za trošarinske izdelke, ki se prodajajo v prostocarinskih prodajalnah potnikom za iznos na tretje ozemlje ali v tretjo državo v osebni prtljagi. Ob vsebinskem pregledu navedenega člena te direktive je bilo ugotovljeno, da v nekaterih delih prevod člena vsebinsko ni enak enakovrednim tujim različicam, npr. angleški, nemški. Pravilni izraz za »tax free shop« je namreč »davka prosta prodajalna«. Zato je bilo treba uporabiti izraz, ki ustreza naravi in načinu poslovanja teh prodajaln, in sicer: davka proste prodajalne. S polnopravnim članstvom Slovenije v EU se je poslovanje prostocarinske prodajalne prilagodilo novim razmeram. In to je drugi argument, da se z novelo zakona namesto prostocarinske prodajalne uvede nova kategorija, to je davka prosta prodajalna. Tako se njen obstoj prilagodi stanju v praksi, hkrati pa se določijo: pogoji za njeno poslovanje, pogoji za pridobitev dovoljenja, pogoji, ki jih mora izpolnjevati imetnik dovoljenja pri izvajanju prodaje, in pogoji, ki jih mora izpolnjevati potnik. Namreč, do oprostitve plačila trošarine pri nakupu v davka prosti prodajalni je upravičen le potnik, ki potuje na tretje ozemlje ali v tretjo državo in to dokazuje z vozovnico.

Pri izvajanju carinskih preiskav in drugih oblik nadzora na podlagi določb ZCS je nadzorni organ ugotovil veliko vnosov trošarinskih izdelkov iz drugih držav članic, za katere ni bila obračunana in plačana trošarina. Gre za primere, ko pravne osebe – kupci iz Slovenije – nabavijo trošarinske izdelke v drugi državi članici in jih tudi same pripeljejo v Slovenijo, torej jih neposredno vnesejo vanjo iz druge države članice. Veljavni zakon v drugem odstavku 10. č člena predpisuje postopek ob prejemu trošarinskih izdelkov s plačano trošarino iz druge države članice. Ureja le primere, ko so kupcu iz Slovenije izdelki dobavljeni, torej jih ne pripelje dejansko sam. Za te primere je z veljavnim zakonom predpisana izdaja spremnega dokumenta, ki ga izda pošiljatelj. Poleg izdaje tega dokumenta navedena določba predpisuje druge obveznosti za prejemnika trošarinskih izdelkov s plačano trošarino. Ključni namen določbe je obveznost prejemnika, da napove pošiljko nadzornemu carinskemu organu, predloži instrument zavarovanja in potrdi spremni dokument (poenostavljeni trošarinski dokument, ki se sicer uporablja za te primere) ter ga vrne pošiljatelju iz druge države članice. Toda ta zakonska rešitev ne zajema primerov, ko kupec iz Slovenije sam pripelje trošarinske izdelke iz druge države članice (jih ne pošilja pošiljatelj), zaradi česar tako vnesenih izdelkov ni mogoče obravnavati kot obdavčljive niti ni mogoče te osebe prepoznati kot odgovorne za prekršek, ker kakor že rečeno veljavni zakon za te primere ne predpisuje nobenih obveznosti oziroma postopka. Zaradi navedenega se z 9. členom predlaga dopolnitev veljavnega zakona tako, da se tudi tem osebam naloži napoved pošiljke in predložitev instrumenta zavarovanja. Izdaja spremnega dokumenta (poenostavljenega trošarinskega dokumenta) je za te primere morda videti nelogična (saj trošarinskih izdelkov ne pošilja pošiljatelj, temveč ga slovenski kupec sam neposredno prevzame pri dobavitelju v drugi državi članici), ker pa gre za gibanje med

državami članicami in glede na vsebino prvega odstavka 33. člena Direktive Sveta 2008/118/ES (komercialni namen), se s predlagano novelo zakona zahteva tudi izdaja spremnega dokumenta.

S predlagano novelo zakona (14. člen) se razširi pravna podlaga za opredelitev »sumljivih« ravnanj s trošarinskimi izdelki, ki jih po veljavni ureditvi ni mogoče neposredno opredeliti kot nezakonitih. Nastanek obveznosti za obračun oziroma za plačilo trošarine se opredeli tudi za primere, ki se doslej niso obravnavali kot razlog za nastanek obveznosti tega plačila. S temi spremembami se bo prispevalo tudi k povečanju zneska pobranih dajatev iz trošarin. Prav tako se s spremembo ureja obdavčitev trošarinskih izdelkov, za katere se ugotovi, da ni dokazil o njihovi dobavi, načinu pridobitve oziroma izvoru. Če se med preiskavo oziroma trošarinskim nadzorom pri trošarinskih zavezancih ali pa tudi drugih osebah odkrijejo trošarinski izdelki brez dokazil o izvoru, je treba sprejeti »zakonito domnevo«, da so takšni izdelki dobavljeni nezakonito. Tako se bo za trgovanje s trošarinskimi izdelki na notranjem trgu dosegla večja disciplina glede obstoja dokazil o dobavah in prodajah, saj bo imetnik izdelkov ob zakoniti domnevi njihovega nezakonitega vnosa moral dokazovati nasprotno, torej da razpolaga z ustreznimi dokazili. Poleg tega se bo z uvedbo te domneve lahko poleg prekrškovnega postopka izvedel odvzem trošarinskih izdelkov v skladu z 68. a členom. Ta odvzem bo veljal tudi, če se ne da ugotoviti dejanski lastnik oziroma posestnik spornih trošarinskih izdelkov, ki so bili odkriti pri nadzoru.

Poleg zgoraj navedenega je treba določbo 16. člena veljavnega zakona spremeniti zaradi nekaterih pojmov, kakršna sta »nezakoniti prevoz« in »nezakonita posest« iz 1. točke prvega odstavka. V praksi je težko dokazati, kaj dejansko sta nezakoniti prevoz in nezakonita posest z vidika trošarinskih predpisov, saj zakon ne vsebuje določbe, ki bi jasno opredelila »zakoniti prevoz trošarinskih izdelkov« in »zakonito posest trošarinskih izdelkov«. Z novelo se določba spremeni tako, da se obravnava prevoz trošarinskih izdelkov kot obdavčljiv dogodek le, če se prevažajo nezakonito proizvedeni, vneseni ali uvoženi izdelki. S takšno spremembo 16. člena je zagotovljena pravna podlaga za nastanek obveznosti za plačilo trošarine, kadar se med trošarinskim nadzorom oziroma dejavnostjo mobilnih enot na cestah prestrežejo vozila s trošarinskimi izdelki, ki so glede na okoliščine primera lahko nezakonito proizvedeni, vneseni ali uvoženi. Ob takšni ureditvi se bodo prevozniki obravnavali kot morebitni plačniki.

Kar zadeva »nezakonito posest«, je primerno, da se ta opredeli kot razlog za nastanek obveznosti za plačilo trošarine le, če gre za »posest trošarinskih izdelkov, ki so bili nezakonito proizvedeni, vneseni ali pa uvoženi«. Tako se pokrijejo primeri v praksi, ko se pri nekom skladiščijo trošarinski izdelki, za katere se z gotovostjo lahko dokaže, da so bili nezakonito proizvedeni, vneseni ali uvoženi. Imetnik oziroma oseba, ki ima v posesti sporne trošarinske izdelke, se lahko opredeli kot plačnik trošarine.

S predlaganim 14. členom se natančno opredeljuje trenutek nastanka obveznosti za plačilo trošarine za primere iz 16. člena veljavnega zakona. V praksi se je izkazalo, da ta trenutek ni izrecno opredeljen, pa tudi Zakon o davčnem postopku kot subsidiarni predpis na tem področju ne zadošča, saj gre za posebne primere nastanka obveznosti.

S 15. členom predloga zakona se opusti obveznost doplačila trošarine za osebo, ki označeno gorivo za ogrevanje uporabi za pogonski namen oziroma z označenega goriva odstrani

indikator. Po veljavni ureditvi mora plačati razliko med plačano trošarino in trošarino, ki bi jo morala plačati glede na namen uporabe. Hkrati s spremembo 17. člena veljavnega zakona se spremeni 71. člen veljavnega zakona, ki tako dejanje opredeljuje kot prekršek. S tem se odmerni davčni postopek nadomesti s prekrškovno odločbo. V praksi namreč preiskovalci odkrijejo »pralnice energentov«, v katerih so večje količine energentov, ki so brez sredstva za označevanje, je pa očitno, da gre za njegovo nezakonito odstranitev, ker so še vidne njegove sledi. Obračun razlike trošarine je prezahteven glede na dokazovanje in obrazložitev odmerne odločbe (ugotovitev količine, višine trošarine ob nakupu energenta, višina ob odkritju nepravilnosti ...) ter predrag glede na znesek trošarine, ki je z odmerno odločbo ugotovljen.

S 27. členom predlaganega zakona se opredelijo roki za predložitev zahtevka za vračilo trošarine za osebe iz 31. člena veljavnega zakona, ki so oproščene plačila trošarine (diplomatska in konzularna predstavništva in mednarodne organizacije), in sicer najmanj za obdobje treh mesecev (razen konec leta, za november in december) ali največ za obdobje koledarskega leta, carinski organ pa odloči o njih v 30 dneh po prejemu popolnega zahtevka in izvede vračilo plačane trošarine v 15 dneh po vročitvi odločbe o vračilu.

Predlog za spremembo 30. člena veljavnega zakona je posledica sodbe Vrhovnega sodišča Republike Slovenije, opr. št. X Ips 87/2008, z dne 17. 11. 2010, v kateri se nadzornemu organu očita, da je presegel zakonska pooblastila. Carinska uprava Republike Slovenije pri vračanju trošarine ni dopuščala kombinacije mesečnih in letnih zahtevkov za vračila. Praksa carinskega organa je temeljila na prvem odstavku 30. člena Zakona o trošarinah in 36. členu Pravilnika o izvajanju Zakona o trošarinah (v nadaljnjem besedilu: PZTro), kjer je v prvem odstavku navedeno, da upravičenci predložijo zahtevek za vračilo trošarine do zadnjega dne meseca, ki sledi mesecu, v katerem je bil izpolnjen pogoj za vračilo trošarine, oziroma najpozneje v šestih mesecih po poteku koledarskega leta, če predložijo zahtevek za preteklo leto. Rok za uveljavljanje vračila trošarine (mesečni ali letni) so upravičenci izbrali sami. Praviloma je upravičenec, ki je začel uveljavljati vračilo tako, da je vlagal mesečne zahteveke, takšen način ohranil tudi v naslednjih obdobjih. Upravičenci, ki so uveljavljali vračilo trošarine v letnem zahtevku, so vložili enoten zahtevek za celo leto, in v tistem letu prej niso vlagali mesečnih zahtevkov, na podlagi katerih bi se trošarina v obravnavanem letu že vrnila. V nasprotnem je bil zahtevek zavrnjen. Vrhovno sodišče je v svoji sodbi zastopalo stališče, da za zavrnitev vračila trošarine zaradi kombiniranega uveljavljanja (mesečno in letno v enem koledarskem letu) in rokov za to uveljavljanje (30 dni oziroma šest mesecev) v zakonu ni podlage, da pa uporaba PZTro in njegova ekstenzivna razlaga nista sprejemljivi, da se presega zakonsko pooblastilo ministru za urejanje pravice do vračila trošarine. Na podlagi navedenega (zlasti da zakon nima določb o mesečnem oziroma letnem načinu uveljavljanja pravice) se s predlagano spremembo (25. člen) prenese vsebina določb iz PZTro v zakon in izrecno navede, da se mesečno ali letno uveljavljanje pravice do vračila trošarine izključujeta.

Po uvedbi EMCS so mali proizvajalci vina iz Slovenije naleteli na ovire pri poslovanju s prejemniki v nekaterih državah članicah (npr. Veliki Britaniji), ki od slovenskih pošiljateljev niso pripravljeni sprejemati pošiljk s plačano trošarino, ampak zahtevajo izključno poslovanje v okviru EMCS (trošarinska številka). Na podlagi veljavnega zakona mali proizvajalci vina nimajo možnosti odposlati trošarinske izdelke v režimu odloga, ker ne morejo pridobiti statusa imetnika trošarinskega dovoljenja. Prvi odstavek 45. člena veljavnega zakona določa, da so mali proizvajalci osebe, ki ne morejo pridobiti trošarinskega dovoljenja. Vino lahko odpošljejo le s plačano trošarino (10. člen veljavnega zakona). Za zagotovitev možnosti, da slovenski mali vinarji lahko pošiljajo vino v druge države članice tudi z odlogom plačila, se s 34. členom v

veljavni zakon prenese določba 40. člena direktive Sveta 118/2008, ki državam članicam omogoča, da svoje male proizvajalce vina, ki sami opravljajo transakcije v Skupnosti, oprostitjo nekaterih zahtev glede nadzora proizvodnje in gibanja. S predlaganim novim 45. a členom veljavnega zakona se malim vinarjem omogoči pridobitev trošarinske številke in dovoljenja za odpošiljanje vina z odlogom plačila trošarine. Na podlagi trošarinske številke bodo mali vinarji lahko sodelovali v sistemu EMCS.

V zakon so vključeni tudi tehnični in redakcijski popravki, potrebni zaradi pomanjkljivosti in napak v njegovem besedilu.

Predvideno je, da bo zakon začel veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. 1. 2012.

Povzetek Poročila o sodelovanju javnosti pri pripravi predloga zakona:

Predlog zakona je bil 24. maja 2011 objavljen na spletni strani predlagatelja, rok za predložitev pripomb zainteresirane javnosti pa je bil 15. junij 2011.

Mnenja, predloge in pripombe so dali Združenje družinskih vinogradnikov - vinarjev Slovenije, Energetska zbornica Slovenije, Slovenske železnice, Odvetniška pisarna Mirka Bandlja d.o.o. in Trgovinska zbornica Slovenije.

Večino mnenj, predlogov in pripomb je predlagatelj zakona upošteval pri oblikovanju določb zakona, glede tistih, ki jih ne sprejema, pa daje obrazložitev:

- **Združenje družinskih vinogradnikov - vinarjev Slovenije**

Predlagatelj zakona nasprotuje predlogu za krčenje kriterijev le na količino proizvedenega vina, saj se za namen trošarinskega nadzora ne vodijo ustrezne evidence. Z ohranitvijo obeh kriterijev je carinskemu organu dana možnost neodvisnega ugotavljanja obsega proizvodnje in statusa zavezanca.

- **Energetska zbornica Slovenije**

Predlagana dopolnitev definicije končnega odjemalca in nastanka obveznosti za obračun trošarine ni potrebna. Iz 53. a člena veljavnega zakona že izhaja, da v primeru, ko proizvajalec proizvedeno električno energijo porabi za proizvodnjo električne energije ali za ohranjanje sposobnosti za proizvodnjo električne energije, ne nastane obveznost za obračun trošarine. Če pa proizvajalec prejme električno energijo od dobavitelja s plačano trošarino in jo porabi za proizvodnjo oziroma ohranjanje sposobnosti za proizvodnjo električne energije, ima pravico do vračila plačane trošarine. To pravico lahko uveljavlja tudi z odbitkom od davčne obveznosti, izkazane v mesečnem obračunu (to pomeni v istem davčnem obdobju, kot je električno energijo, dobavljeno iz omrežja, porabil za proizvodnjo oziroma ohranjanje sposobnosti za proizvodnjo električne energije).

Glede predlagane dopolnitve 55. člena veljavnega zakona predlagatelj zakona meni, da ni primerna, saj bi od proizvajalcev, ki uporabijo električno energijo za navedena namena, zahtevala pridobitev dovoljenja za oproščenega uporabnika, to pa bi pomenilo dodatno administrativno obremenitev.

- **Slovenske železnice**

Predloga za uvedbo oprostitve plačila trošarine za električno energijo, porabljeno za prevoze blaga in potnikov po železnici, glede na javnofinančno situacijo, ni mogoče sprejeti.

– Trgovinska zbornica Slovenije

Predlog, da se uvozniku odpusti plačilo trošarine za vzorce (šesti odstavek 12. člena veljavnega zakona), ni sprejemljiv. Tak odpust lahko že po veljavni ureditvi uveljavljata imetnik trošarinskega skladišča in oproščeni uporabnik, ki jima uvoznik dobavlja izdelke v režimu odloga plačila trošarine (4. in 5. točka prvega odstavka 7. člena veljavnega zakona). V primeru dobave drugim osebam, ki niso vključene v sistem, namena porabe trošarinskih izdelkov ne bi bilo mogoče nadzorovati.

Predlog, da bi nadzorni organ lahko izdal posebno dovoljenje za uveljavljanje vračila trošarine osebam, ki iz logističnih razlogov niso vključene v odložni režim, bi v obstoječo ureditev vnesel rešitev, ki odstopa od osnovnega načela trošarinskega sistema o pogojih za odložni režim (uporabnikom bi omogočil, da bi brez plačane trošarine lahko prejeli trošarinske izdelke od subjektov, ki niso imetniki trošarinskega dovoljenja), in ni sprejemljiv.

Predlagane uvedbe nove izjeme oziroma oprostitve (za vodik) ter predloga za zvišanje odstotka dodanega biogoriva, za katerega se ne plača trošarina, glede na javnofinančno situacijo, ni mogoče sprejeti. Predloga tudi presegata vsebino tega zakona, saj posegata v člena, ki ju ta zakon ne vsebuje (53. in 54. člen veljavnega zakona).

– Regal GH d.o.o.

Predlog za spremembo definicije imetnika dovoljenja za davka prosto prodajalno ni sprejemljiv, saj želi spremeniti osnovni kriterij, ki določa, da se v davka prosti prodajalni sme prodajati trošarinske izdelke brez plačila trošarine, če jih potniki iznesejo na tretje ozemlje ali v tretjo državo.

Pojma »mednarodni promet« ni treba opredeliti s tem zakonom, ker se nanaša na zračni oziroma pomorski promet, opredeljen že s področno zakonodajo.

Sprememba opredelitve davka proste prodajalne tako, da se veže na varnostno območje omejenega gibanja, ni sprejemljiva. Ta pojem je precej širši od pojma »za izstopno mejno carinsko kontrolo«, obsega večje območje kot le potniški del terminalov, kjer so prodajalne in se nanaša na področje zagotavljanja varnosti na letališčih in pristaniščih.

Predlog za spremembo 10. točke 30. člena ni sprejemljiv, saj bi takšna rešitev pomenila, da imetnik dovoljenja za davka prosto prodajalno lahko uveljavlja pravico do vračila plačane trošarine za vse prodane trošarinske izdelke, vodilo zakona pa je omejitev na namen iz 1. in 2. točke 32. člena zakona, kar pomeni, da lahko uveljavlja to pravico le, če je prodal trošarinske izdelke brez vračunane trošarine potnikom, ki jih v svoji osebni prtljagi iznesejo na tretje ozemlje ali v tretjo državo oziroma na letalu ali ladji med poletom ali morsko plovbo med Slovenijo in tretjim ozemljem ali tretjo državo, pri katerem je odhodni oziroma namembni kraj v Sloveniji.

Posebna javna obravnava predlaganega gradiva ni bila opravljena.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlagane spremembe zakona ne bodo imele finančnih posledic za državni proračun in ne za druga javnofinančna sredstva.

Za izvajanje zakona ni treba zagotoviti dodatnih sredstev.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Za izvajanje zakona ne bodo potrebna dodatna proračunska sredstva.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Predlog zakona je prilagojen pravnemu redu EU.

Direktiva 2008/118/ES o splošnem režimu za trošarino omogoča državam članicam, da trošarinske izdelke, ki jih dobavijo davka proste prodajalne in jih potniki na poletu ali morski plovbi v osebni prtljagi odnesejo na tretje ozemlje ali v tretjo državo oprostitjo plačila trošarine. Trošarinski izdelki, dobavljeni na letalu ali ladji med poletom ali morsko plovbo na tretje ozemlje ali v tretjo državo, se obravnavajo enako kakor izdelki, ki jih dobavljajo davka proste prodajalne.

Luxemburg, Portugalska in Francija so le trije primeri držav članic, ki dopuščajo davka proste prodajalne na letališčih in te poslujejo skladno z evropsko zakonodajo tako, da so trošarinski izdelki, ki jih potniki odnesejo v osebni prtljagi na tretje ozemlje ali v tretjo državo, oproščeni plačila trošarine. Te države dopuščajo prodajo trošarinskih izdelkov brez plačila trošarine na letih, namenjenih v tretjo državo (t.im. »outbound flights«) in na letih domov (t.im. »inbound flights«).

6. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMELO SPREJETJE ZAKONA

6.1 Administrativne in druge posledice

/

6.2 Presoja posledic na okolje, ki vključuje tudi prostorske in varstvene vidike

/

6.3 Presoja posledic na gospodarstvo

/

6.4 Presoja posledic na socialnem področju

/

6.5 Presoja posledic na dokumente razvojnega načrtovanja

/

6.6 Izvajanje sprejetega predpisa

Predlagane spremembe zakona bodo ugodno vplivale na izvedbo nadzora. Zaradi odprave nejasnosti in dvoumnih rešitev bo izvajanje sprejetega predpisa olajšalo delo nadzornemu organu.

6.7 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

/

7. Obrazložitev predloga za obravnavo po skrajšanem postopku

V skladu s prvim odstavkom 142. člena Poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 92/07-UPB1) Vlada Republike Slovenije predlaga, da se Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah obravnava in sprejme po skrajšanem postopku, ker gre za manj zahtevne spremembe, ki ne spreminjajo, ampak le jasneje določajo posamezne rešitve. Obenem se z novelo zakona dopolnjujejo določbe o rokih za uveljavljanje vračila trošarine, skladno s sodbo Vrhovnega sodišča Republike Slovenije.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o trošarinah (Uradni list RS, št. 97/10 – uradno prečiščeno besedilo) se v 4. členu v 1. točki za besedo »članice« doda vejica in besedilo »imetnik dovoljenja za davka prosto prodajalno«.

V 11. točki se besedilo »petega odstavka 10. č člena« nadomesti z besedilom »prvega odstavka 10. e člena«.

V 11. točki se namesto pike naredi podpičje in dodata novi 12. in 13 točka, ki se glasita:
»12. davka prosta prodajalna je prostor, kjer njen imetnik, ki je trošarinski zavezanec, sme v okviru svoje dejavnosti pod režimom odloga plačila trošarine prejemati in skladiščiti trošarinske izdelke ter jih brez plačila trošarine prodajati le potnikom, ki jih v osebni prtljagi iznesejo na tretje ozemlje ali v tretjo državo. V davka prosti prodajalni lahko prejema, skladišči in prodaja tudi izdelke s plačano trošarino.

13. termin »davka prosta prodajalna iz 32. člena tega zakona je termin »brezcarinska prodajalna« iz 14. člena Direktive 2008/118/ES o splošnem režimu za trošarino.«

2. člen

V drugem odstavku 5. člena se za besedilom »oproščenega uporabnika« doda besedilo »ali na druge osebe«.

3. člen

V prvem odstavku 6. člena se doda nova 2. točka, ki se glasi:
»2. so trošarinski izdelki skladiščeni v prostorih davka proste prodajalne«.

Dosedanja 2. in 3. točka se ustrezno preštevilčita ter postaneta 3. in 4. točka.

V drugem odstavku se črta besedilo v oklepaju »(razen skladiščenja v prosto carinskih prodajalnah)«.

V tretjem odstavku se za besedo »uporabnika« doda besedilo »ali v davka prosto prodajalno«.

4. člen

V 2. točki prvega odstavka 7. člena se pred besedama »in izjemoma« doda besedilo: »ali v davka prosto prodajalno«.

V 5. točki se za besedo »skladišče« doda besedilo »ali v davka prosto prodajalno«.

5. člen

V drugem odstavku 8. člena se za besedilom » mora biti izstavljen« beseda »petih« nadomesti z besedo »štirih«.

V 4. točki se za besedo »območja« postavi pika in črta besedilo »oziroma namembne države članice in«.

5. točka se črta.

Tretji odstavek se črta.

Dosedanji četrti odstavek, ki postane tretji odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Prejemnik trošarinskih izdelkov, ki prejme te izdelke skupaj s pravilno izpolnjenim trošarinskim dokumentom, mora potrditi njihov prejem na priloženem trošarinskem dokumentu in vrniti potrjeni izvod tega dokumenta pošiljatelju. Prejemnik trošarinskih izdelkov mora vrniti potrjeni izvod trošarinskega dokumenta pošiljatelju, ki je iz Slovenije, najpozneje v 15 dneh po odpremi pošiljke.«

Dosedanji peti odstavek postane četrti odstavek.

6. odstavek se črta.

Dosedanji sedmi odstavek, ki postane peti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena se gibanje iz 3. točke prvega odstavka 7. člena tega zakona spremlja z računalniško podprtim sistemom za izvoz.«

V dosedanjem osmem odstavku, ki postane šesti odstavek, se črta besedilo: »v primerih iz druge alineje četrtega odstavka tega člena pa najpozneje v šestdesetih dneh od dneva odpreme trošarinskih izdelkov«.

Dosedanji deveti do dvanajsti odstavek postanejo sedmi do deseti odstavek.

6. člen

V desetem odstavku 8.a člena se v četrti alineji črta besedilo »v skladu s 7.b členom tega zakona«.

7. člen

V 10. členu se za četrtem odstavkom doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Carinski organ lahko v posebej upravičenih primerih dovoli nadomestni postopek za pošiljatelja v skladu s tem členom tudi, če je računalniško podprt sistem na voljo.«

8. člen

10.c člen se spremeni tako, da se glasi:

»10.c člen

V posebej upravičenih primerih lahko odpremni carinski organ v računalniško podprtem sistemu potrdi konec gibanja trošarinskih izdelkov pod režimom odloga tudi:

- brez pridobitve poročila o prejemu, če od prejemnika prejme dokument, ki vsebuje enake podatke kakor poročilo o prejemu, in če prejme potrdilo pristojnega organa, da so trošarinski izdelki dejansko prispeli v namembni kraj, ali
- brez poročila o izvozu, če prejme potrditev pristojnega carinskega organa, pri katerem so trošarinski izdelki dejansko zapustili Evropsko unijo.«

9. člen

Drugi odstavek 10.č člena se spremeni, tako da glasi:

»(2) Ob prejemu trošarinskih izdelkov, ki so že bili sproščeni v porabo v drugi državi članici, in zanje nastane v skladu s tem zakonom obveznost za obračun trošarine v Sloveniji, mora prejemnik oziroma druga oseba, ki je plačnik trošarine v Sloveniji:

- oddati prijavo pošiljke pristojnemu carinskemu organu v skladu s tretjim odstavkom 63. člena tega zakona,
- predložiti instrument za zavarovanje v skladu s 35. b členom tega zakona in
- plačati trošarino v skladu s 35. a členom tega zakona.«

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Za pošiljko iz prejšnjega odstavka pošiljatelj izda spremni dokument v skladu z veljavno zakonodajo države članice, iz katere so trošarinski izdelki odposlani.«

Peti in šesti odstavek se črtata.

Za četrtim odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Določbe drugega odstavka se uporabljajo tudi, če kupec iz Slovenije v drugi državi članici nabavi, prevzame in sam pripelje v Slovenijo trošarinske izdelke, ki so sproščeni v porabo v drugi državi članici, in zanje v skladu s tem zakonom nastane obveznost za obračun trošarine v Sloveniji.«

10. člen

Doda se nov 10.e člen, ki se glasi:

»10. e člen
(prodaja na daljavo)

(1) Če trošarinske izdelke, ki so v drugi državi članici sproščeni v porabo, nabavi v Sloveniji oseba, ki ni imetnik trošarinskega dovoljenja ali pooblaščen prejemnik ali začasno

pooblaščen prejemnik in ki ne opravlja gospodarske dejavnosti, ter jih prodajalec sam ali druga oseba za njegov račun neposredno ali posredno odpošlje prejemniku v Sloveniji, nastane obveznost plačila trošarine v Sloveniji.

(2) Prodajalec iz druge države članice mora imenovati davčnega zastopnika iz 29. c člena tega zakona, ki v njegovem imenu in za njegov račun uresničuje pravice in izpolnjuje obveznosti.

(3) Prodajalec oziroma davčni zastopnik mora pred odpošiljanjem oddati prijavo pošiljke skladno s tretjim odstavkom 63. člena tega zakona in predložiti instrument zavarovanja v skladu s 35. b členom ter po prejemu plačati trošarino skladno s 35. a členom tega zakona.

(4) Če obveznosti iz prejšnjega odstavka ne izpolni prodajalec ali njegov davčni zastopnik, jih mora izpolniti prejemnik oziroma kupec.

(5) Če trošarinske izdelke, sproščene v porabo v Sloveniji, nabavi oseba iz druge države članice, ki ni imetnik trošarinskega dovoljenja ali pooblaščen prejemnik ali začasno pooblaščen prejemnik in ki ne opravlja gospodarske dejavnosti, ter jih prodajalec iz Slovenije sam ali druga oseba za njegov račun neposredno ali posredno odpošlje prejemniku v drugo državo članico, nastane obveznost plačila trošarine v namembni državi članici. Prodajalec mora pred začetkom odpošiljanja prijaviti pošiljko nadzornemu organu v Sloveniji v skladu z drugim odstavkom 63. člena tega zakona ter izvesti vse predpisane postopke glede napovedi, predložitve instrumenta zavarovanja in plačila trošarine v namembni državi članici. Prodajalec mora voditi evidenco tovrstnih dobav.«

11. člen

V prvem odstavku 12. člena se v 4. točki za besedo »prejemu« črta besedilo »v skladu z 9. členom« in nadomesti z besedilom »iz 9. člena«.

Deseti odstavek se črta.

12. člen

V prvem odstavku 13. člena se v prvi alineji za besedama »carinskemu skladišču« črta besedilo v oklepaju »(razen prosto carinski prodajalni)« ter dodata vejica in besedilo »davka prosti prodajalni«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Pri odpošiljanju trošarinskih izdelkov iz trošarinskega skladišča v Sloveniji je oseba v drugi državi članici, ki v skladu z zakonodajo te države lahko prejema trošarinske izdelke pod režimom odloga plačila trošarine, za pošiljko, za katero ni potrjeno, da je prispela na namembni kraj v drugi državi članici, zavezana k obračunu trošarine 98. dan po dnevu odpošiljanja.«

Četrty odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Če pooblaščen uvoznik v Sloveniji osebi v drugi državi članici, ki v skladu z zakonodajo te države lahko prejema trošarinske izdelke pod režimom odloga plačila trošarine,

pošlje trošarinske izdelke, za katere ni potrjeno, da so prispeli na namembni kraj v drugi državi članici, nastane obveznost za obračun trošarine 98. dan po dnevu odpošiljanja.«

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Če oproščeni uporabnik uporabi trošarinske izdelke za namene, za katere ni predpisana oprostitvev plačila trošarine, oziroma za druge namene, kakor je določeno v dovoljenju za oproščenega uporabnika, ali če je brez plačila trošarine nabavil trošarinske izdelke, za katere ni imel veljavnega dovoljenja ali če je nabavil brez plačila trošarine trošarinske izdelke v večji količini kot mu je bilo odobreno, nastane obveznost za obračun trošarine zadnji dan v mesecu, v katerem so bili trošarinski izdelki porabljeni oziroma nabavljeni.«

Za šestim odstavkom se doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Če imetnik dovoljenja za davka prosto prodajalno proda trošarinske izdelke potniku, ki ne potuje na tretje ozemlje ali v tretjo državo, nastane obveznost za obračun trošarine s trenutkom prodaje.«

Dosedanji sedmi do deseti odstavek postanejo osmi do enajsti odstavek.

13. člen

V prvem odstavku 13.a člena se 2. točka spremeni tako, da se glasi:

»2. se trošarinski izdelki, ki so bili že sproščeni v porabo v kateri drugi državi članici, vnesejo v Slovenijo v skladu z 10. č členom za opravljanje dejavnosti.«

V tretjem odstavku se za besedilom »ko prejemnik prejme« doda besedilo »oziroma vnese v Slovenijo«.

14. člen

Naslov in prvi odstavek 16. člena se spremenita tako, da se glasita:

»16. člen

(nastanek obveznosti pri nezakonitih ravnanjih)

(1) Obveznost za plačilo trošarine nastane tudi:

- ko so trošarinski izdelki nezakonito proizvedeni, uporabljeni, porabljeni ali sproščeni v porabo;
- ko so trošarinski izdelki nezakonito uvoženi in zanje ni bil odobren odlog plačila trošarine;
- ko so trošarinski izdelki nezakonito vneseni v Slovenijo iz druge države članice, razen če fizična oseba, ki ne opravlja dejavnosti v zvezi s trošarinskimi izdelki, dokaže, da jih je pridobila v dobri veri;
- za trošarinske izdelke, ki so v posesti ali se prevažajo in so nezakonito proizvedeni ali nezakonito uvoženi oziroma nezakonito vneseni iz druge države članice.«

Za prvim odstavkom se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Obveznost za obračun trošarine iz prejšnjega odstavka nastane:

- zadnji dan v davčnem obdobju, v katerem so bili trošarinski izdelki nezakonito proizvedeni, uporabljeni, porabljeni ali sproščeni v porabo;
- v trenutku nezakonitega uvoza trošarinskih izdelkov;
- v trenutku nezakonitega vnosa iz druge države članice, če je znan, oziroma zadnji dan davčnega obdobja, v katerem so bili trošarinski izdelki nezakonito vneseni;
- v trenutku odkritja prevoza ali posesti trošarinskih izdelkov, ki so nezakonito proizvedeni ali nezakonito uvoženi oziroma nezakonito vneseni iz druge države članice.«

Dosedanji drugi do peti odstavek postanejo tretji do šesti odstavek.

Dodata se nova sedmi in osmi odstavek, ki se glasita:

»(7) Pravica do odmere trošarine iz prvega odstavka zastara v petih letih od dneva, ko je trošarinska obveznost nastala.

(8) Kadar se za trošarinske izdelke pri izvajanju nadzora v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja carinsko službo, ugotovi, da ni dokazil o njihovi dobavi oziroma izvoru, se šteje, da gre za nezakonito ravnanje s trošarinskimi izdelki, namreč za nezakonito proizvodnjo, nezakonit uvoz ali vnos iz druge države članice.«.

15. člen

V drugem odstavku 17. člena se 3. točka spremeni tako, da se glasi:

»3. pošiljatelj trošarinskih izdelkov, ki so bili sproščeni v porabo v drugi državi članici, obveznost za obračun in plačilo trošarine pa je v skladu s tem zakonom nastala v Sloveniji, ali kupec, ki je te izdelke vnesel v Slovenijo, ali njihov prejemnik;«.

V 4. točki se besedilo »iz šestega odstavka 10.č člena tega zakona« nadomesti z besedilom »ali prejemnik iz prvega odstavka 10.e člena tega zakona«.

9. točka se spremeni tako, da se glasi:

»9. oseba, ki nezakonito proizvede, uvozi, vnese iz druge države članice, sprosti v porabo, uporabi ali porabi, ima v posesti ali prevaža trošarinske izdelke, ki so nezakonito proizvedeni, uvoženi ali vneseni, jih proda, kupi, uporabi ali porabi v smislu 16. člena tega zakona; v skladu s to točko je plačnik trošarine tudi oseba, ki sodeluje pri nezakoniti proizvodnji, uvozu ali vnosu trošarinskih izdelkov, oziroma oseba, ki uporabi, porabi ali hrani nezakonito proizvedene, uvožene ali vnesene trošarinske izdelke;«.

12. točka se črta.

Doda se 13. točka, ki se glasi:

»13. mali proizvajalec žganja in mali proizvajalec vina iz 45. člena tega zakona«.

16. člen

V prvem odstavku 18. člena se za prvim stavkom doda nov drugi stavek, ki se glasi:
»Imetnik trošarinskega dovoljenja sme trošarinske izdelke prejemati v trošarinskem skladišču in jih odpošiljati iz njega pod režimom odloga plačila trošarine pod pogoji in na način, ki jih določa ta zakon.«

17. člen

V tretjem odstavku 20. člena se za prvim stavkom doda nov drugi stavek, ki se glasi:
»Ne glede na prejšnji stavek lahko nadzorni carinski organ dovoli uporabo drugih naprav za merjenje, ki v vsakem trenutku zagotavljajo pravilne meritve, kadar glede na naravo in obseg proizvodnje ni mogoče uporabiti merilnih naprav, katerih tip odobri oziroma ki jih overi pristojno ministrstvo.«

18. člen

V prvem odstavku 22. člena se 4. točka spremeni tako, da se glasi:
»4. obveščati carinski organ o vseh spremembah podatkov iz trošarinskega dovoljenja in iz vloge za izdajo trošarinskega dovoljenja;«

19. člen

Naslov 24. člena se spremeni tako, da se glasi »(prenehanje veljavnosti in sprememba trošarinskega dovoljenja)«.

Za petim odstavkom se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:
»(6) Ne glede na določbo o odvzemu dovoljenja lahko carinski organ po uradni dolžnosti spremeni veljavno dovoljenje v škodo trošarinskega zavezanca, kadar pri izvajanju nadzora v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja carinsko službo, ugotovi okoliščine, zaradi katerih bi bilo treba spremeniti izdano dovoljenje.«

20. člen

V 25. členu se v 2. točki pred besedilom »v porabo« doda besedilo »pri sprostitvi«.

21. člen

Četrti odstavek 27. člena se spremeni tako, da se glasi:
»(4) V dovoljenju carinski organ navede količine trošarinskih izdelkov, ki se lahko nabavljajo brez plačila trošarine za predpisane namene v določenem obdobju, ne daljšem od 12 mesecev; normativ porabe za vsak izdelek, pri katerega proizvodnji se porablja; kraj, kjer bodo trošarinski izdelki uporabljeni, ter način in namen uporabe. Količine se določijo glede na proizvodne zmogljivosti in obdobje, na katero se nanaša dovoljenje.«

V sedmem odstavku se za besedilom »vseh spremembah podatkov« črtata vejica in besedilo »ki jih je navedel v vlogi za izdajo« ter doda predlog »iz«.

22. člen

Naslov 28. člena se spremeni tako, da se glasi »(prenehanje veljavnosti in sprememba dovoljenja)«.

Za petim odstavkom se doda šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Ne glede na določbo o odvzemu dovoljenja lahko carinski organ po uradni dolžnosti spremeni veljavno dovoljenje v škodo trošarinskega zavezanca, kadar pri izvajanju nadzora v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja carinsko službo, ugotovi okoliščine, zaradi katerih bi bilo treba spremeniti izdano dovoljenje.«

23. člen

V prvem odstavku 29.c člena se za besedo »članici« doda besedilo »in prodajalec iz prvega odstavka 10.e člena tega zakona«, beseda »imenuje« pa se nadomesti z besedo »imenujeta«.

24. člen

Za 29.č členom se doda nov 29.d člen, ki se glasi:

»29.d člen
(sprememba dovoljenja)

Ne glede na določbe o odvzemu dovoljenja iz 29.a, 29.c in 29.č člena tega zakona lahko carinski organ po uradni dolžnosti spremeni veljavno dovoljenje v škodo trošarinskega zavezanca oziroma imetnika dovoljenja, kadar pri izvajanju nadzora v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja carinsko službo, ugotovi okoliščine, zaradi katerih bi bilo treba spremeniti izdano dovoljenje.«

25. člen

30. člen se spremeni tako, da se glasi:

»30. člen
(pravica do vračila in roki za predložitev zahtevkov)

(1) Pravico do vračila plačane trošarine ima:

1. imetnik trošarinskega dovoljenja, ki je trošarinske izdelke, ki so že bili sproščeni v porabo v Sloveniji, vnesel v trošarinsko skladišče;
2. uvoznik, ki vrača uvožene izdelke, od katerih je plačal trošarino, v tretjo državo oziroma na tretje ozemlje;
3. izvoznik, ki izvozi trošarinske izdelke, ki jih je nabavil s plačilom trošarine;

4. oseba, ki je pridobila trošarinske izdelke po ceni z vključeno trošarino ali je bila trošarina zanje plačana ob uvozu oziroma ob vnosu iz druge države članice, uporabljeni pa so bili za namene iz 44. člena in 55. člena tega zakona;

5. oseba, ki je nabavila trošarinske izdelke po ceni z vključeno trošarino in jih porabila kot sestavino za izdelavo drugih trošarinskih izdelkov;

6. trošarinski zavezanec, ki je trošarinske izdelke prodal, v skladu s predpisanimi pogoji, osebi z 31. člena tega zakona brez obračunane trošarine, sam pa je nabavil trošarinske izdelke po ceni z vključeno trošarino, oziroma je trošarino plačal ob uvozu oziroma ob vnosu iz druge države članice;

7. pooblaščen ali začasno pooblaščen prejemnik, ki trošarinske izdelke, od katerih je plačal trošarino, v nespremenjenem stanju pošlje v trošarinsko skladišče;

8. oseba, ki je nabavila trošarinske izdelke po ceni z vključeno trošarino, jih umaknila iz tržišča, ker so postali neužitni oziroma neuporabni in jih uničila pod nadzorom carinskega organa;

9. proizvajalec trošarinskih izdelkov brez trošarinskega skladišča za proizvedene trošarinske izdelke v zalogi, za katere je plačal trošarino, vendar so postali neužitni oziroma neuporabni in jih je uničil pod nadzorom carinskega organa;

10. imetnik dovoljenja iz 32. a člena, ki trošarinske izdelke nabavi s plačano trošarino in jih proda po ceni brez vračunane trošarine:

- v svoji prodajalni potnikom, ki jih v svoji osebni prtljagi iznesejo na tretje ozemlje ali v tretjo državo, ali

- na letalu ali ladji med poletom ali morsko plovbo med Slovenijo in tretjim ozemljem ali tretjo državo, pri katerem je odhodni oziroma namembni kraj v Sloveniji;

11. proizvajalec električne energije, ki ni trošarinski zavezanec za električno energijo in jo pridobi iz omrežja s plačano trošarino ter porabi za proizvodnjo električne energije ali za ohranjanje sposobnosti za proizvodnjo električne energije.

(2) Oseba iz 4. točke prvega odstavka tega člena dokazuje upravičenost do vračila trošarine z evidencami o porabi trošarinskih izdelkov v proizvodnji ali porabi kot pogonsko gorivo za namen iz 1. točke prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(3) Oseba iz 5. točke prvega odstavka tega člena uveljavlja pravico do vračila trošarine za trošarinski izdelek, porabljen v lastni proizvodnji na podlagi dokazila o plačilu trošarine za končni izdelek.

(4) Oseba iz 10. točke prvega odstavka tega člena dokazuje upravičenost do vračila trošarine z evidencami in računi iz četrtega odstavka 32. a člena tega zakona.

(5) Trošarina se vrne na podlagi zahtevka, ki ga upravičenec vloži pri pristojnem carinskem organu do zadnjega dne meseca, ki sledi mesecu, v katerem je bil izpolnjen pogoj za vračilo trošarine, če predloži zahtevek za koledarski mesec, ali najpozneje v šestih mesecih, če vloži zahtevek za preteklo koledarsko leto. Mesečni in letni način uveljavljanja vračila trošarine v posameznem koledarskem letu se izključujeta.

(6) Carinski organ odloči o vračilu v 30 dneh po prejemu popolnega zahtevka in izvede vračilo v 30 dneh po vročitvi odločbe o vračilu, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(7) Zahtevek za vračilo trošarine iz sedmega odstavka 54. člena tega zakona se vloži za energente, ki so bili porabljeni v posameznem koledarskem mesecu do zadnjega dne tekočega meseca za pretekli mesec. Carinski organ odloči o vračilu v 30 dneh po prejemu popolnega zahtevka in izvede vračilo v 30 dneh po vročitvi odločbe o vračilu.

(8) Zahtevek za vračilo trošarine iz devetega odstavka 54. člena tega zakona vložijo fizične osebe na vračilo na osnovi računov za porabljene energente v koledarskem letu do 31. marca tekočega leta za preteklo leto kot letni zahtevek. Pod pogoji iz predpisa iz 10. odstavka 54. člena lahko fizične osebe vložijo tudi mesečni zahtevek na osnovi računov za porabljene energente do zadnjega dne tekočega meseca za pretekle mesece. Mesečni in letni način uveljavljanja vračila trošarine v posameznem koledarskem letu se izključujeta. Pravne osebe, agrarne skupnosti in samostojni podjetniki posamezniki vložijo zahtevek za vračilo na osnovi računov za porabljene energente do zadnjega dne tekočega meseca za pretekle mesece. Pristojni organ odloči o zahtevku v 30 dneh od prejema popolnega zahtevka in izvede vračilo trošarine v 30 dneh po vročitvi odločbe o vračilu. Račune o nakupu porabljenih energentov hrani vložnik zahtevka pri sebi in jih predloži samo na zahtevo nadzornega organa.

(9) Zahtevek za vračilo trošarine iz enaindvajsetega odstavka 54. člena tega zakona se vloži kot mesečni zahtevek do konca tekočega meseca za pretekli mesec, kot zahtevek za koledarsko trimesečje (januar, februar, marec; april, maj, junij; julij, avgust, september; oktober, november, december) v šestdesetih dneh po preteku koledarskega trimesečja ali kot letni zahtevek do 31. marca tekočega leta za preteklo leto. Upravičenec do vračila izbere mesečni, trimesečni ali letni način uveljavljanja vračila v okviru posameznega koledarskega leta. Mesečni, trimesečni in letni način uveljavljanja vračila trošarine v posameznem koledarskem letu se izključujejo.

(10) Podrobnejše določbe o načinu vračila, dokazilih in postopku dokazovanja predpiše minister, pristojen za finance.«

26. člen

V drugem odstavku 30.a člena se v tretji alineji na koncu stavka za besedo »članici« doda besedilo »ali potrditev pristojnega organa namembne države članice da v namembni državi članici obveznost plačila trošarine ni nastala«.

27. člen

Za osmim odstavkom 31. člena se dodata nova deveti in deseti odstavek, ki se glasita:

»(9) Zahtevek za vračilo trošarine iz petega odstavka tega člena upravičenec lahko vloži za obdobje najmanj treh mesecev koledarskega leta ali največ za obdobje koledarskega leta. Zahtevek se lahko nanaša tudi na obdobje, krajše od treh mesecev, če to obdobje pomeni preostanek koledarskega leta. Upravičenec vloži zahtevek za vračilo najpozneje v dvanajstih mesecih po koncu zadnjega meseca, na katerega se zahtevek nanaša.

(10) Pristojni carinski organ odloči o zahtevku v 30 dneh po prejemu popolnega zahtevka in izvede vračilo plačane trošarine v 15 dneh po vročitvi odločbe o vračilu.«

Dosedanji deveti odstavek postane enajsti odstavek.

28. člen

V prvem odstavku 32. člena se 1. točka spremeni tako, da se glasi:

»1. ki so v prodaji na letalih in ladjah med poletom ali morsko plovbo med Slovenijo in tretjim ozemljem ali tretjo državo, pri katerem je odhodni oziroma namembni kraj v Sloveniji;«

Za 1. točko se doda nova 2. točka, ki se glasi:

»2. ki se v davka prosti prodajalni prodajo potnikom, ki jih iznesejo v osebni prtljagi pri poletu ali morski plovbi na tretje ozemlje ali v tretjo državo;«

Dosedanje 2. do 4. točka postanejo 3. do 5. točka.

V drugem odstavku se v napovednem stavku besedilo »imajo izrazi naslednji pomen« nadomesti z besedilom »so standardni rezervoarji:«.

V prvi točki se črta besedilo »1. standardni rezervoarji so:«.

V drugi alineji se na koncu stavka podpičje nadomesti s piko in doda nov drugi stavek, ki se glasi: »Posebni zabojnik je vsak rezervoar z montirano posebno napravo za hladilne sisteme, sisteme dovajanja kisika, sisteme toplotne izolacije ali druge sisteme.«

V drugem odstavku se črta 2. točka.

29. člen

Za 32. členom se doda nov 32.a člen, ki se glasi:

»32.a člen
(davka prosta prodajalna)

(1) Davka prosta prodajalna je prodajalna blaga na drobno, ki se nahaja za izstopno mejno carinsko kontrolo na letališču ali pristanišču, odprtem za mednarodni promet, in za delovanje katere je carinski organ izdal dovoljenje.

(2) Dovoljenje iz prvega odstavka tega člena je odločba, ki jo izda carinski organ trošarinskemu zavezancu, da sme v okviru svoje dejavnosti v prostorih davka proste prodajalne pod režimom odloga plačila trošarine prejemati in skladiščiti trošarinske izdelke ter jih prodajati brez plačila trošarine le potnikom, ki jih v osebni prtljagi odnesejo s seboj na tretje ozemlje ali v tretjo državo. V davka prosti prodajalni lahko prejema, skladišči in prodaja tudi izdelke s plačano trošarino.

(3) Izdelki, ki so v davka prosti prodajalni prodani potnikom iz 2. točke prvega odstavka 32. člena tega zakona, se štejejo za izvožene s carinskega območja Skupnosti.

(4) Za izdajo dovoljenja iz drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe 19. do 22. člena, 1., ter 5. do 11. odstavka 23. člena in 24. člena tega zakona.

(5) Za namene izvajanja ukrepov carinskega nadzora nad davka prostimi prodajalnami se smiselno uporabljajo določbe o posebnih ukrepih nadzora mejne prodajalne v skladu z zakonom, ki ureja izvajanje carinskih predpisov Evropske skupnosti, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(6) Podrobnejše določbe o pogojih za izdajo in prenehanje veljavnosti dovoljenja, vsebini vloge za izdajo dovoljenja, obveznostih imetnika dovoljenja, načinu zavarovanja in vrstah instrumentov zavarovanja plačila trošarine in o evidencah, ki jih mora voditi imetnik dovoljenja, predpiše minister, pristojen za finance.«.

30. člen

V prvem odstavku 35.a člena se za besedilom »ne glede na« doda besedilo »prvi odstavek«, besedilo »34. člen« pa se nadomesti z besedilom »34. in 35. člena«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Trošarina, ki jo mora plačati pošiljatelj oziroma druga oseba iz 10. č člena oziroma oseba iz 10. e člena, se izkaže na obračunu, ki se predloži na dan prejema oziroma vnosa trošarinskih izdelkov v Slovenijo. Trošarina zapade v plačilo na dan, ko prejemnik iz drugega odstavka 10. č člena prejme trošarinske izdelke oziroma jih oseba iz petega odstavka 10. č člena vnese v Slovenijo oziroma ko jih prejme prejemnik iz 10. e člena, plačana pa mora biti najpozneje v 30 dneh po zapadlosti.«

V četrtem odstavku se besedilo »Oseba iz 6. točke 15. člena« nadomesti z besedilom »Oseba iz 11. točke 17. člena«.

Za četrtem odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Če osebe iz prvega in drugega odstavka prejmejo oziroma vnesejo v Slovenijo trošarinske izdelke na dan, ko se pri organu ne dela, se obračun trošarine predloži na prvi delovni dan.«

31. člen

V prvem odstavku 35.b člena se navedba člena »10.č« nadomesti z navedbo »10.e«.

32. člen

V prvem odstavku 44. člena se tretja alineja spremeni tako, da se glasi:

»– bodisi neposredno ali kot sestavina polizdelkov za proizvodnjo živil, kot polnilo ali drugače, pod pogojem, da vsebnost alkohola pri čokoladi v nobenem primeru ne presega 8,5 litra čistega alkohola na 100 kg izdelka in pri drugih izdelkih 5 litrov čistega alkohola na 100 kg izdelka;«.

Peta alineja se spremeni tako, da se glasi:

»– proizvodnji arom, namenjenih za pripravo prehrabnih izdelkov in brezalkoholnih pijač z vsebnostjo alkohola, ki ne presega 1,2 % vol.«.

Za šestim odstavkom se doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Oprostitev iz prvega odstavka tega člena se lahko uveljavlja na podlagi pridobljenega dovoljenja v skladu s 26. členom tega zakona ali pa kot vračilo pod pogoji in na način, ki jih določa ta zakon.«

33. člen

V prvem odstavku 45. člena se v stavku za alinejama pred besedilom »17. člena« črtata besedi »prvim odstavkom« in nadomestita z besedilom »13. točko drugega odstavka«.

V osmem odstavku se v prvem stavku za besedilom »500 litrov žganja« doda besedilo »za lastno rabo«.

V drugem stavku se za besedama »dodanega sladkorja« doda beseda »medu,«.

Sedemnajsti odstavek 45. člena se črta.

34. člen

Za 45. členom se doda nov 45.a člen, ki se glasi:

»45.a člen (dovoljenje za odpremo vina)

(1) Ne glede na določbo drugega odstavka 7. člena tega zakona lahko mali proizvajalec vina iz prvega odstavka 45. člena tega zakona na podlagi dovoljenja carinskega organa odpremlja vino pod režimom odloga plačila trošarine v skladu z 8.a členom tega zakona, osebi v drugo državo članico, ki v skladu zakonodajo te države lahko prejema trošarinske izdelke pod režimom odloga plačila trošarine.

(2) Dovoljenje iz prvega odstavka tega člena se lahko izda in velja dokler znaša trošarina za vino nič (0) eurov.

(3) Dovoljenje se izda na ime osebe, ki je zaprosila za izdajo in se ne sme prenašati na drugo osebo. Dovoljenje se ne izda osebi, ki ne izpolnjuje davčnih in carinskih obveznosti. V dovoljenju carinski organ dodeli trošarinsko številko.

- (4) Imetnik dovoljenja za odpremo vina pod režimom odloga plačila trošarine mora:
- voditi evidence odpremljanja vina po vrsti, količini, kraju in datumu odpreme ter prejemniku,
 - obveščati carinski organ o vseh spremembah podatkov, ki jih je navedel v vlogi za izdajo dovoljenja oziroma podatkov, ki bi lahko vplivali na veljavnost dovoljenja,
 - redno izpolnjevati davčne in carinske obveznosti in
 - zagotavljati vse, kar je potrebno za nemoteno izvajanje nadzora carinskega organa.

(5) Dovoljenje preneha veljati, če imetnik - fizična oseba umre ali preneha izpolnjevati pogoje za malega proizvajalca vina iz prvega odstavka 45. člena tega zakona, če ni več izpolnjen pogoj iz drugega odstavka tega člena ali če carinski organ odvzame dovoljenje.

(6) Carinski organ odvzame dovoljenje, če imetnik dovoljenja ne izpolnjuje obveznosti iz tretjega odstavka tega člena, zlasti pa če:

- ne dobavlja trošarinskih izdelkov v skladu z izdanim dovoljenjem,
- ne zagotavlja ustreznega izvajanja nadzora,
- prenehajo obstajati pogoji, na podlagi katerih je bilo dovoljenje izdano,
- je bilo dovoljenje izdano na podlagi nepopolnih ali netočnih podatkov,

- ne odpravi nepravilnosti v roku, ki mu ga je določil carinski organ.

(6) Odločba o odvzemu dovoljenja učinkuje z dnem izdaje.

(7) Pritožba zoper odvzem dovoljenja ne zadrži izvršitve odločbe. Carinski organ lahko do odločitve o pritožbi odloži odvzem dovoljenja, če oceni, da bo pritožbi mogoče ugoditi.

(8) Podrobnejše določbe o vsebini vloge za izdajo dovoljenja, izdaji in prenehanju veljavnosti dovoljenja ter postopku v zvezi z odpremo vina, predpiše minister, pristojen za finance.«.

35. člen

V prvem odstavku 52. člena se črta besedilo »ali v prosto carinsko prodajalno«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Tobačno znamko lahko pridobi imetnik trošarinskega dovoljenja ali pooblaščen prejemnik ali začasno pooblaščen prejemnik, pri uvozu pa uvoznik tobačnih izdelkov.«.

36. člen

Za sedmim odstavkom 53.a člena se dodajo novi osmi do enajsti odstavek, ki se glasijo:

»(8) Poraba električne energije, proizvedene v obratu za njeno proizvodnjo in porabljene za namene, ki niso povezani s to proizvodnjo ali za ohranjanje sposobnosti za to proizvodnjo, se šteje za pokrivanje lastnih potreb in zanjo nastane v skladu s tretjo alinejo tretjega odstavka tega člena obveznost za obračun trošarine.

(9) Poraba električne energije, proizvedene v obratu za njeno proizvodnjo in porabljene za to proizvodnjo ali za ohranjanje sposobnosti za to proizvodnjo, se ne šteje za pokrivanje lastnih potreb in zanjo ne nastane obveznost za obračun trošarine v skladu s tretjo alinejo tretjega odstavka tega člena.

(10) Trošarinski zavezanec za električno energijo iz tretje alineje prvega odstavka tega člena, ki prejme to energijo iz omrežja s plačano trošarino in jo v svojih proizvodnih obratih porabi za proizvodnjo električne energije ali za ohranjanje sposobnosti za to proizvodnjo, ima pravico do vračila plačane trošarine. To pravico lahko uveljavlja z odbitkom od trošarinske obveznosti, izkazane v mesečnem obračunu, ali na podlagi zahtevka za vračilo pod pogoji in na način iz 30. člena tega zakona.

(11) Trošarina se ne plačuje od električne energije, če je proizvedena v mali hidroelektrarni ali drugi elektrarni iz drugačne vrste obnovljive energije, ki ni fosilnega ali jedrskega izvora, z močjo do vključno 2 MW, in jo proizvajalec porabi za lastno rabo.«

37. člen

V prvem odstavku 55. člena se črta 4. točka.

V 6. točki se črta beseda »drugih«.

V 7. točki v oklepaju se črtata besedi »in podobno«.

V drugem odstavku se črta 2. točka.

Četrty odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Proizvodnja nekovinskih mineralnih izdelkov je proizvodnja s področja C oddelka 23 Uredbe o standardni klasifikaciji dejavnosti.«

V šestem odstavku se za besedo »ogrevanje« doda besedilo »iz 5. točke prvega odstavka tega člena«.

Doda se nov osmi odstavek, ki se glasi:

»(8) Oprostitev iz prvega odstavka tega člena, razen 1. točke, ter drugega odstavka tega člena se lahko uveljavlja na podlagi pridobljenega dovoljenja v skladu s 26. členom tega zakona ali kot vračilo pod pogoji in na način kot določa ta zakon.«

38. člen

V prvem odstavku 57.b člena se za sedmo alinejo doda nova osma alineja, ki se glasi:
»- izdelke iz tarifne oznake 3811«.

V dosedanji osmi alineji, ki postane deveta alineja, se za številko »3824 90 91« dodata veznik in številka »in 3824 90 97«.

39. člen

V naslovu XV. poglavja se za besedo »TROŠARINE« doda besedilo: »TER UKREPI ZA IZVAJANJE TROŠARINSKEGA NADZORA«.

40. člen

Doda se nov 61.a člen, ki se glasi:

»61.a

(posebni ukrepi za izvajanje trošarinskega nadzora)

(1) Kot ukrepe trošarinskega nadzora lahko carinski organ določi predvsem:

1. obveznost obvestiti nadzorni carinski organ o prejemu ali odpošiljanju trošarinskih izdelkov, času in načinu prevoza ter kraju dobave trošarinskih izdelkov,

2. prisotnost pooblaščenega uradne osebe carinske službe v času, ko je trošarinsko skladišče odprto oziroma ko se trošarinski izdelki, ki so bili nabavljeni brez plačila trošarine, prenašajo v proizvodnjo;

3. druge ukrepe, ki zagotavljajo nadzor nad gibanjem, prejetjem, proizvodnjo, skladiščenjem in odpošiljanjem trošarinskih izdelkov.

(2) Carinski organ lahko določi namestitve dodatnih merilnih naprav, plombiranje meril oziroma drugih mest, iz katerih bi se lahko trošarinski izdelki nenadzorovano iznašali oziroma če je to potrebno za izvajanje trošarinskega nadzora.«

41. člen

V drugem odstavku 62. člena se za besedilo »iz prejšnjega odstavka« besedilo »najmanj 15 dni pred pričetkom« nadomesti z besedilo »najpozneje na začetku«.

V petem odstavku se beseda »šestega« nadomesti z besedo »osmega«.

42. člen

V drugem odstavku 63. člena se za oznako »10.č« doda besedilo »oziroma 10.e«

V tretjem odstavku se za oznako »10.č« doda besedilo »oziroma 10.e«, za besedilom »davčni zastopnik« pa se doda besedilo »oziroma prejemnik«.

43. člen

V 64.a členu se za drugo alinejo doda nova alineja, ki se glasi:
»- evidenco imetnikov dovoljenja iz 45.a člena tega zakona;«

44. člen

V prvem odstavku 68. člena se v 1. točki v besedilu v oklepaju beseda »četrti« nadomesti z besedo »tretji«.

5. točka se spremeni tako, da se glasi:

»5. nezakonito proizvede, nezakonito uvozi, nezakonito vnese iz druge države članice ali iznese v drugo državo članico, nezakonito sprost v porabo, uporabi ali porabi, ali ima v posesti ali pa prevaža nezakonito proizvedene, nezakonito uvožene oziroma nezakonito vnesene, ali kupi oziroma proda trošarinske izdelke iz 1. odstavka 16. člena tega zakona, sodeluje pri nezakoniti proizvodnji ali uvozu ali vnosu trošarinskih izdelkov iz ene države članice v drugo ali pri hrambi in prevozu trošarinskih izdelkov za katere nastane obveznost za plačilo trošarine iz 1. odstavka 16. člena tega zakona (10.č, 16., 18., 26., 29.a, 29.b, 32.a, 62. in 63. člen);«.

V 11. točki se beseda »nepooblaščenici« nadomesti z besedama »začasno pooblaščenici«.

V 14. točki se besedilo v oklepaju spremeni tako, da se glasi »(34., 35.a in peti odstavek 45. člena)«.

Za 22. točko se doda nova točka, ki se glasi:

»23. če imetnik davka proste prodajalne proda trošarinske izdelke brez plačila trošarine potniku, ki ne potuje na tretje ozemlje ali v tretjo državo ali če ne izpolnjuje obveznosti iz dovoljenja za davka prosto prodajalno.«

V drugem odstavku se številka »200« nadomesti s številko »400«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Z globo od 400 do 1.200 eurov se za prekršek kaznuje fizična oseba, če zahteva vračilo trošarine na podlagi neresničnih podatkov (54. člen) ali če kot trošarinski zavezanec ne vodi predpisanih evidenc (59. člen), če odpečati kotel brez soglasja carinskega organa (štirinajsti odstavek 45. člena), če uporabi proizvedeno žganje za drug namen, kot je določen v osmem odstavku 45. člena oziroma opusti dolžnost sporočila ali prijave (62. in 45. člen), če nezakonito proizvede, nezakonito uvozi, nezakonito vnese iz druge države članice ali iznese v drugo državo članico, nezakonito prevaža, uporabi, porabi, kupi oziroma proda nezakonito proizvedene oziroma nezakonito uvožene trošarinske izdelke oziroma sodeluje pri nezakoniti proizvodnji ali uvozu ali prenosu trošarinskih izdelkov iz ene države članice v drugo ali hrani nezakonito proizvedene, uvožene ali iz druge države članice vnešene trošarinske izdelke (16. člen) ali če vnese na ozemlje Republike Slovenije brez plačila trošarine več kot 300 kosov cigaret (deveti odstavek 13.a člena) ali če ne obračuna trošarine oziroma je ne obračuna v davčnem obdobju (drugi odstavek 33. člen), če ne predloži obračuna trošarine carinskemu organu v predpisanem roku oziroma ne izkaže trošarine v mesečnem obračunu na podlagi resničnih in popolnih podatkov (34. člen), če ne plača trošarine od predpisanih osnov po stopnjah oziroma zneskih, ki veljajo na dan nastanka obveznosti za plačilo trošarine, če v svojem knjigovodstvu ne zagotovi predpisanih podatkov oziroma ne vodi predpisanih evidenc (59. člen), carinskemu organu ne prijavi pričetka spremembe ali prenehanja svoje dejavnosti oziroma posameznega posla ali tega ne prijavi pravočasno (62. in 63. člen). «

45. člen

V tretjem odstavku 68.a člena se črta besedilo »odvzem predmeta izvrši tako, da se od storilca prekrška izterja vrednost predmeta in se«.

46. člen

V prvem odstavku 69. člena se v 1. točki v oklepaju za besedilom » 10. člena« doda besedilo »in prvi odstavek 10.č člena«.

V 2. točki se v oklepaju za besedilom »8. člena« doda besedilo »in prvi odstavek 10.č člena«.

V 5. točki se v oklepaju veznik »in« nadomesti z vejico, za besedilom »10.č člen« pa se doda besedilo »in 10.e člen«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

47. člen

1. januarja 2012 prenehajo veljati:

- prvi odstavek 36. člena Pravilnika o izvajanju Zakona o trošarinah (Uradni list RS, št. 49/04, 47/05, 17/07, 18/07 – popr. in 26/10),
- prvi odstavek 3. člena Odredbe o vračilu trošarine za mineralna olja, ki se porabijo za industrijsko-komercialni namen (Uradni list RS, št. 40/99, 38/01 in 3/09),
- prvi in drugi odstavek 4. člena, prvi odstavek 5. člena ter prvi in tretji odstavek 8. člena Pravilnika o načinu vračila trošarine za energente, ki se porabijo za pogon kmetijske in gozdarske mehanizacije (Uradni list RS, št. 10/06, 12/07 in 3/09) in
- drugi, tretji in četrti odstavek 6. člena Pravilnika o vračilu trošarine za komercialni namen (Uradni list RS, št. 52/09 in 68/09).

48. člen

Ta zakon začne veljati štirinajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2012, razen določbe prvega odstavka 38. člena tega zakona, ki se začne uporabljati 1. julija 2012.

OBRAZLOŽITEV:

K 1. členu:

Z dopolnitvijo 4. člena veljavnega zakona se med trošarinske zavezance doda nova vrsta trošarinskega zavezanca – imetnik dovoljenja za davka prosto prodajalno (prej prostocarinska prodajalna). Glede na svoj status poslovanja, ki izhaja iz definicije, bo ta pravna oseba izvajala določbe o obračunavanju in plačevanju trošarine, ki sicer veljajo za trošarinske zavezance – trošarinska skladišča, pooblaščenec prejemnike (sprememba 1. in nova 12. točka).

V 11. točki gre za redakcijski popravek – navedbo pravilne pravne podlage za kupce, ki so z 9. členom tega zakona izločeni iz določbe 10.č člena in preneseni v novi člen 10.e.

K 2. členu:

S predlagano spremembo se uredi možnost nastanka obveznosti oziroma prenosa obveznosti tudi v drugih primerih, ki jih ureja veljavni zakon, glede na status zavezanca oziroma nezakonita ravnanja s trošarinskimi izdelki. Člen veljavnega zakona je zapisan tako, da zajema prenos obveznosti le za nekatere zavezance (ne zajema pooblaščenega uvoznika, začasno pooblaščenega prejemnika) in ne sledi drugim statusom ali možnim prenosom obveznosti.

K 3. členu:

Dopolnitev prvega odstavka 6. člena veljavnega zakona je potrebna zaradi nove ureditve davka prostih prodajaln. Te prejemajo trošarinske izdelke iz trošarinskega skladišča, torej z odlogom plačila trošarine. Če jih prodajo potniku, ki jih v osebni prtljagi odnese s seboj na tretje ozemlje ali v tretjo državo, so oproščene obveznosti za obračun in plačilo trošarine, če pa jih prodajo osebi, ki ne potuje v tretjo državo ali na tretje ozemlje, temveč v drugo državo članico, zanje nastane obveznost za obračun in plačilo trošarine. Vmesno obdobje »skladiščenja«, tj. od nabave do prodaje (do trenutka možnega nastanka obveznosti za obračun trošarine), se uredi kot odlog plačila trošarine.

Sprememba drugega odstavka je potrebna zaradi uvedbe nove kategorije – davka proste prodajalne. Vnos trošarinskih izdelkov iz trošarinskega skladišča v te prodajalne se bo izvajal z odlogom plačila trošarine pod pogoji in na način, ki so določeni s tem zakonom.

Z dopolnitvijo tretjega odstavka se uredi možnost vnosa trošarinskih izdelkov v davka proste prodajalne neposredno iz uvoza.

K 4. členu:

Dopolnitev je potrebna glede na ureditev statusa poslovanja davka proste prodajalne in izvajanja oprostitve plačila trošarine za trošarinske izdelke v skladu z 32. členom veljavnega zakona. Hkrati se s to ureditvijo omeji dobava trošarinskih izdelkov v davka prosto prodajalno le iz trošarinskega skladišča in uvoza v Slovenijo.

K 5. členu:

Črtanje 5. točke je potrebno, ker gre za gibanje znotraj Slovenije, to pa glede na izkušnje nadzornega organa ne zahteva uporabe petega izvoda trošarinskega dokumenta. Gibanje trošarinskih izdelkov med Slovenijo in drugimi državami članicami je urejeno s sistemom EMCS, kar pomeni, da je od 1. 1. 2011 obvezna uporaba e-trošarinskega dokumenta.

Ker se del četrtega odstavka (druga alineja) 8. člena veljavnega zakona nanaša na dobavo trošarinskih izdelkov v drugo državo članico (kar je bilo pred letom 2011 še pokrito s papirnim trošarinskim dokumentom), ga je treba zdaj črtati. Predlagani nov tretji odstavek, s katerim se nadomešča ureditev iz četrtega odstavka 8. člena veljavnega zakona, se nanaša izključno na situacije, ko se trošarinski izdelki gibljejo v režimu odloga plačila trošarine na ozemlju Slovenije (na podlagi prvega odstavka 7. člena zakona). To pomeni, da se obveznosti predpisujejo za subjekte (slovenske pošiljatelje in slovenske prejemnike), nad katerimi ima Republika Slovenija jurisdikcijo. Gibanje trošarinskih izdelkov v režimu odloga med državami članicami je urejeno v členih 8.a do 10.c zakona.

Črtanje šestega odstavka je skladno z izkušnjami in prakso nadzornega organa, kar je bilo za domači trg že urejeno v drugem odstavku 5. člena Pravilnika o izvajanju Zakona o trošarinah (v nasprotju z obveznostmi na notranjem trgu, pred uveljavitvijo EMCS).

Sedmi odstavek se nanaša na odpošiljanje trošarinskih izdelkov iz trošarinskega skladišča v Sloveniji v izvoz, in sicer pod pogojem, da je kraj izstopa v Sloveniji. Ta gibanja se zaradi zmanjšanja administrativnih ovir za izvoznika in nadzorni organ izvajajo v okviru že delujočega računalniškega programa za izvoz (SIEMCS). »Računalniško podprt sistem za izvoz« ima pravno podlago v Odločbi št. 70/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o brezpapirnem okolju za carino in trgovino, v povezavi s 787. členom Uredbe (EGS) št. 2454/93 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti, s spremembami, in opredeljuje obvezno uporabo elektronske deklaracije za izvoz, kar pomeni, da se le-ta uporablja, kadar se trošarinski izdelki pod režimom odloga plačila trošarine v Sloveniji gibljejo iz trošarinskega skladišča v izvoz (3. točka prvega odstavka 7. člena zakona).

Črtanje dela osmega odstavka je potrebno, ker so gibanje in opravila v zvezi s potrditvijo prejema pošiljke pokrita s pravili iz uredbe 684/2009 (EMCS). Za gibanje med državami članicami z odlogom plačila trošarine je obvezna uporaba e-trošarinskega dokumenta.

K 6. členu:

Določba desetega odstavka ureja dejavnosti pošiljatelja trošarinskih izdelkov v drugo državo članico, določba 7.b člena pa je namenjena ravnanju pooblaščenega prejemnika in imetnika trošarinskega skladišča po prejemu trošarinskih izdelkov iz druge države članice, zato sklicevanje nanjo ni primerno.

K 7. členu:

Dogaja se, da računalniško podprt sistem deluje, vendar gospodarski subjekt ne more vnesti e-trošarinskega dokumenta zaradi napak v podatkih SEED. V takih primerih bi bilo zaradi preprečitve gospodarske škode primerno, da carinski organ dovoli uporabo nadomestnega postopka pri pošiljatelju v Sloveniji. Npr. pošiljatelj želi odposlati trošarinski izdelek, vendar prejemnik zanj v namembni državi članici nima dovoljenja SEED. Na podlagi papirnih dokumentov v namembni državi EU je razvidno, da prejemnik ima dovoljenje za ta izdelek, vendar je administrativna napaka v centralni podatkovni zbirki SEED. Za posodobitev je potrebno okoli 24 ur, ker gre za dnevno sinhronizacijo podatkov v sistemu. Načeloma velja pravilo, da če je »računalniško podprt sistem na voljo« ni potrebe po uvedbi nadomestnega postopka za konkretno pošiljko, vendar se v praksi pogosto dogaja, da zaradi administrativne napake v centralni podatkovni bazi določene pošiljke ni mogoče vnesti v EMCS sistem v času, ko se pošiljatelj odloči za odpremo, kar dejansko lahko negativno vpliva na njegovo poslovanje.

Ker gre za napake, ki so ponavadi na strani administracije, ker ob vnosu v SEED podatki iz dokumentov (dovoljenj) niso usklajeni, predlagatelj meni, da ni smiselno gospodarske subjekte omejevati pri njihovem poslovanju v režimu odloga plačila trošarine, če sicer izpolnjujejo za to predpisane pogoje. Predlagana določba sicer nima neposrednega kritja v 26. in 27. členih Direktive, ki ureja nadomestni postopek, vendar bi se ti dve določbi za konkretni primer lahko upoštevali, ker kljub temu, da je računalniško podprt sistem na voljo, ta prav zaradi pomanjkanja določenih podatkov v centralni podatkovni bazi, ki je neposredno povezana z EMCS, ne omogoča transparentnega gibanja v režimu odloga plačila trošarine bodisi na strani pošiljatelja ali prejemnika. Torej je upravičeno za te primere upoštevati določbe za nadomestni postopek (26. in 27. člen Direktive 2008/118/ES).

K 8. členu:

Popravek določbe je redakcijski. Namen določbe ostane nespremenjen in le pojasni vlogo odpremnega carinskega organa glede »ročnega« zaključevanja gibanja trošarinskih izdelkov z odlogom plačila trošarine v posebnih primerih (nadomestno poročilo o prejemu). Predlagana sprememba člena ima kritje v drugem odstavku 28. člena Direktive 2008/118/ES. Omenjena določba ne navaja primere, zaradi katerih se gibanje pod režimom odloga plačila trošarine na takšen način zaključi. Omeni le, da gre za primere, kadar poročilo o prejemu ali poročilo o izvozu ni sestavljeno iz razlogov, ki so drugačni od tistih, ki so navedeni v 27. členu Direktive. V praksi je to večinoma razlog operativne napake, čeprav računalniško podprt sistem namembne države članice deluje. Ker pa za konkretno pošiljko obstajajo verodostojna dokazila, da so izdelki prispeli v namembni kraj, ni razloga, da se ne bi konkretno gibanje trošarinskih izdelkov zaključilo in s tem pošiljatelj razbremenilo trošarinske obveznosti za odpremljeno pošiljko.

K 9. členu:

Predlagana sprememba drugega odstavka 10.č člena veljavnega zakona ni vsebinska, potrebna pa je, da se prejemanje trošarinskih izdelkov s plačano trošarino v Sloveniji bolje opredeli. Predlagana sprememba je skladna z določbo prvega in tretjega odstavka 33. člena ter drugega odstavka 34. člena Direktive 2008/118/ES ter njuno nadaljnjo izvedbeno konkretizacijo (navedbo členov zakona, ki natančneje opredeljujejo posamezne obveznosti).

Ureditev iz tretjega odstavka veljavnega zakona se v skladu z določbami 33. do 36. člena direktive Sveta 2008/118, kjer je urejeno gibanje s plačano trošarino, ne uporablja več, nanaša se na postopek, ki je veljal za nepooblaščenega prejemnika na podlagi Direktive 92/12/EGS (postopek gibanja trošarinskih izdelkov v režimu odloga plačila trošarine med državami članicami) do začetka izvajanja EMCS. Poleg tega je predložitev istovrstnega dokumenta, kot pogoj za uveljavitev vračila, opredeljena tudi s tretjo alinejo drugega odstavka 30.a člena veljavnega zakona. Zato se to besedilo črta oziroma nadomesti z novim. Besedilo novega tretjega odstavka je vezano na spremembo drugega odstavka in določa obvezno spremljanje pošiljke z dokumentom, izdanim v državi članici pošiljateljici. Predlagana nova rešitev pomeni uporabo spremnega dokumenta iz prvega odstavka 34. člena Direktive 2008/118/ES, ki se sklicuje na prvi odstavek 33. člena te direktive.

Prodaja na daljavo, ki je opredeljena v petem in šestem odstavku 10.č člena, se uredi v posebnem členu, ločeno od ureditve gibanja trošarinskih izdelkov s plačano trošarino, zato se peti in šesti odstavek veljavnega zakona črtata.

Z novim petim odstavkom se določa obveznost napovedi pošiljke in predložitve instrumenta zavarovanja, če kupec iz Slovenije trošarinske izdelke pripelje sam (drugače od okoliščin iz drugega odstavka, ko so mu izdelki dobavljeni).

K 10. členu:

Prodaja na daljavo, ki je zdaj opredeljena v petem in šestem odstavku 10.č člena, se uredi v posebnem členu, ločeno od ureditve gibanja trošarinskih izdelkov s plačano trošarino, kjer se blago dobavlja in skladišči v drugi državi članici za komercialne namene (prvi, drugi, tretji in četrti odstavek 10.č člena). Določi se obveznost imenovanja davčnega zastopnika, ki je v obstoječo trošarinsko zakonodajo že uveden (11. točka 4. člena in 29.c člen), kar pomeni, da mora postopke in obveznosti do nadzornih organov v Sloveniji opravljati in izpolnjevati oseba, ki ima v Sloveniji sedež in ustrezno dovoljenje. Takšen predlog izhaja iz dosedanjih izkušenj, na podlagi katerih je težko vplivati na prodajalca v tujini in ga zavezati k izpolnjevanju obveznosti v Sloveniji, ker nad njim ni mogoče izvajati nadzornih ukrepov. Takšno ureditev ima tudi veliko drugih držav članic EU.

K 11. členu:

V prvem odstavku gre za redakcijski popravek – s spremembo se določi prejem poročila iz 9. člena veljavnega zakona, torej se poudari vrsta poročila in ne način prejema, kakor je to predpisano s predložno zvezo »v skladu«.

Določba desetega odstavka 12. člena veljavnega zakona je nepotrebna, ker ta člen ureja odpust plačila trošarine za primere, ko se trošarinski izdelki odpremljajo ali pa skladiščijo pod režimom odloga plačila trošarine, kar pa dejansko ne pride v poštev za pooblaščenega prejemnika niti za začasno pooblaščenega prejemnika. Slednja dva se v sistemu pojavita le kot prejemnika trošarinskih izdelkov. Za pošiljko, ki se giblje z odlogom plačila trošarine, je odgovoren pošiljatelj, ki nosi riziko uničenja, izgube ipd. vse do potrditve prejema pošiljke. Prejemnik evidentira količine, ki jih je dejansko prejel in zanje tudi nastane obveznost za plačilo trošarine. Za prejemnika ni pomembna odposlana količina, pač pa tista, ki jo je prejel, zato tudi ni potrebe po uveljavljanju instituta odpusta plačila trošarine.

K 12. členu:

Sprememba prvega odstavka je potrebna zaradi nove ureditve davka proste prodajalne.

S spremembo tretjega in četrtega odstavka se roki iz veljavnega zakona uskladijo z roki iz Uredbe Komisije 684/2009 o izvajanju Direktive Sveta 2008/118/ES v zvezi z računalniškimi postopki za gibanje trošarinskih izdelkov z odlogom plačila trošarine. Določi se nastanek obveznosti za obračun trošarine za gibanje med trošarinskim skladiščem v Sloveniji in prejemnikom v drugi državi članici, upoštevajoč rok iz uredbe iz priloge 1, preglednica 1, polje »čas poti«, ki je lahko največ 92 dni, in čas (5 dni od prejema izdelkov), v katerem mora prejemnik predložiti poročilo o prejemu (prvi odstavek 25. člena navedene direktive).

Z dopolnitvijo petega odstavka se natančno opredelijo razlogi za nastanek obveznosti pri oproščenem uporabniku. Namreč, v praksi so bile zaznane okoliščine, zaradi katerih bi bilo treba obračunati trošarino, ker je oproščeni uporabnik zlorabil status oziroma ugodnosti iz pridobljenega dovoljenja.

Z dodanim sedmim odstavkom se opredeli nastanek obveznosti za obračun trošarine za davka proste prodajalne (nekdanjih prostocarinskih prodajaln), ko te prodajo trošarinske izdelke brez obračunane trošarine potnikom, ki ne potujejo na tretje ozemlje ali države.

K 13. členu:

Predlagani spremembi sta potrebni zaradi uskladitve s spremenjenim 10.č členom, ki ureja gibanje trošarinskih izdelkov s plačano trošarino. Ker se je določba dopolnila z rešitvijo, ko slovenski kupec neposredno prevzame trošarinske izdelke v drugi državi članici in jih sam pripelje, torej se mu ne pošljejo, je treba opredeliti trenutek nastanka obveznosti za te primere.

K 14. členu:

Sprememba naslova je redakcijska in je primerna, ker člen zajema vsa ravnanja s trošarinskimi izdelki, ne le proizvodnjo in uvoz. S spremembo 16. člena veljavnega zakona se opredeli nastanek obveznosti za obračun oziroma plačilo trošarine tudi za primere, ki se doslej niso obravnavali kot razlog za nastanek obveznosti plačila trošarine. Določba tega člena se spreminja tudi zaradi pojmov »nezakoniti prevoz« in »nezakonita posest« iz 1. točke prvega odstavka 16. člena. S predlagano spremembo se prevoz trošarinskih izdelkov obravnava kot obdavčljiv dogodek le, če se prevažajo nezakonito proizvedeni, vneseni ali uvoženi trošarinski izdelki. Tako se zagotovi pravna podlaga za nastanek obveznosti za plačilo trošarine, kadar se med trošarinskim nadzorom oziroma delovanjem mobilnih enot na cestah prestreže vozilo s trošarinskimi izdelki, ki so glede na okoliščine primera lahko nezakonito proizvedeni, vneseni ali uvoženi. S predlaganim členom se je odpravilo sporno tolmačenje prvega odstavka 16. člena veljavnega zakona glede nezakonitih ravnanj. Ne gre za vsebinsko novo določbo, uporabila se je tudi v številnih odmernih postopkih trošarine in je tudi v okviru sodnega postopka bila upoštevana kot sprejemljiva z vidika nastanka obveznosti za plačilo trošarine. Direktiva 2008/118/ES v svojih določbah izrecno ne omenja nezakonitega vnosa, nezakonite proizvodnje, nezakonitega uvoza, vendar pa se lahko ta ravnanja prepoznajo v 7. členu, in sicer v točkah 2a (sprostitvev v porabo, ki očitno zajema vsa možna gibanja trošarinskih izdelkov tako v režimu odloga plačila trošarine kot zunaj njega), 2b (skladiščenje trošarinskih izdelkov zunaj režima odloga plačila trošarine), 2c (proizvodnja, nezakonita proizvodnja) in 2d (uvoz, nezakonit uvoz). Naša ureditev »sprostitvev v porabo«, »proizvodnjo« ter »uvoz« opredeli kot nezakonita ravnanja s trošarinskimi izdelki za primere, ki so v nasprotju s predpisanimi formalnostmi oziroma postopki za nastanek obveznosti in plačilo trošarine.

Z dodanim sedmim odstavkom se natančno opredeli čas, ko pravica do odmere trošarine zastara, z dodanim osmim odstavkom pa se ravnanja s tistimi trošarinskimi izdelki, za katere ni dokazila o dobavi, načinu pridobitve oziroma izvoru, štejejo za nezakonita. Tako se bo za trgovanje s trošarinskimi izdelki na notranjem trgu dosegla večja disciplina glede dokazil o dobavi in prodaji, saj bo moral imetnik izdelkov brez teh dokazil ob zakoniti domnevi dokazovati nasprotno, torej da razpolaga z ustreznimi dokazili.

S temi spremembami se bo prispevalo tudi k povečanju zneska pobranih dajatev iz trošarin.

K 15. členu:

S spremenjeno 3. točko se zajamejo vse osebe kot možni plačniki glede na določbo 10.č člena, torej pošiljatelj, prejemnik ali oseba, ki v drugi državi članici sama prevzame trošarinske izdelke ter jih sama pripelje in vnese v Slovenijo.

V 4. točki gre za redakcijski popravek oziroma uskladitev glede na novi 10.e člen, ki se nanaša na primere, ki so na podlagi veljavne zakonodaje vključeni v 10.č člen.

9. točka se spremni, da se prilagodi vsebini spremenjenega 16. člena zakona.

Odstranitev sredstva za označevanje iz energenta je opredeljena kot prekršek, s spremembo 71. člena veljavnega zakona pa se namesto črpanja in čiščenja rezervoarja predpisuje obvezni odvzem takega energenta. Zato je smiselno, da se črta 12. točka, ki predvideva le obračun in plačilo razlike trošarine.

Z dodano 13. točko se določa, da sta plačnika trošarine tudi mali proizvajalec žganja in vina.

K 16. členu:

Predlagani stavek dopolni obseg poslovanja trošarinskega skladišča glede na opredelitev pojma imetnika dovoljenja trošarinskega skladišča iz 4. člena zakona. Z dopolnitvijo se imetnik poleg drugih dejavnosti izrecno pooblasti za trošarinsko skladišče, da lahko prejema in odpošilja trošarinske izdelke z odlogom plačila trošarine.

K 17. členu:

Ker se je v praksi pogosto izkazalo, da manjše družbe oziroma proizvajalci ne razpolagajo z zahtevanimi merilnimi napravami, razpolagajo pa s takšnimi, ki prav tako izkazujejo pravilne rezultate meritev in bi bile glede na naravo proizvodnje primerne, čeprav njihov tip ni odobren, je v zakon primerno vnesti določbo, ki carinskemu organu omogoča, da presoja o ustreznosti merilne naprave v posameznih primerih in dopušča uporabo tudi takšnih, ki so dejansko brez odobritve tipa pristojnih organov.

K 18. členu:

Z dopolnitvijo določbe se zajamejo primeri, pri katerih gre za spremembe podatkov, ki so navedeni v dovoljenju. Namreč, s pridobitvijo dovoljenja mora trošarinski zavezanec ravnati v skladu z njim, nadzorni carinski organ pa ga nadzira glede izvajanja trošarinskih predpisov v okviru dovoljenja. Podatki iz vloge pa niso vedno preneseni v dovoljenje, zato je potrebno glede na vsebinske razlike med vlogo in dovoljenjem zahtevati sporočanje spremembe podatkov iz dovoljenja in z dopolnitvijo te točke zavezati zavezanca k sporočanju spremembe podatkov iz dovoljenja in ne le iz vloge.

K 19. členu:

Novi šesti odstavek daje pooblastilo nadzornemu carinskemu organu, da posega v izdano trošarinsko dovoljenje (izdano imetniku trošarinskega skladišča) ne glede na splošna pravila upravnega postopka o dokončnosti in pravnomočnosti pravnih razmerij, in sicer kadar se med izvajanjem nadzora v skladu z Zakonom o trošarinah in zakonom, ki ureja carinsko službo, ugotovijo drugačne okoliščine od tistih pri izdaji trošarinskega dovoljenja in je imetnik dovoljenja pravzaprav v ugodnejšem položaju od upravičenega. Tako bi nadzorni organ posegel v obstoječe dovoljenje, da bi omejil obseg pravic oziroma pridobljenih ugodnosti, vendar dovoljenja ne bi odvzel, ker se ta odvzem šteje za strožji ukrep kot posledica nadzora in to tudi ni namen vsakega nadzora. V praksi se pogosto dogaja, da so zaznane spremenjene okoliščine po izdaji dovoljenja, imetnik dovoljenja pa ne želi izgubiti pridobljenega statusa, torej ima še vedno namen poslovati v slednjem, vendar v spremenjenih okoliščinah – ožjem obsegu ugodnosti. Ker gre v teh primerih za spremembe dejanskega stanja po izdaji odločbe – dovoljenja, je mogoče začeti nov postopek le, če tako določa področni materialni predpis, v našem primeru Zakon o trošarinah. Zato je treba dopolniti 24. člen veljavnega zakona z novim šestim odstavkom, ki bo omogočil ponovno odločanje o pravici. Podobno ureditev glede spremembe odločb vsebuje Carinski zakonik v 9. členu.

K 20. členu:

2. točka se dopolni, ker je treba slediti izrazu »sprostitve v porabo« iz 13. člena veljavnega zakona, ki se razume in razlaga kot odpošiljanje iz trošarinskega skladišča v prodajo. Je okoliščina, zaradi katere nastane obveznost za obračun trošarine, zato je ta izraz treba pravilno uporabiti v vseh določbah zakona.

K 21. členu:

Za pravilno izvajanje trošarinskih predpisov na strani zavezanca in nadzor nad njim so bistveni le podatki iz dovoljenja. Z dopolnitvijo četrtega in sedmega odstavka veljavnega zakona se določi obvezna vsebina dovoljenja, ki je usklajena tudi z zahtevanimi podatki za vsebino vloge iz drugega odstavka veljavnega zakona. Pomembno je v dovoljenje vnesti bistvene podatke, ki omogočajo izvajanje nadzora nad imetnikom dovoljenja za oproščenega uporabnika. Prav tako mora ta imetnik poslovati v okviru pogojev in zahtev iz dovoljenja in, če so ti jasno in določno postavljeni, je manjša verjetnost za nepravilnosti pri poslovanju s trošarinskimi izdelki.

K 22. členu:

Novi šesti odstavek daje pooblastilo nadzornemu carinskemu organu, da poseže v dovoljenje, izdano oproščenemu uporabniku, ne glede na splošna pravila upravnega postopka o dokončnosti in pravnomočnosti pravnih razmerij, in sicer kadar se med izvajanjem nadzora v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja carinsko službo, ugotovijo drugačne okoliščine od tistih pri izdaji dovoljenja in je imetnik dovoljenja pravzaprav v ugodnejšem položaju od upravičenega. Tako bi nadzorni organ posegal v obstoječe dovoljenje, da bi omejil obseg pravic oziroma pridobljenih ugodnosti, vendar dovoljenja ne bi odvzel, ker se ta odvzem šteje za strožji ukrep kot posledica nadzora in to tudi ni namen vsakega nadzora. V praksi se pogosto dogaja, da so zaznane spremenjene okoliščine, ki so nastale po izdaji dovoljenja, in imetnik dovoljenja ne želi izgubiti pridobljenega statusa, torej ima še vedno namen poslovati v njem, vendar v spremenjenih okoliščinah – ožjem obsegu ugodnosti. Ker gre v teh primerih za spremembe dejanskega stanja po izdaji odločbe – dovoljenja, je mogoče začeti nov postopek le, če tako določa področni materialni predpis, v našem primeru Zakon o trošarinah. Zato se predlaga dopolnitev 28. člena veljavnega zakona z novim šestim odstavkom, ki bo omogočil ponovno odločanje o pravici. Podobno ureditev glede spremembe odločb vsebuje tudi Carinski zakonik v 9. členu.

K 23. členu:

Gre za redakcijsko spremembo in uskladitev z 11. točko 4. člena veljavnega zakona, tako da se tudi v členu, ki opredeljuje dovoljenje za davčnega zastopnika navede možnost, da davčnega zastopnika imenuje prodajalec iz prvega odstavka 10.e člena tega zakona.

K 24. členu:

Novi odstavek daje pooblastilo nadzornemu carinskemu organu, da posega v izdano dovoljenje ne glede na splošna pravila upravnega postopka o dokončnosti in pravnomočnosti pravnih razmerij, in sicer kadar se med izvajanjem nadzora v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja carinsko službo, ugotovijo drugačne okoliščine od tistih pri izdaji dovoljenja in je imetnik dovoljenja pravzaprav v ugodnejšem položaju od upravičenega. Obrazložitev k temu novemu členu je enaka kakor pri predlaganih spremembah k 24. in 28. členu.

K 25. členu:

V prvem odstavku 30. člena veljavnega zakona se navajajo osebe, ki imajo pravico do vračila trošarine. Devetim primerom iz veljavne ureditve so dodani še imetniki dovoljenja za davka prosto prodajalno (10. točka) in proizvajalci električne energije (11. točka). Kadar davka proste prodajalne prodajajo trošarinske izdelke potnikom, ki potujejo v tretje države ali na tretje ozemlje, se upošteva določba o oprostitvi plačila trošarine, zaradi česar se ti izdelki prodajajo po ceni, zmanjšani za trošarino. Zato se tem prodajalnam omogoči vračilo trošarine za izdelke, ki so bili nabavljeni po ceni z vključeno trošarino. Enaka obravnava velja za izdelke, ki so bili nabavljeni po ceni z vključeno trošarino in prodani na ladji ali letalu med morsko plovbo ali poletom med Slovenijo in tretjim ozemljem ali tretjo državo. Z novo 11. točko se določi pravna podlaga za vračilo trošarine, ki jo že predpisuje deveti odstavek 41. člena PZTro. Gre za pravico, ki se je določila s podzakonskim aktom, zdaj pa se določa na ravni zakona.

S spremembo 30. člena veljavnega zakona se natančno opredelijo roki za vlaganje zahtevkov za vračilo trošarine in roki za vračilo trošarine, ki so do sedaj bili opredeljeni s podzakonskimi akti. Ureditev je posledica sodbe Vrhovnega sodišča RS, opr. št. X Ips 87/2008, v kateri se trošarinska zakonodaja glede uveljavljanja pravice do vračila razlaga drugače, kakor se je dejansko izvajala. Zato je bilo treba upoštevati očitke iz sodbe glede določb zakona in na njegovi podlagi izdanega pravilnika. S predlagano spremembo se v zakon prenese vsebina iz pravilnika, ki ureja izvajanje zakona, pravilnika, ki opredeljuje vračilo trošarine za komercialni namen ter uredb, ki urejata vračilo trošarine za energente za kmetijsko mehanizacijo in industrijsko-komercialni namen (sedmi, osmi in deveti odstavek). Določba zakona tudi izrecno navaja, da se mesečno ali kvartalno ali letno uveljavljanje pravice do vračila trošarine izključujejo.

Z opredelitvijo roka, v katerem organ odloči o vračilu, in roka za izvedbo vračila v materialnem zakonu se celovito ureja izvedba vračila in upravičencem da informacija, kdaj bo vračilo opravljeno. Rok je vsebinsko enak kakor v Zakonu o davčnem postopku.

Predlagana sprememba oziroma dopolnitev 30. člena veljavnega zakona ureja dokazovanje upravičenosti do vračila za upravičence iz 4. točke prvega odstavka. Problematika je sicer urejena, vendar v Pravilniku o izvajanju Zakona o trošarinah, kar je nižja raven glede na dokazovanje za upravičence iz 5. točke istega člena – kar je že bilo urejeno z veljavnim zakonom. Zato je smiselno, da se za obe skupini upravičencev obseg in vrsta dokazil uredi enotno, torej v zakonski določbi. Enako velja glede dokazovanja pri morebitnem vračilu na podlagi nove 10. točke, ki se nanaša na davka proste prodajalne.

Določena ravnanja in obseg dokazil pri uveljavljanju pravice do vračila iz obravnavanega člena se natančneje opredelijo v podzakonskem predpisu.

K 26. členu:

V praksi so znani primeri, ko slovenski pošiljatelji trošarinske izdelke s plačano trošarino pošljejo v trošarinsko skladišče v drugi državi članici in pri tem ne morejo izpolniti pogojev za vračilo trošarine iz tretje alineje drugega odstavka 30.a člena veljavnega zakona (ni dokazil o plačilu oziroma zavarovanju trošarine v drugi državi članici). V tem primeru bi po našem mnenju zadostovala uradna potrditev pristojnega nadzornega organa iz druge države članice, da obveznost za plačilo trošarine ni nastala.

K 27. členu:

Z dopolnitvijo 31. člena veljavnega zakona se opredelijo roki za predložitev zahtevka za vračilo trošarine za osebe iz 31. člena veljavnega zakona, ki so oproščene plačila trošarine (diplomatska in konzularna predstavništva ter mednarodne organizacije). Upravičenec vloga zahtevke za obdobje najmanj treh mesecev (razen konec leta, za november in december) ali največ za obdobje koledarskega leta, carinski organ pa odloči o njih v 30 dneh po prejemu popolnega zahtevka in izvede vračilo plačane trošarine v 15 dneh po vročitvi odločbe o vračilu.

K 28. členu:

Z dopolnitvijo prvega odstavka 32. člena veljavnega zakona se natančneje določi oprostitvev plačila trošarine v mednarodnem prometu. Dopolnitev 1. točke določa oprostitvev plačila trošarine za prodajo trošarinskih izdelkov na krovu plovil na mednarodnih linijah s tretjimi državami oziroma tretjimi ozemlji, z novo 2. točko pa se opredeljuje prodaja v davka prosti prodajalni, tako da se ne plačuje trošarina od trošarinskih izdelkov, ki jih potniki v osebni prtljagi iznesejo na tretje ozemlje ali v tretjo državo.

Sprememba drugega odstavka je redakcijska – ob nespremenjenem besedilu, zgolj s prestrukturiranjem odstavkov, odpravlja nejasnost pri opredelitvi standardnega rezervoarja.

K 29. členu:

Z dodanim 32.a členom se opredeli davka prosta prodajalna, dovoli prodaja na drobno in oprostitvev plačila trošarine v skladu z 28. členom tega zakona, ki spreminja prvi odstavek 32. člena veljavnega zakona. Gre za neposredno oprostitvev upravičencu, kar pomeni, da potnik, ki potuje v tretjo državo ali na tretje ozemlje, uveljavi oprostitvev ob nakupu izdelkov. Vrednost kupljenega izdelka pri upravičenem kupcu ne vključuje trošarine, enako pa Zakon o DDV določa glede plačila davka na dodano vrednost. Do oprostitvev pri nakupu v davka prosti prodajalni je upravičen le potnik, ki potuje na tretje ozemlje ali v tretjo državo, s podzakonskim aktom pa bo opredeljena obveznost dokazovanja cilja potovanja s predložitvijo ustrezne vozovnice.

V zvezi s pogoji za pridobitev dovoljenja za poslovanje davka proste prodajalne, obveznostmi imetnika dovoljenja pri poslovanju, pogoji in možnostjo odvzema dovoljenja se smiselno uporabljajo določbe veljavnega zakona, ki se nanašajo na delovanje trošarinskih skladišč.

V tem členu je tudi dano pooblastilo ministru, da predpiše podrobnejše določbe o izdaji in prenehanju veljavnosti dovoljenja ter o načinu zavarovanja, pa tudi vrste instrumentov zavarovanja plačila trošarine.

K 30. členu:

Ker 35.a člen predstavlja izjemo od rednega sistema obračunavanja in plačevanja trošarine trošarinskih zavezancev, je treba v to določbo vnesti navedbo člena, ki na splošno ureja ne le predložitev obračuna, ampak tudi plačevanje trošarine. Veljavni prvi odstavek 35.a člena se sklicuje le na določbo o predložitvi obračunov, zato ga je treba dopolniti z določbo o obračunavanju (35. člen).

Z dopolnitvijo drugega odstavka se prenese način obračunavanja in plačevanja trošarine za vse primere iz 10.č člena in primere iz novega 10.e člena tega zakona. V drugem odstavku ni bila določena obveza predložitve obračuna, zato se je ta dolžnost, vključno z roki za predložitev, zapadlostjo in plačilom, vnesla v drugi odstavek. Gre za prenos vsebine iz 46.

člena Pravilnika o izvajanju Zakona o trošarinah, ki bi sicer morala biti v zakonski normi, kakor je to predpisano za druge primere zavezancev ali plačnikov glede obračunavanja in plačevanja.

S spremembo četrtega odstavka se spremeni sklicevanje na določbo, s katero je opredeljena oseba, ki je nosilec obveznosti v zvezi z obračunavanjem in plačevanjem trošarine, namesto na določbo, s katero se opredeli nastanek obveznosti. Šesta točka 15. člena zakona se nanaša samo na nastanek obveznosti za plačilo trošarine, medtem ko je v 11. točki 17. člena kot plačnik trošarine navedena oseba, ki ima v zalogi trošarinske izdelke, za katere se v skladu s 6. točko 15. člena zakona spremeni višina trošarine ali zviša drobnoprodajna cena.

Predložitev obračuna na isti dan, na katerega je bila pošiljka prejeta, je neizvedljiva, če pošiljka prispe na dan, ko organ ne dela, kar je v praksi pogosto, saj gre v teh primerih za gibanje med državami članicami, zato prazniki in dela prosti dnevi niso nujno usklajeni. Tako se je ta določba dopolnila z novim petim odstavkom, ki predvideva takšne okoliščine.

K 31. členu:

Gre za redakcijski popravek zaradi uvedbe 10.e člena.

K 32. členu:

V prvem odstavku veljavnega zakona gre za dopolnitev zakonskega besedila s popolno navedbo besedila iz točke e prvega odstavka 27. člena Direktive Sveta 92/83/EGS o uskladitvi strukture trošarin za alkohol in alkoholne pijače, zato da se preprečijo različne interpretacije vsebine oprostitve.

Z dodanim sedmim odstavkom se opredeli način uveljavljanja oprostitev iz prvega odstavka 44. člena veljavnega zakona, to je s pridobitvijo statusa oproščenega uporabnika, enako, kakor je to že navedeno v veljavni ureditvi za četrti in peti odstavek.

K 33. členu:

Sprememba prvega odstavka 45. člena veljavnega zakona je potrebna zaradi uskladitve s spremembo 17. člena, s katero se kot plačnika trošarine opredelita mali proizvajalec žganja in mali proizvajalec vina. Prvi odstavek 17. člena veljavnega zakona se namreč ne nanaša na male proizvajalce.

Opredelevanje pojma mali proizvajalec v osmem odstavku 45. člena veljavnega zakona se dopolni z navedbo, da gre pri malem proizvajalcu žganja za proizvodnjo za lastne potrebe. Zakonodajalci, ki sodi v pristojnost Ministrstva za kmetijstvo, določa, da mora imeti fizična oseba, ki prodaja žganje na trgu, določen status (ali s. p. ali dopolnilno dejavnost – če je kmet). Glede na navedeno izhaja, da ob izpolnjevanju predpisov, katerih izvajanja ne nadzoruje CURS, takšna oseba ne izpolnjuje več pogojev za malega proizvajalca žganja. V praksi pa srečujemo na trgu fizične osebe – male proizvajalce žganja, ki za prodajo žganja nimajo urejenega ustreznega statusa (s. p. ali ustrezne dopolnilne dejavnosti) v skladu z drugimi predpisi. V veljavnem zakonu ni določbe, iz katere bi neposredno izhajalo, da se 45. člen nanaša zgolj na proizvodnjo za lastne potrebe in ne za prodajo.

V osmem odstavku se dopolni tudi drugi stavek, tako da bo jasno, da naravno žganje ne sme vsebovati medu. Po dosednji opredelitvi se za naravno žganje šteje žganje brez dodanega sladkorja. To pomeni, da če mali proizvajalec iz žganja proizvede npr. borovničev liker (žganju doda poleg borovnic še sladkor), ne gre več za žganje iz 45. člena zakona, torej se mora ta

oseba registrirati kot proizvajalec alkoholnih izdelkov ter mesečno vlagati obračune in plačati trošarino po stopnjah iz 34. člena zakona. V praksi se žganju poleg sladkorja (borovničev liker) dodaja med (medeno žganje). Tako se borovničev liker po doslej veljavni opredelitvi žganja ne šteje za žganje iz 45. člena, medeno žganje pa se šteje, ker med ni taksativno naveden med dodatki, ki jih naravno žganje ne sme vsebovati, da izpolnjuje pogoje žganja iz 45. člena zakona. Zato predlagamo, da se doda tudi med.

S črtanjem sedemnajstega odstavka 45. člena veljavnega zakona se odpravlja možnost vlaganja obračuna enkrat na leto. Ukrep ne bo imel hujših posledic, saj sta v skladu s to določbo registrirani samo dve osebi. Veljavna ureditev se nanaša na fizično osebo, ki proizvede več kakor 500 litrov žganja. Ta se mora registrirati kot trošarinski zavezanec – proizvajalec alkoholnih pijač, in plačati trošarino po stopnjah iz 43. člena veljavnega zakona, obračun trošarine pa lahko odda enkrat na leto. Z dopolnitvijo osmega odstavka istega člena mali proizvajalec (do 500 litrov), ki proda žganje, izgubi status malega proizvajalca in se mora registrirati kot proizvajalec alkoholnih izdelkov ter mesečno vlagati obračune. To ga postavlja v slabši položaj v primerjavi z osebo, ki proizvaja nad 500 litrov žganja in lahko vloži obračun enkrat na leto.

K 34. členu:

S tem členom se malim vinarjem omogoči pridobitev dovoljenja, na podlagi katerega bodo lahko sodelovali v režimu odloga plačila trošarine, in sicer preko trošarinske številke v sistemu EMCS. Tako bodo v režimu odloga nastopali kot izjema od splošnega pravila, ki določa, da lahko izdelke v režimu odloga plačila trošarine odpremlja le imetnik trošarinskega skladišča in pooblaščen uvoznik. Tovrstna izjema (dovoljenje za odpremo vina kot specialna ureditev) znotraj sistema EMCS se veže le za čas obdavčitve vina po stopnji trošarine 0, ker bi bilo v nasprotnem primeru potrebno zahtevati instrument zavarovanja.

K 35. členu:

Zaradi spremenjene ureditve prostocarinskih prodajaln in uvedbe davka prostih prodajaln ni več upravičenih okoliščin za prodajo tobačnih izdelkov brez tobačnih znamk (prvi odstavek). Dopolnjen je tudi drugi odstavek 52. člena veljavnega zakona, in sicer z navedbo oseb, ki dobavljajo tobačne izdelke in so upravičene pridobiti tobačne znamke.

K 36. členu:

V dopolnitvi 53.a člena gre za prenos določb šestega, sedmega in osmega odstavka 41. člena Pravilnika o izvajanju Zakona o trošarinah v zakon, saj se z njimi opredeljujejo pravice in obveznosti ter prenos določbe 2. točke drugega odstavka 55. člena, ki predstavlja samostojno oprostitev in ne spada v 55. člen. Iz njene vsebine je mogoče zaključiti, da je namenjena oprostitvi proizvedene električne energije pod nekaterimi pogoji. Namen 55. člena zakona pa je oprostiti uporabo energentov in električne energije, torej oprostiti vložek in ne proizvod, kakor to izhaja iz 2. točke drugega odstavka 55. člena.

K 37. členu:

Črtanje 4. točke prvega odstavka 55. člena veljavnega zakona je redakcijsko. Ta točka opredeljuje oprostitev plačila trošarina za energente, ki so injicirani v plavže zaradi kemične redukcije kot dodatek koksu, ki je osnovno gorivo, in je vsebinsko zajeta s 7. točko prvega odstavka istega člena.

V 6. točki gre za redakcijski popravek in uskladitev s 4. točko drugega odstavka istega člena ter splošno uskladitev s standardno klasifikacijo dejavnosti.

Besedna zveza »in podobno« v 7. točki prvega odstavka omogoča široko razlago. V praksi se je težko opredeliti glede namena rabe že znotraj posamične skupine – elektrolitski procesi, metalurški procesi, kemijska redukcija –, besedna zveza »in podobno« pa povzroča dodatne težave pri razlagi te določbe, zato predlagamo njeno črtanje. Tudi Energetska direktiva v drugi alineji točke b četrtega odstavka 2. člena takšne ureditve ne predvideva, zato je črtanje uskladitev z vsebino direktive.

Namen drugega odstavka 55. člena veljavnega zakona je oprostiti uporabo električne energije, torej oprostiti vložek in ne proizvod, določba 2. točke tega odstavka pa je namenjena oprostitvi proizvedene električne energije pod določenimi pogoji in predstavlja samostojno oprostitev, zato se prenese v 53.a člen.

S spremembo četrtega odstavka se sklicevanje pri opredelitvi pojma nekovinski mineralni izdelki sklicevanje prenese z evropske zakonodaje na domačo, na Uredbo o standardni klasifikaciji dejavnosti (Uradni list RS, št. 69/07 in 17/08), ki je usklajena z uredbo Sveta št. 3037/90 z vsemi spremembami in jo dopolnjuje. Na podlagi uveljavljenih sprememb uredbe Sveta št. 3037/90 se »proizvodnja drugih nekovinskih mineralnih izdelkov« uvršča v oddelek 23 področja C Uredbe o standardni klasifikaciji dejavnosti, ki je usklajena z ureditvijo na ravni EU.

Z dopolnitvijo šestega odstavka se omeji razlaga ogrevanja le na 5. točko prvega odstavka 55. člena veljavnega zakona, kar razjasni dvome pri drugih oblikah oproščene rabe, ko energenti dejansko izgorevajo in se sprošča toplotna energija ter gre za nujne procese za pridobitev končnega proizvoda ali izpeljavo določenega procesa.

Z dodanim osmim odstavkom se opredeli način uveljavljanja oprostitev iz prvega in drugega odstavka 55. člena veljavnega zakona. Izjema se nanaša na 1. točko prvega odstavka, kjer je oprostitev opredeljena s podzakonskim aktom.

K 38. členu:

Z dopolnitvijo prvega odstavka 57.b člena veljavnega zakona (dodana nova osma alineja) se daje pravna podlaga za izvajanje nadzora proizvodnje, predelave, hrambe ter gibanja trošarinskih izdelkov iz tarifne oznake 3811 (preparati proti klenkanju, antioksidanti, preparati za preprečevanje kopičenja smole, za izboljšanje viskoznosti, preparati za preprečevanje korozije in drugi pripravljeni dodatki, za mineralna olja (vključno bencin) ali za druge tekočine, ki se uporabljajo v iste namene kot mineralna olja). Dopolnitev je predlagana na podlagi Izvedbenega sklepa Komisije, sprejetega julija 2011, s katerim se tarifna oznaka 3811 vključi v 20. člen Energetske direktive, kar pomeni, da za te izdelke veljajo določbe Direktive 2008/118/ES o nadzoru in gibanju. Predvidena uveljavitev Izvedbenega sklepa je 1. julij 2012, zato se tudi s tem zakonom (47. člen) določi enak rok. Predlagana rešitev je predvsem pomembna zaradi gibanja teh izdelkov v režimu odloga plačila trošarine, ki je podprto z računalniškim sistemom (EMCS), v katerem subjekti iz Slovenije ne bi mogli sodelovati, saj se trošarinski izdelki iz skupine »energenti in električna energija«, ki so opredeljeni v 57.b členu veljavnega zakona gibljejo v režimu odloga med državami članicami le na podlagi e-TD. Za sodelovanje v režimu odloga plačila trošarine morajo gospodarski subjekti razpolagati z ustreznimi dovoljenji (trošarinsko dovoljenje oziroma dovoljenje za pooblaščenega prejemnika oziroma dovoljenje za začasno pooblaščenega prejemnika oziroma dovoljenje za pooblaščenega uvoznika), kar jim omogoča vključitev v sistem EMCS in posledično izdajo e-TD oziroma potrditev prejema trošarinskih izdelkov na e-TD.

Z dopolnitvijo dosedanje osme alineje se obravnava izdelkov s tarifno oznako 3824 90 97 izenači z obravnavo izdelkov s tarifno oznako 3824 90 91, če so namenjeni za uporabo kot gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo. Gre za mešanico biogoriva in plinskega olja, ki mora biti nadzorovana po zakonskih pravilih glede nadzora proizvodnje, predelave, hrambe in gibanja trošarinskih izdelkov.

K 39. in 40. členu:

Z novim 61.a členom se prenesejo nadzorni ukrepi iz podzakonskega akta (Pravilnika o izvajanju Zakona o trošarinah) v zakon. Tako se z zakonsko normo pooblasti carinski organ, kadar okoliščine posameznega primera zahtevajo, da se uvedejo posebni nadzorni ukrepi poleg tistih, ki se izvajajo že v računalniško podprtem sistemu EMCS pri gibanju trošarinskih izdelkov med državami članicami.

K 41. členu:

Zdaj veljavno določbo drugega odstavka je težko izvajati in preverjati, ker iz razlogov pri bodočem zavezancu ni mogoče v vseh primerih predvidevati poslovne priložnosti, za katero je imel podlago v registraciji družbe. Predlagana rešitev bo ustrezno urejala nadzor nad zavezancem, pri čemer se bo nadzorni organ izognil temu, da zaradi objektivnih okoliščin ne bi bilo mogoče spoštovati 15-dnevnega roka.

V petem odstavku gre za odpravo redakcijske napake glede sklicevanja na pravilno določbo, ki se nanaša na količinsko omejitev proizvodnje malega proizvajalca žganja.

K 42. členu:

V drugem odstavku 63. člena veljavnega zakona gre za redakcijski popravek zaradi novega 10.e člena.

V tretjem odstavku gre za redakcijski popravek zaradi novega 10.e člena in za opredelitev obveznosti prejemnika v primerih, pri katerih pošiljatelj ne izpolni obveznosti.

K 43. členu:

Z dopolnitvijo 64.a člena veljavnega zakona se določi pravna podlaga za vzpostavitev in vodenje evidence o imetnikih dovoljenj za odpremo vina.

K 44. členu:

S tem členom se pretežno odpravljajo napake redakcijske narave, npr. sklicevanja na napačno določbo ali pa so nove kazenske določbe potrebne zaradi uskladitve s spremembami ali novimi rešitvami, npr. opredelitev prekrška v primeru nezakonitega ravnanja imetnika davka proste prodajalne, kadar ta proda trošarinske izdelke potnikom, ki ne potujejo na tretje ozemlje ali v tretje države in s tem krši oprostitev iz 32. člena zakona.

Kotel imajo trenutno registriran le fizične osebe, zato je primerno, da se ta kršitev navede v tretjem odstavku 68. člena veljavnega zakona, kjer se sankcionirajo fizične osebe, prav tako je potrebno predpisati sankcijo za tiste male proizvajalce žganja, ki to žganje uporabljajo za namen, ki se ne more šteti za lastno rabo. V nadaljevanju tretjega odstavka se z dodanim

besedilom, ki se sicer nanaša na obveznosti (prijava dejavnosti, predložitev obračuna, plačilo trošarine od predpisanih stopenj...), ki jih mora sicer izpolnjevati trošarinski zavezanec, se te določijo za fizično osebo - za malega proizvajalca žganja kadar ta proizvede več kot 500 l žganja in ga ne porabi oziroma uporablja za lastne namene. Namreč glede na obseg proizvodnje žganih pijač in prodajo na trgu takšna oseba izgubi status malega proizvajalca žganja zaradi česar zanjo nastopi zaveza, da izvaja vse naloge glede obračunavanja in plačevanja kot to velja za trošarinskega zavezanca proizvajalca alkoholnih pijač.

S spremembo drugega in tretjega odstavka se predlaga zvišanje minimalne globe za fizično osebo z 200 na 400 €, v primerih ko ta zahteva vračilo trošarine na podlagi neresničnih podatkov, kot trošarinski zavezanec ne vodi predpisanih evidenc, opusti dolžnost sporočila/prijave, nezakonito proizvede, uvozi, vnese, prevaža, uporabi, kupi trošarinske izdelke. Glede na zaznane povečanje števila prekrškov s strani fizičnih oseb, predlagatelj ocenjuje, da bo povišanje minimalne predpisane globe vplivalo na zmanjšanje števila kršitev trošarinske zakonodaje.

K 45. členu:

Veljavna določba nalaga sočasno izterjavo vrednosti predmeta in izvedbo odmerne postopka trošarinskih dajatev. S tem členom se predlaga sprememba tako da v primeru, če predmeta prekrška (trošarinskih izdelkov) ni mogoče odvzeti, nadzorni organ sproži postopek za izterjavo trošarinskih dajatev, ne pa vrednosti predmeta.

K 46. členu:

S predlagano dopolnitvijo se uredi sankcioniranje, ko pošiljatelj ne izda oziroma ne izda v predpisanem številu izvodov poenostavljeni trošarinski dokument v primeru gibanja s plačano trošarino ter pri sankcioniranju neizpolnjevanja predpisanih obveznosti pošiljatelja v drugo državo članico oziroma prejemnika doda 10. e člen, ki na novo ureja prodajo na daljavo.

K 47. členu:

S 1. 1. 2012 prenehajo veljati posamezne določbe podzakonski aktov, ki so smiselno zajete s tem zakonom, in sicer: prvi odstavek 36. člena Pravilnika o izvajanju Zakona o trošarinah (Uradni list RS, št. 49/04, 47/05, 17/07, 18/07 – popr. in 26/10), prvi odstavek 3. člena Odredbe o vračilu trošarine za mineralna olja, ki se porabijo za industrijsko-komercialni namen (Uradni list RS, št. 40/99, 38/01 in 3/09), prvi in drugi odstavek 4. člena, prvi odstavek 5. člena ter prvi in tretji odstavek 8. člena Pravilnika o načinu vračila trošarine za energente, ki se porabijo za pogon kmetijske in gozdarske mehanizacije (Uradni list RS, št. 10/06, 12/07 in 3/09) in drugi, tretji in četrti odstavek 6. člena Pravilnika o vračilu trošarine za komercialni namen (Uradni list RS, št. 52/09 in 68/09).

K 48. členu:

Zakon začne veljati štirinajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. 1. 2012.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO:

4. člen

(definicije)

Za namene tega zakona imajo naslednji izrazi naslednji pomen:

1. trošarinski zavezanec je proizvajalec trošarinskih izdelkov, pooblaščen prejemnik trošarinskih izdelkov iz druge države članice, uvoznik trošarinskih izdelkov, pooblaščen uvoznik, začasno pooblaščen prejemnik, pravna ali fizična oseba, ki opravlja dejavnost trgovine na debelo s trošarinskimi izdelki oziroma oseba, na katero se v skladu s tem zakonom lahko prenese trošarinska obveznost;

2. imetnik trošarinskega dovoljenja je trošarinski zavezanec, ki pridobi trošarinsko dovoljenje carinskega organa, da v okviru opravljanja svoje dejavnosti v trošarinskem skladišču proizvaja, obdeluje, predeluje, dodeluje (v nadaljnjem besedilu: proizvaja), skladišči, prejema ali odpremlja trošarinske izdelke pod režimom odloga plačila trošarine;

3. trošarinsko dovoljenje je odločba, ki jo izda carinski organ trošarinskemu zavezancu, da lahko v okviru opravljanja svoje dejavnosti, v trošarinskem skladišču proizvaja, skladišči, prejema ali odpremlja trošarinske izdelke pod režimom odloga plačila trošarine;

4. trošarinsko skladišče je ena ali več med seboj povezanih ograjenih površin ali prostorov, ki tvorijo tehnološko enoto, kjer imetnik trošarinskega dovoljenja proizvaja, skladišči, prejema ali odpremlja trošarinske izdelke pod režimom odloga plačila trošarine in, ki mora biti vidno označena in fizično ločena od preostalih površin ali prostorov;

5. režim odloga plačila trošarine je ureditev, ki se nanaša na proizvodnjo, skladiščenje in prejemanje ali odpremljanje trošarinskih izdelkov, na podlagi katere je obveznost za plačilo trošarine odložena;

6. oproščeni uporabnik trošarinskih izdelkov je fizična oziroma pravna oseba, ki pod pogoji, določenimi s tem zakonom, pridobi dovoljenje carinskega organa, da lahko v okviru svoje dejavnosti za namene iz 44. in 55. člena tega zakona nabavlja trošarinske izdelke brez plačila trošarine (v nadaljnjem besedilu: oproščeni uporabnik);

7. obrat oproščenega uporabnika je prostor, naprava oziroma oprema, v kateri so hranjeni trošarinski izdelki, ki jih je oproščeni uporabnik nabavil za potrebe svoje dejavnosti brez plačila trošarine;

8. uvoznik trošarinskih izdelkov je carinski dolжник, določen v skladu s carinskimi predpisi oziroma prejemnik trošarinskih izdelkov iz tretje države oziroma tretjega ozemlja;

8.a pooblaščen uvoznik je oseba, ki ji pristojni organ izda dovoljenje, da pri opravljanju svoje registrirane dejavnosti in pod pogoji, ki jih določa ta zakon, trošarinske izdelke, ki jih je prejel iz tretje države ali s tretjega ozemlja, po sprostitvi v prosti promet v skladu s carinskimi predpisi odpremlja pod režimom odloga plačila trošarine;

9. pooblaščen prejemnik je trošarinski zavezanec, ki ima dovoljenje carinskega organa, da v okviru svoje dejavnosti prejema trošarinske izdelke od osebe iz druge države članice pod režimom odloga plačila trošarine. Pooblaščen prejemnik ne sme skladiščiti ali odpremljati trošarinskih izdelkov pod režimom odloga plačila trošarine;

10. začasno pooblaščen prejemnik je oseba, ki v okviru svoje dejavnosti občasno prejema trošarinske izdelke od osebe iz druge države članice pod režimom odloga plačila trošarine. Začasno pooblaščen prejemnik ne sme skladiščiti ali odpremljati trošarinskih izdelkov pod režimom odloga plačila trošarine in mora carinskemu organu predložiti instrument za zavarovanje plačila trošarine, predno mu dobavitelj odpremi trošarinske izdelke;

11. davčni zastopnik je oseba, ki jo imetnik trošarinskega skladišča iz druge države članice ali prodajalec iz petega odstavka 10.č člena tega zakona pooblasti, da v njegovem imenu in za njegov račun v Sloveniji izvršuje obveznosti in uveljavlja pravice po tem zakonu.

5. člen

(kdaj nastane trošarinska obveznost)

(1) Trošarinska obveznost nastane, ko so:

1. trošarinski izdelki proizvedeni v Sloveniji;

2. trošarinski izdelki uvoženi v Unijo;

3. trošarinski izdelki vnešeni z ozemlja drugih držav članic oziroma Unije v Slovenijo.

(2) Trošarinska obveznost se lahko prenese od proizvajalca oziroma uvoznika na imetnika trošarinskega dovoljenja oziroma oproščenega uporabnika ob pogojih in na način, določenim s tem zakonom.

6. člen

(režim odloga plačila trošarine)

(1) Plačilo trošarine se odloži, če:

1. se proizvodnja ali skladiščenje trošarinskih izdelkov opravlja v trošarinskem skladišču;
2. so trošarinski izdelki skladiščeni v obratu oproščenega uporabnika;
3. se trošarinski izdelki gibljejo pod pogoji, določenimi s tem zakonom.

(2) Pri uvozu trošarinskih izdelkov se plačilo trošarine odloži, če je za njih takoj po vnosu v Unijo dovoljena začasna hramba ali je zanje začel carinski tranzitni postopek, postopek carinskega skladiščenja (razen skladiščenja v prosto carinskih prodajalnah), uvoza zaradi izvoza po sistemu odloga, predelave pod carinskim nadzorom ali začasnega uvoza, ali so vnešeni v prosto carinsko cono.

(3) Če so uvoženi trošarinski izdelki sproščeni v prost promet v skladu s carinskimi predpisi, se plačilo trošarine odloži, če so neposredno po sprostitvi v promet, vnešeni v trošarinsko skladišče ali v obrat oproščenega uporabnika ali odposlani osebi v drugi državi članici, ki v skladu z zakonodajo te države članice sme prejemati trošarinske izdelke pod režimom odloga plačila trošarine.

(4) Pri prenehanju veljavnosti trošarinskega dovoljenja, razen v primerih iz šestega in sedmega odstavka tega člena, je plačilo trošarine za trošarinske izdelke, ki so na zalogi, odloženo do 30. dne po tem, ko je dovoljenje prenehalo veljati, razen, če so bili trošarinski izdelki pred potekom tega roka sproščeni v porabo oziroma, če so bili odpremljeni v drugo trošarinsko skladišče ali v obrat oproščenega uporabnika.

(5) Pri prenehanju veljavnosti dovoljenja oproščenega uporabnika, razen v primerih iz šestega in sedmega odstavka tega člena, je plačilo trošarine za izdelke, ki so na zalogi in skladiščeni v obratu oproščenega uporabnika, odloženo do 30. dne po tem, ko je dovoljenje prenehalo veljati.

(6) Če trošarinsko skladišče ali oproščeni uporabnik preneha poslovati zaradi likvidacije oziroma stečaja, je plačilo trošarine še naprej odloženo, dokler trošarinski izdelki, ki so na zalogi na dan začetka postopka stečaja ali likvidacije, niso sproščeni v porabo v postopku likvidacije ali stečaja oziroma, dokler so skladiščeni v tem ali drugem trošarinskem skladišču ali obratu oproščenega uporabnika, toda največ do dneva, ko so trošarinski izdelki odpremljeni upniku na podlagi sklepa o razdelitvi premoženja.

(7) Če trošarinsko dovoljenje ali dovoljenje oproščenega uporabnika trošarinskih izdelkov preneha veljati zaradi združitve, je plačilo trošarine še naprej odloženo, dokler niso trošarinski izdelki, ki so na zalogi, sproščeni v porabo v postopku združitve ali dokler so skladiščeni v drugem trošarinskem skladišču oziroma obratu oproščenega uporabnika ali, dokler niso odpremljeni, toda največ do 180. dneva, ki sledi dnevu prijave združitve za vpis v register.

7. člen

(gibanje trošarinskih izdelkov pod režimom odloga plačila trošarine)

(1) Trošarinski izdelki se v Sloveniji lahko gibljejo pod režimom odloga plačila trošarine:

1. iz trošarinskega skladišča v drugo trošarinsko skladišče;
2. iz trošarinskega skladišča v obrat oproščenega uporabnika in izjemoma iz obrata oproščenega uporabnika v trošarinsko skladišče;
3. iz trošarinskega skladišča v izvoz;
4. pri uvozu v obrat oproščenega uporabnika;
5. pri uvozu v trošarinsko skladišče.

(2) Trošarinski izdelki se med Slovenijo in drugimi državami članicami lahko gibljejo pod režimom odloga plačila trošarine:

1. iz trošarinskega skladišča v Sloveniji v drugo državo članico do trošarinskega skladišča, registriranega prejemnika, kraja, kjer trošarinski izdelki zapustijo Unijo, ter diplomatskim in konzularnim predstavništvom in mednarodnim organizacijam;

2. od osebe iz druge države članice, ki v skladu z zakonodajo te države lahko pošilja trošarinske izdelke pod režimom odloga plačila trošarine:

- imetniku trošarinskega dovoljenja v Sloveniji ali
- carinskemu organu izstopa s carinskega območja Unije ali
- pooblaščenemu prejemniku v Sloveniji ali
- začasno pooblaščenemu prejemniku v Sloveniji ali
- osebam iz 31. člena tega zakona ali
- drugi osebi v drugi državi članici prek Slovenije;

3. ob uvozu v Unijo od kraja uvoza do namembnega kraja, kjer se lahko prejemajo pod režimom odloga, kadar jih odpremi pooblaščen uvoznik.

(3) Gibanje trošarinskih izdelkov pod režimom odloga plačila trošarine je dovoljeno samo, če jih spremlja trošarinski dokument, razen če je s tem zakonom ali na njegovi podlagi izdanim predpisom določeno drugače. Pošiljatelj, ki odpremlja trošarinske izdelke pod režimom odloga plačila trošarine v drugo državo članico, mora zapečatiti tovorke ali prevozno sredstvo, če le-tega pristojni carinski organ v skladu z veljavno zakonodajo pripozna kot primerne za zapečatenje.

(4) Prejšnji odstavek se nanaša na vsako gibanje trošarinskih izdelkov med Slovenijo in drugimi državami članicami, tudi če je zanje s tem zakonom predpisana trošarina po stopnji 0% ali v znesku 0 eurov.

(5) Če je za trošarinske izdelke takoj po uvozu dovoljena začasna hramba ali je zanje začet carinski tranzitni postopek, postopek carinskega skladiščenja, uvoza zaradi izvoza po sistemu odloga, predelave pod carinskim nadzorom ali začasnega uvoza ali če so vneseni v prosto carinsko cono, se lahko gibljejo pod režimom odloga plačila trošarine, ne da bi bil zanje izdan trošarinski dokument v skladu s tem zakonom, vendar mora biti zanje zagotovljen ustrezen carinski nadzor.

8. člen

(trošarinski dokument)

(1) Trošarinski dokument je listina, ki spremlja pošiljko trošarinskih izdelkov in ki dokazuje, da se v njej navedene vrste ter količine trošarinskih izdelkov gibljejo pod režimom odloga plačila trošarine. Trošarinski dokument, pod pogoji, ki jih določa ta zakon in predpis, izdan na njegovi podlagi, dokazuje tudi, da je v njem navedene trošarinske izdelke odpremil imetnik trošarinskega dovoljenja oziroma uvoznik oziroma oproščeni uporabnik ali da jih je prejela oseba, ki lahko v skladu s tem zakonom prejme trošarinske izdelke pod režimom odloga ali da so bili v njem navedeni trošarinski izdelki izvoženi.

(2) Trošarinski dokument mora biti izstavljen v petih izvodih, če ni s tem zakonom ali predpisom, izdanim na njegovi podlagi, drugače določeno, in sicer:

1. en izvod obdrži pošiljatelj,
2. en izvod spremlja blago in je za prejemnika,
3. en izvod spremlja blago in ga prejemnik potrjenega vrne pošiljatelju,
4. en izvod spremlja blago in je namenjen nadzornemu organu namembnega območja oziroma namembne države članice in
5. en izvod je namenjen nadzornemu organu odpremnega območja.

(3) Izvod trošarinskega dokumenta iz 5. točke prejšnjega odstavka mora pošiljatelj predložiti nadzornemu organu najkasneje ob odpremi pošiljke.

(4) Prejemnik trošarinskih izdelkov, ki prejme te izdelke skupaj s pravilno izpolnjenim trošarinskim dokumentom, mora potrditi njihov prejem na priloženem trošarinskem dokumentu in vrniti potrjeni izvod tega dokumenta pošiljatelju. Prejemnik trošarinskih izdelkov mora vrniti potrjeni izvod trošarinskega dokumenta pošiljatelju:

– če mu je trošarinske izdelke dobavil pošiljatelj iz Slovenije, najpozneje v 15 dneh po odpremi pošiljke ali,

– če mu je trošarinske izdelke dobavil pošiljatelj iz druge države članice, najpozneje 15. dan meseca, ki sledi mesecu, v katerem je prejel pošiljko.

(5) Prejemnik trošarinskih izdelkov iz prejšnjega odstavka potrdi prejem pošiljke tako, da na trošarinskem dokumentu navede datum in kraj njenega prevzema ter podpiše izvod trošarinskega dokumenta, ki ga vrne pošiljatelju. Pred potrditvijo prejema trošarinskih izdelkov mora na trošarinskem dokumentu označiti, da je preveril vsebino pošiljke in da je ta skladna z navedbami v trošarinskem dokumentu.

(6) Preden prejemnik vrne potrjeni izvod trošarinskega dokumenta pošiljatelju, ga mora predložiti v potrditev nadzornemu organu.

(7) Izvoz trošarinskih izdelkov potrdi carinski organ na trošarinskem dokumentu, ko se izdelki dejansko iznesejo iz Unije.

(8) Pošiljatelj, ki ne prejme potrjenega izvoda trošarinskega dokumenta v roku iz četrtega odstavka tega člena, mora o tem nemudoma, v primerih iz druge alineje četrtega odstavka tega člena pa najpozneje v šestdesetih dneh od dneva odpreme trošarinskih izdelkov obvestiti pristojni carinski organ, ki sprejme vse potrebne ukrepe, da ugotovi, ali je v skladu s tem zakonom nastala obveznost za obračun trošarine.

(9) Vsebinsko in obliko trošarinskega dokumenta za gibanje pod režimom odloga med prejemnikom in pošiljateljem v Sloveniji ter način potrditve prejema pošiljke določi minister, pristojen za finance.

(10) Če pošiljatelj dobavlja trošarinske izdelke s plačano trošarino v drugo državo članico ali prek druge države članice v skladu z 10.č členom tega zakona ali če dobavlja v drugo državo članico popolnoma denaturirani alkohol, se uporabi poenostavljeni trošarinski dokument, ki mora ustrezati obrazcu v skladu z zakonodajo Unije.

(11) Minister, pristojen za finance, predpiše pogoje, pod katerimi lahko pošiljatelj trošarinskih izdelkov iz prvega odstavka tega člena namesto obrazca iz devetega oziroma desetega odstavka tega člena kot trošarinski dokument uporabi komercialni ali upravni dokument in druge poenostavitve v zvezi z izdajanjem trošarinskih dokumentov v skladu s tem členom, predvsem če se trošarinski izdelki gibljejo pod režimom odloga med trošarinskimi skladišči istega imetnika trošarinskega dovoljenja in če isti pošiljatelj pogosto in redno pošilja trošarinske izdelke istemu prejemniku ter carinskemu organu omogoči izvajanje trošarinskega nadzora na drug ustrezen način.

(12) Če tehnične možnosti to dopuščajo, lahko carinski organ dovoli uporabo tehničnih pripomočkov za izmenjavo podatkov med pošiljateljem in prejemnikom iz četrtega odstavka tega člena.

8.a člen

(pošiljanje trošarinskih izdelkov v drugo državo članico oziroma v izvoz)

(1) Šteje se, da se trošarinski izdelki gibljejo pod režimom odloga plačila trošarine v drugo državo članico, če jih spremlja elektronski trošarinski dokument. Ta dokument dokazuje, da je v njem navedene trošarinske izdelke odpremil imetnik trošarinskega dovoljenja oziroma pooblaščen uvoznik.

(2) Vsebinska in oblika elektronskega trošarinskega dokumenta, ki ga mora izdati pošiljatelj, kadar dobavlja trošarinske izdelke pod režimom odloga plačila trošarine, morata ustrezati obrazcu, ki ga določa Uredba Komisije (ES) št. 684/2009 z dne 24. julija 2009 o izvajanju Direktive Sveta 2008/118/ES v zvezi z računalniškimi postopki za gibanje trošarinskega blaga pod režimom odloga plačila trošarine (UL L št. 197 z dne 29. 7. 2009, str. 24; v nadaljnjem besedilu: Uredba 684/2009/ES).

(3) Pošiljatelj predloži osnutek elektronskega trošarinskega dokumenta carinskemu organu, ki elektronsko preveri točnost in popolnost podatkov v njem. Če so ti podatki ustrezni, carinski organ opremi elektronski trošarinski dokument z enotno trošarinsko referenčno oznako in jo sporoči pošiljatelju. Če pa podatki niso ustrezni, carinski organ o tem takoj obvesti pošiljatelja.

(4) Carinski organ pošlje elektronski trošarinski dokument pristojnemu organu namembne države članice, ta pa ga predloži prejemniku.

(5) Če carinski organ prejme elektronski trošarinski dokument od pristojnega organa druge države članice pošiljateljice, ker so trošarinski izdelki namenjeni v Slovenijo, ga predloži prejemniku.

(6) Pošiljatelj lahko prekliče elektronski trošarinski dokument, če se še ni začelo gibanje v skladu s prvim odstavkom 7.a člena tega zakona.

(7) Pri izvozu carinski organ, pri katerem je vložena izvozna deklaracija, sporoči enotno trošarinsko referenčno oznako carinskemu organu, pri katerem bodo trošarinski izdelki zapustili Unijo.

(8) Če je izvozna deklaracija vložena pri pristojnem organu druge države članice, mu carinski organ odpreme države članice pošlje elektronski trošarinski dokument.

(9) Tiskana različica elektronskega trošarinskega dokumenta ali komercialni dokument ali upravni dokument, v katerem je navedena enotna trošarinska referenčna oznaka, mora spremljati trošarinske izdelke med celotnim gibanjem pod režimom odloga plačila trošarine.

(10) Pošiljatelj lahko med gibanjem pod režimom odloga plačila trošarine in z uporabo računalniško podprtega sistema spremeni namembni kraj in navede nov namembni kraj, ki je:

- drugo trošarinsko skladišče,
- lokacija, kjer pooblaščen prejemnik lahko prejema trošarinske izdelke,
- kraj, kjer trošarinski izdelki zapustijo Unijo pri izvozu ali
- kraj neposredne dobave v skladu s 7.b členom tega zakona.

10. člen

(nadomestni postopek za pošiljatelja)

(1) Če računalniško podprti sistem ni na voljo, lahko pošiljatelj začne gibanje trošarinskih izdelkov pod režimom odloga plačila trošarine pod pogojem, da:

- trošarinske izdelke spremlja papirni dokument, ki vsebuje iste podatke kakor osnutek elektronskega trošarinskega dokumenta iz 8.a člena tega zakona;
- pred začetkom gibanja obvesti carinski organ o odpremi;
- carinskemu organu pošlje kopijo dokumenta iz prve alineje, ki bo spremljal pošiljko;
- omogoči preverjanje podatkov iz tega dokumenta.

(2) Ko je računalniško podprti sistem spet na voljo, pošiljatelj v skladu s tretjim odstavkom 8.a člena tega zakona predloži osnutek elektronskega trošarinskega dokumenta. Ko carinski organ potrdi podatke iz elektronskega trošarinskega dokumenta, slednji nadomesti papirni dokument iz prejšnjega odstavka. Dokler podatki iz elektronskega trošarinskega dokumenta niso potrjeni, poteka gibanje pod režimom odloga plačila trošarine na podlagi papirnega dokumenta.

(3) Pošiljatelj mora hraniti izvod papirnega dokumenta v skladu s 60. členom tega zakona.

(4) Če ob morebitni spremembi namembnega kraja računalniško podprti sistem ni na voljo, pošiljatelj ravna v skladu s prvim odstavkom tega člena.

10.c člen

(potrditev prejema oziroma izvoza v posebnih primerih)

V posebej upravičenih primerih lahko odpremni carinski organ v računalniško podprtem sistemu potrdi konec gibanja trošarinskih izdelkov pod režimom odloga tudi brez pridobitve poročila o prejemu oziroma poročila o izvozu, če od prejemnika prejme dokument, ki vsebuje enake podatke kakor poročilo o prejemu, in če:

- prejme potrdilo pristojnega organa, da so trošarinski izdelki dejansko prispeli v namembni kraj, ali
- pri izvozu prejme potrditev pristojnega carinskega organa, pri katerem so trošarinski izdelki dejansko zapustili Unijo.

10.č člen

(gibanje trošarinskih izdelkov, sproščenih v porabo)

(1) Če se v drugo državo članico pošiljajo trošarinski izdelki, ki so bili že sproščeni v porabo v Sloveniji, in nastane obveznost za obračun trošarine tudi v namembni državi članici, mora pošiljatelj za pošiljko izdati spremni dokument, ki vsebuje enake podatke kakor trošarinski dokument iz desetega odstavka 8. člena tega zakona. Pošiljatelj oziroma druga oseba, ki je plačnik trošarine v namembni državi članici, mora izpolniti še naslednje zahteve:

- preden pošiljatelj odpošlje trošarinske izdelke, mora napovedati dobavo trošarinskih izdelkov carinskemu organu namembne države članice,
- predložiti mora instrument za zavarovanje plačila trošarine ali plačati trošarino v namembni državi članici v skladu s postopkom, ki ga določa ta država članica, ter
- omogočiti mora carinskemu organu namembne države članice, da se prepriča o dejanski dobavi trošarinskih izdelkov prejemniku in o plačani trošarini.

(2) Določbe prejšnjega odstavka se uporabljajo tudi v primeru, kadar oseba v Sloveniji dobavlja trošarinske izdelke, ki so bili sproščeni v porabo v drugi državi članici, in v skladu s tem zakonom nastane obveznost za obračun trošarine v Sloveniji. V tem primeru mora biti pošiljka opremljena s spremnim dokumentom, ki ga pošiljatelj izda v skladu z veljavno zakonodajo države članice, iz katere so trošarinski izdelki dobavljeni, druge obveznosti iz prejšnjega odstavka pa mora izpolniti prejemnik trošarinskih izdelkov oziroma druga oseba, ki je v skladu s 17. členom tega zakona plačnik trošarine. Instrument za zavarovanje plačila trošarine se predloži v skladu s 35.b členom tega zakona.

(3) Če pošiljatelj pošilja trošarinske izdelke iz Slovenije v drugo državo članico prejemniku, ki v skladu z zakonodajo te države članice ni pooblaščen, da bi jih prejemal pod režimom odloga plačila trošarine, in če za to pošiljko izda spremni dokument v skladu s prvim odstavkom tega člena, mora temu dokumentu priložiti še dokument, ki dokazuje, da je bila trošarina plačana v namembni državi članici ali da je bil v skladu z zakonodajo te države članice izpeljan drug predpisani postopek za obračun trošarine v tej državi. V tem dokumentu mora biti naveden vsaj naslov pristojnega organa v namembni državi članici ter datum in sklicna oziroma evidenčna številka plačila trošarine pri tem organu oziroma datum in sklicna oziroma evidenčna številka sprejema instrumenta zavarovanja za plačilo trošarine pri tem organu.

(4) Če se trošarinski izdelki, ki so že sproščeni v porabo v Sloveniji, pošiljajo iz enega v drug kraj v Sloveniji, vendar prek ozemlja druge države članice, mora pošiljatelj izdati spremni dokument, ki vsebuje enake podatke kakor trošarinski dokument iz 8. člena tega zakona, pošiljka pa se mora gibati po vnaprej določeni poti. V tem primeru:

- mora pošiljatelj, preden odpošlje trošarinske izdelke, napovedati njihovo dobavo carinskemu organu, ki je pristojen za trošarinski nadzor glede na kraj, kjer se odpošiljanje začne,
- mora prejemnik potrditi prejem pošiljke in o tem obvestiti carinski organ, ki je pristojen za trošarinski nadzor glede na namembni kraj pošiljke, in
- morata pošiljatelj in prejemnik omogočiti pristojnemu carinskemu organu, da se prepriča o dejanski dobavi trošarinskih izdelkov prejemniku.

(5) Če trošarinske izdelke, ki so v Sloveniji sproščeni v porabo, nabavi oseba iz druge države članice, ki ni imetnik trošarinskega dovoljenja ali pooblaščen prejemnik in ki ne opravlja gospodarske dejavnosti, in jih prodajalec iz Slovenije sam ali druga oseba za njegov račun neposredno ali posredno odpošlje prejemniku v namembno državo članico, tako da trošarinska obveznost nastane v tej namembni državi članici, mora prodajalec pred začetkom odpošiljanja napovedati takšno pošiljko pristojnemu carinskemu organu v Sloveniji in predložiti dokazila, iz katerih je razvidno, da je v namembni državi članici predložil instrument za zavarovanje plačila trošarine in v tej državi izpeljal vse predpisane postopke za to plačilo. Prodajalec mora voditi evidenco tovrstnih dobav.

(6) Določbe prejšnjega odstavka se uporabljajo tudi v primeru, kadar trošarinske izdelke, ki so sproščeni v porabo v drugi državi članici, prejema oseba v Sloveniji in je obveznost za obračun trošarine v skladu s tem zakonom nastala v Sloveniji. Obveznosti iz prejšnjega odstavka mora izpolniti prodajalec trošarinskih izdelkov ali njegov

davčni zastopnik v njegovem imenu in za njegov račun, lahko pa tudi prejemnik, če prodajalec ne ravna v skladu s tem členom.

12. člen

(odpustitev plačila trošarine)

(1) Imetniku trošarinskega dovoljenja se plačilo trošarine odpusti:

1. ko so trošarinski izdelki uskladiščeni v trošarinskem skladišču drugega imetnika trošarinskega dovoljenja in je ta potrdil prejem in skladnost pošiljke z navedbami v dokumentu pošiljke;

2. ko so trošarinski izdelki uskladiščeni v obratu oproščenega uporabnika in je ta potrdil prejem in skladnost pošiljke z navedbami v dokumentu pošiljke na izvodu trošarinskega dokumenta;

3. ko so trošarinski izdelki izvoženi in je carinski organ potrdil, da so dejansko iznešeni iz carinskega območja Unije v skladu s carinskimi predpisi;

4. ko trošarinske izdelke pošlje osebi v drugi državi članici, ki v skladu z zakonodajo te države lahko sodeluje pod režimom odloga plačila trošarine in prejme poročilo o prejemu v skladu z 9. členom tega zakona.

(2) Imetniku trošarinskega dovoljenja se plačilo trošarine od trošarinskih izdelkov, ki so bili skladiščeni v njegovem trošarinskem skladišču odpusti, če:

1. so bili uporabljeni kot osnovni material za proizvodnjo drugih trošarinskih izdelkov v trošarinskem skladišču;

2. so bili uporabljeni kot vzorci za analize v zvezi s testiranjem proizvodnje oziroma za znanstvene namene;

3. so bili uporabljeni za namene trošarinskega nadzora;

4. so bili predloženi in uporabljeni za namene kontrole kvalitete, ki jo v trošarinskem skladišču opravljajo pooblaščen osebe;

5. so bili uničeni pod nadzorom carinskega organa;

6. je bil ugotovljen primanjkljaj trošarinskih izdelkov, za katerega imetnik trošarinskega dovoljenja dokaže, da je nastal zaradi višje sile (razen kraje) ali, da je neločljivo povezan s procesom proizvodnje, skladiščenja in prevoza izdelkov;

7. je bil alkohol popolnoma denaturiran v skladu s predpisom iz 44. člena tega zakona;

8. so bili tobačni izdelki denaturirani in uporabljeni za industrijske oziroma hortikulture namene.

(3) Oproščenemu uporabniku se plačilo trošarine odpusti:

1. če so trošarinski izdelki odposlani v trošarinsko skladišče in ko je imetnik trošarinskega dovoljenja na izvodu trošarinskega dokumenta potrdil prejem pošiljke in skladnost pošiljke z navedbami v dokumentu;

2. če so bili trošarinski izdelki uporabljeni za namene iz 44. ali 55. člena tega zakona in so določeni v dovoljenju carinskega organa iz 27. člena tega zakona.

(4) Oproščenemu uporabniku se plačilo trošarine odpusti, če:

1. so bili trošarinski izdelki uporabljeni kot vzorci za analize v zvezi s testiranjem proizvodnje v njegovih proizvodnih prostorih ali skladišču;

2. so bili trošarinski izdelki uporabljeni za namene trošarinskega nadzora;

3. so bili trošarinski izdelki predloženi in uporabljeni za namene kontrole kvalitete, ki jo v njegovih proizvodnih prostorih ali skladišču opravljajo pooblaščen osebe;

4. so bili trošarinski izdelki uničeni pod nadzorom carinskega organa;

5. je bil ugotovljen primanjkljaj trošarinskih izdelkov, za katerega dokaže, da je nastal zaradi višje sile (razen kraje) in primanjkljaj, ki je neločljivo povezan s procesom proizvodnje, skladiščenja in prevoza izdelkov, za katerega proizvodnjo so bili trošarinski izdelki porabljeni.

(5) Imetniku trošarinskega dovoljenja se odpusti plačilo trošarine po 2. do 6. točki drugega odstavka tega člena, oproščenemu uporabniku pa po 1. do 5. točki prejšnjega odstavka pod pogojem, da pridobi dovoljenje carinskega organa. Način ugotavljanja primanjkljajev, ki so neločljivo povezani s procesom proizvodnje, skladiščenja in prevoza trošarinskih izdelkov, določi minister, pristojen za finance, v sodelovanju z ministrom, pristojnim za standardizacijo.

(6) Uvozniku se plačilo trošarine odpusti:

1. v primeru iz tretjega odstavka 6. člena tega zakona, če v roku 15 dni prejme potrditev imetnika trošarinskega dovoljenja oziroma oproščenega uporabnika, da je prevzel pošiljko;

2. če dokaže, da so trošarinski izdelki, ki so bili uvoženi v okviru carinskega odložnega postopka, dejansko iznešeni iz Slovenije;

3. če je alkohol, ki ga uvaža, popolnoma denaturiran v skladu s predpisom iz 44. člena tega zakona.

(7) Imetniku trošarinskega dovoljenja in oproščenemu uporabniku iz četrtega in petega odstavka 6. člena tega zakona se plačilo trošarine odpusti, če so trošarinski izdelki skladiščeni v drugem trošarinskem skladišču in to na trošarinskem dokumentu potrdi imetnik trošarinskega dovoljenja tega drugega trošarinskega skladišča.

(8) Imetniku trošarinskega dovoljenja in oproščenemu uporabniku iz četrtega in petega odstavka 6. člena tega zakona se plačilo trošarine odpusti, če:

1. so bili trošarinski izdelki sproščeni v porabo, in je bila trošarina plačana s strani kupca;

2. so bili trošarinski izdelki v postopku stečaja in likvidacije prodani imetniku trošarinskega dovoljenja ali oproščenemu uporabniku, in je skladiščenje potrjeno v trošarinskem dokumentu;

3. so bili trošarinski izdelki odpremljeni iz trošarinskega skladišča ali obrata oproščenega uporabnika upniku (na podlagi razdelitve premoženja) in je bila hkrati plačana trošarina ali, če je upnik – imetnik trošarinskega dovoljenja, potrdil prejem pošiljke na trošarinskem dokumentu.

(9) Imetniku trošarinskega dovoljenja in oproščenemu uporabniku iz sedmega odstavka 6. člena tega zakona se plačilo trošarine odpusti, če so bili trošarinski izdelki skladiščeni v drugem trošarinskem skladišču ali obratu oproščenega uporabnika, in je to potrjeno v drugem trošarinskem dokumentu ali če je bilo premoženje pridobljeno v obdobju 180 dni od dneva, ki sledi dnevu prijave združitve za vpis v register in so bili trošarinski izdelki odpremljeni za ta namen, trošarina pa plačana v istem času.

(10) Določbe tega člena se smiselno upoštevajo za odpustitev plačila trošarine pooblaščenemu in nepooblaščenemu prejemniku.

13. člen

(nastanek obveznosti za obračun trošarine)

(1) Obveznost za obračun trošarine nastane takrat, ko se trošarinski izdelki sprostijo v porabo. Za sprostitev trošarinskih izdelkov v porabo se šteje:

– vsaka odprema trošarinskih izdelkov iz trošarinskega skladišča ali/in iz obrata oproščenega uporabnika trošarinskih izdelkov, razen če so trošarinski izdelki odpremljeni: drugemu trošarinskemu skladišču oziroma drugemu obratu oproščenega uporabnika trošarinskih izdelkov, carinskemu skladišču (razen prosto carinski prodajalni), prosto carinski coni, v carinskem tranzitnem postopku oziroma v izvoz ter

– vsak zaključek proizvodnje v obratu trošarinskega zavezanca, ki ni imetnik trošarinskega dovoljenja.

(2) Pri odpremi trošarinskih izdelkov iz trošarinskega skladišča ali iz obrata oproščenega uporabnika v drugo trošarinsko skladišče ali drugemu oproščenemu uporabniku, za katero ni v roku 15 dni od dneva odpreme potrjeno, da je pošiljka prispela na namembni kraj na ozemlju Slovenije ali bila iznešena iz Unije, nastane obveznost za obračun trošarine 16. dan po dnevu odpreme.

(3) Pri odpremi trošarinskih izdelkov iz trošarinskega skladišča v Sloveniji osebi v drugi državi članici, ki v skladu z zakonodajo te države lahko prejema trošarinske izdelke pod režimom odloga plačila trošarine, za pošiljko za katero v roku iz osmega odstavka 8. člena oziroma prvega odstavka 9. člena tega zakona ni potrjeno, da je prispela na namembni kraj v drugi državi članici, nastane obveznost za obračun trošarine 61. dan po dnevu odpreme.

(4) Če pooblaščen uvoznik v Sloveniji osebi v drugi državi članici, ki v skladu z zakonodajo te države lahko prejema trošarinske izdelke pod režimom odloga plačila trošarine, pošlje trošarinske izdelke, za katere v roku iz osmega odstavka 8. člena oziroma 9. člena tega zakona ni potrjeno, da so prispeli na namembni kraj v drugi državi članici, nastane obveznost za obračun trošarine 61. dan po dnevu odpreme.

(5) Če oproščeni uporabnik uporabi trošarinske izdelke za namene, za katere ni predpisana oprostitvev plačila trošarine, nastane obveznost za obračun trošarine zadnji dan v mesecu, v katerem so bili trošarinski izdelki porabljeni.

(6) Od trošarinskih izdelkov, ki so bili v trošarinskem skladišču porabljeni kot surovina za proizvodnjo drugih izdelkov oziroma, ki so bili uporabljeni kot pogonsko gorivo oziroma gorivo za ogrevanje ter od primanjkljaja trošarinskih izdelkov, razen od primanjkljaja iz 6. točke drugega odstavka 12. člena tega zakona, nastane obveznost za obračun trošarine zadnji dan v mesecu, v katerem so bili trošarinski izdelki porabljeni oziroma v katerem je nastal oziroma je bil ugotovljen primanjkljaj.

(7) Trošarina, katere plačilo je bilo odloženo na podlagi četrtega in petega odstavka 6. člena tega zakona, mora biti obračunana 30. dan po poteku veljavnosti dovoljenja, če oseba, ki ji je prenehala veljavnost dovoljenja, ni prejela potrjenega izvoda trošarinskega dokumenta od prejemnika trošarinskih izdelkov.

(8) Trošarina, katere plačilo je bilo odloženo na podlagi šestega odstavka 6. člena tega zakona, mora biti obračunana 30. dan po poteku veljavnosti dovoljenja, če oseba, ki ji je prenehala veljavnost dovoljenja, ni prejela potrjenega izvoda trošarinskega dokumenta od prejemnika trošarinskih izdelkov.

(9) Trošarinski zavezanec mora obračunati in plačati trošarino od predpisanih osnov po stopnjah oziroma v zneskih, ki veljajo na dan nastanka obveznosti za plačilo trošarine.

(10) Obveznost za obračun trošarine ne nastane za trošarinske izdelke, ki so pod režimom odloga plačila trošarine, vendar so popolnoma uničeni ali nepovratno izgubljeni zaradi svoje narave, nepredvidljivih okoliščin ali višje sile ali so uničeni pod nadzorom carinskega organa. Izdelki se štejejo za popolnoma uničene ali nepovratno izgubljene po tem zakonu, kadar jih ni več mogoče uporabljati za prvotni namen. Če so popolnoma uničeni ali nepovratno izgubljeni, mora trošarinski zavezanec oziroma prevoznik o tem nemudoma obvestiti carinski organ in predložiti ustrezno dokazilo.

13.a člen

(nastanek obveznosti za plačilo trošarine pri vnosu trošarinskih izdelkov iz druge države članice)

(1) Pri vnosu trošarinskih izdelkov iz druge države članice v Slovenijo nastane obveznost za plačilo trošarine v Sloveniji, če:

1. trošarinski izdelki še niso sproščeni v porabo v eni od držav članic in se sprostijo v porabo v Sloveniji ali
2. so trošarinski izdelki, ki so bili že sproščeni v porabo v kateri drugi državi članici, namenjeni, da se vnesejo v Slovenijo za opravljanje dejavnosti v Sloveniji in so najavljeni v skladu z 10.č členom.

(2) Obveznost za plačilo trošarine za trošarinske izdelke iz 1. točke prejšnjega odstavka nastane, ko so trošarinski izdelki v Sloveniji sproščeni v porabo.

(3) Obveznost za plačilo trošarine za trošarinske izdelke iz 2. točke prvega odstavka tega člena nastane, ko prejemnik prejme trošarinske izdelke.

(4) V primerih iz drugega in tretjega odstavka tega člena se trošarina obračuna in plača od predpisanih osnov po stopnjah oziroma v zneskih, ki veljajo na dan nastanka obveznosti za plačilo trošarine.

(5) Za trošarinske izdelke, ki so bili sproščeni v porabo v drugi državi članici ter jih v Slovenijo vnaša fizična oseba za svoje osebne potrebe in jih sama prevaža, obveznost za plačilo trošarine v Sloveniji ne nastane.

(6) Šteje se, da so trošarinski izdelki namenjeni za opravljanje dejavnosti, če je prejemnik teh izdelkov v Sloveniji pravna ali fizična oseba, ki opravlja samostojno (neodvisno) dejavnost ali kdo drug za račun ene od njiju. Pri presoji, ali so izdelki, ki se vnašajo v Slovenijo namenjeni za opravljanje dejavnosti, carinski organ upošteva predvsem:

- status osebe, ki razpolaga s trošarinskimi izdelki,
- namembni kraj pošiljke in, če je glede na okoliščine primera to primerno, obliko prevoza,
- dokumente, ki se nanašajo na pošiljko,
- naravo in količino izdelkov.

(7) Ne glede na prejšnji odstavek se šteje, da so vnešeni trošarinski izdelki namenjeni za opravljanje dejavnosti, če količine presegajo:

- 800 kosov cigaret,
- 400 kosov cigarilosoov,
- 200 kosov cigar,
- 1,0 kilogram drobno rezanega tobaka oziroma drugega tobaka za kajenje,
- 10 litrov žganja,
- 20 litrov vmesnih pijač,
- 90 litrov vina, vključno z največ 60 litrov penečega vina,
- 110 litrov piva.

(8) Ne glede na peti odstavek tega člena nastane obveznost za plačilo trošarine za nabavljene in v Slovenijo vnesene energente, ki so že bili dani v porabo v drugi državi članici in jih na neobičajen način prevaža fizična oseba ali kdo drug v njenem imenu. Neobičajni prevoz po tem odstavku pomeni vsak prevoz energentov razen prevoza pogonskega goriva v rezervoarjih vozil ali goriva do 10 litrov v ustreznih prenosnih posodah za rezervno gorivo.

(9) Ne glede na peti odstavek tega člena je vnos cigaret brez obveznosti za plačilo trošarine količinsko omejen na 300 kosov, če trošarina v državi članici, v kateri je za te cigarete plačana, ne dosega minimalnega zneska, določenega s Tobačno direktivo.

16. člen

(nezakonita proizvodnja in nezakonit uvoz)

(1) Obveznost za plačilo trošarine nastane tudi takrat, ko so trošarinski izdelki:

1. nezakonito proizvedeni, pridobljeni, v posesti, prevažani, uporabljeni ali porabljeni oziroma sproščeni v porabo;
2. nezakonito uvoženi in zanje ni bil odobren odlog plačila trošarine;

3. nezakonito vnešeni v Slovenijo iz druge države članice, razen v primeru, da fizična oseba, ki ne opravlja dejavnosti v zvezi s trošarinskimi izdelki dokaže, da je trošarinske izdelke pridobila v dobri veri.

(2) Če je v zvezi s prevozom trošarinskih izdelkov med državami članicami prišlo do nepravilnosti, zaradi katerih je treba v skladu s prejšnjim odstavkom obračunati trošarino, se trošarino obračuna v skladu s tem zakonom, če:

- je nepravilnost storjena na ozemlju Slovenije ali
- je bila nepravilnost odkrita v Sloveniji, pa ni mogoče ugotoviti, v kateri državi članici je bila dejansko storjena ali
- je bila pošiljka odpremljena v drugo državo članico iz Slovenije, pa ni prispela v namembni kraj in ni mogoče ugotoviti, v kateri državi članici je bila dejansko storjena nepravilnost.

(3) Če se trošarino obračuna v skladu s prvo ali drugo alineo prejšnjega odstavka, carinski organ o tem obvesti pristojni organ države članice, iz katere je bila pošiljka trošarinskih izdelkov odpremljena.

(4) Carinski organ odpusti plačilo trošarine oziroma vrne plačano trošarino, ki je bila plačana v skladu s tretjo alineo drugega odstavka tega člena, če je pošiljatelj oziroma plačnik trošarine ali druga oseba za njegov račun v roku štirih mesecev po odpremi pošiljke dokazal, da je bil posel izpeljan v skladu s predpisi ali, kje je bila nepravilnost dejansko storjena. V slednjem primeru se plačana trošarina vrne le, če upravičenec v roku treh let od dneva izdaje trošarinskega dokumenta carinskemu organu dokaže, da je bila trošarina plačana v državi članici, v kateri je bila nepravilnost dejansko storjena. Carinski organ vrne znesek dejansko plačane trošarine.

(5) Način vračila trošarine iz prejšnjega odstavka predpiše minister, pristojen za finance.

17. člen

(opredelitev plačnikov trošarine)

(1) Oseba, ki mora plačati trošarino je trošarinski zavezanec, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Plačnik trošarine je tudi:

1. oproščeni uporabnik trošarinskih izdelkov, ki uporabi trošarinske izdelke za namene, za katere ni predpisana oprostitvev plačila trošarine;

2. davčni zastopnik;

3. pošiljatelj trošarinskih izdelkov, ki so bili sproščeni v porabo v drugi državi članici, obveznost za obračun in plačilo trošarine pa je v skladu s tem zakonom nastala v Sloveniji ali, če je glede na okoliščine primera to primerneje, prejemnik teh trošarinskih izdelkov;

4. prodajalec trošarinskih izdelkov iz šestega odstavka 10.č člena tega zakona;

5. kupec ali prejemnik trošarinskih izdelkov iz 1. točke 15. člena tega zakona;

6. kupec iz 2. točke 15. člena tega zakona;

7. upnik iz 3. točke 15. člena tega zakona;

8. upnik iz 4. točke 15. člena tega zakona;

9. oseba, ki nezakonito proizvede, uvozi, vnese iz druge države članice, prevaža, prodaja, kupi, uporabi ali porabi trošarinske izdelke v smislu 16. člena tega zakona; v skladu s to točko je plačnik trošarine tudi oseba, ki sodeluje pri nezakoniti proizvodnji, uvozu ali vnosu trošarinskih izdelkov, oziroma oseba, ki uporabi, porabi ali hrani nezakonito proizvedene, uvožene ali vnesene trošarinske izdelke;

10. oseba, ki je v skladu s tem zakonom predložila instrument za zavarovanje plačila trošarine ali garant oziroma porok, naveden na instrumentu za zavarovanje plačila trošarine;

11. oseba, ki ima na zalogi trošarinske izdelke, za katere se v skladu s 6. točko 15. člena tega zakona spremeni višina trošarine ali zviša drobnoprodajna cena;

12. oseba, ki označeni energent za ogrevanje uporabi za pogonski namen oziroma z označenega goriva kakor koli odstrani predpisani indikator. Plačati mora razliko trošarine med plačano trošarino in trošarino, ki bi jo morala plačati glede na namen uporabe. Za dan nastanka obveznosti plačila trošarine se šteje dan ugotovitve dejanja.

(3) Če je v skladu s tem členom več oseb odgovornih za plačilo trošarine, odgovarjajo za plačilo trošarine solidarno.

18. člen

(trošarinsko skladišče)

(1) Proizvodnja ali skladiščenje trošarinskih izdelkov pod režimom odloga plačila se lahko opravlja le v trošarinskem skladišču, za katerega delovanje je carinski organ izdal dovoljenje (v nadaljnjem besedilu: trošarinsko dovoljenje), če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Trošarinsko skladišče se ustanovi in deluje le na podlagi trošarinskega dovoljenja.

(3) Podrobnejše pogoje za ustanovitev in delovanje trošarinskega skladišča, ki so vezani na posamezno vrsto trošarinskih izdelkov in minimalni obseg poslovanja ter prometa v bodočem trošarinskem skladišču, predpiše minister, pristojen za finance.

20. člen

(vloga za izdajo trošarinskega dovoljenja)

(1) Trošarinsko dovoljenje izda carinski organ na podlagi pisne vloge.

(2) Iz pisne vloge iz prejšnjega odstavka morajo biti razvidni predvsem naslednji podatki: opis dejavnosti in vrsta trošarinskega izdelka, za katero se zahteva trošarinsko dovoljenje; predvidene količine letne proizvodnje, količine proizvedenih ter količine skladiščenih izdelkov na zalogi; ime in identifikacija osebe, ki je zaprosila za izdajo trošarinskega dovoljenja; dokumentacija, iz katere mora biti razviden popoln opis dela računovodskega sistema v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek; podatki, ki dokazujejo izpolnjevanje pogojev za izvajanje nadzora pristojnih organov; narava in opis posameznih proizvodnih postopkov, vključno s podatki o napravah, ki omogočajo merjenje proizvedenih, predelanih, skladiščenih in odpremljenih količin trošarinskih izdelkov; lokacija in opis prostorov; način odpremljanja trošarinskih izdelkov; izjava, da izpolnjuje pogoje iz 6. točke prvega odstavka 19. člena tega zakona.

(3) Za merilne naprave po prejšnjem odstavku, mora oseba, ki prosi za trošarinsko dovoljenje, pridobiti odobritev tipa oziroma overitev pri ministrstvu, pristojnem za meroslovje.

22. člen

(obveznosti imetnika trošarinskega dovoljenja)

(1) Imetnik trošarinskega dovoljenja mora:

1. zagotoviti ustrezno varovanje trošarinskih izdelkov v trošarinskem skladišču; nadzirati vse postopke, vključno z odpremljanjem in prejemanjem trošarinskih izdelkov; ugotavljati izgube oziroma primanjkljaje; raziskati kakršnokoli nepravilnost v poslovanju trošarinskega skladišča;

2. zagotoviti vse, kar je potrebno za nemoteno opravljanje nadzora;

3. voditi evidence zalog trošarinskih izdelkov po vrsti in količini in evidenco gibanja trošarinskih izdelkov za vsako trošarinsko skladišče ter nadzornemu carinskemu organu predložiti mesečni obračun trošarine ter mesečni popis zalog;

4. obveščati carinski organ o vseh spremembah podatkov, ki jih je navedel v vlogi za izdajo trošarinskega dovoljenja;

5. v primeru statusne spremembe, širitve, omejitve ali opustitve dejavnosti ali ustanovitve in delovanja novih trošarinskih skladišč, zaprositi carinski organ za spremembo trošarinskega dovoljenja.

(2) Če carinski organ ugotovi, da imetnik trošarinskega dovoljenja ne izpolnjuje obveznosti iz prejšnjega odstavka, določi rok za odpravo nepravilnosti.

(3) Podrobnejše določbe o vsebini in načinu vodenja evidenc iz 3. točke prvega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

24. člen

(prenehanje veljavnosti trošarinskega dovoljenja)

(1) Trošarinsko dovoljenje preneha veljati:

1. če imetnik trošarinskega dovoljenja – fizična oseba – umre;

2. s prenehanjem pravne osebe;

3. z vrnitvijo trošarinskega dovoljenja;

4. če carinski organ odvzame trošarinsko dovoljenje.

(2) Carinski organ odvzame trošarinsko dovoljenje, če: imetnik trošarinskega dovoljenja ne izpolnjuje več pogojev, ki so določeni v trošarinskem dovoljenju, zlasti pa: če ne zagotavlja ustreznega sistema nadzora nad stanjem zalog in če ne opravlja popisov v rokih, določenih v trošarinskem dovoljenju; če ne predloži ustreznega instrumenta zavarovanja plačila trošarine ali, če ga ne predloži v znesku, ki lahko zagotovi plačilo trošarinskega dolga; če prenehajo obstajati razlogi in pogoji, na podlagi katerih je bilo trošarinsko dovoljenje izdano; če je bilo dovoljenje izdano na podlagi nepopolnih ali netočnih informacij; če ne odpravi nepravilnosti v roku, ki mu ga je določil carinski organ; ko se začne postopek stečaja oziroma likvidacije.

(3) Odločba o odvzemu dovoljenja učinkuje z dnem izdaje.

(4) Pritožba zoper odvzem trošarinskega dovoljenja ne zadrži izvršitve odločbe. Carinski organ lahko do odločitve o pritožbi odloži odvzem trošarinskega dovoljenja, če oceni, da bo pritožbi mogoče ugoditi.

(5) Podrobnejše določbe o prenehanju veljavnosti trošarinskega dovoljenja predpiše minister, pristojen za finance.

25. člen

(izdaja dokumentov pri odpremi trošarinskih izdelkov iz trošarinskega skladišča)

Trošarinski izdelki se lahko odpremijo iz trošarinskega skladišča:

1. pod režimom odloga plačila trošarine, če pošiljko spremlja trošarinski dokument;
2. v porabo pa z računom oziroma z drugim dokumentom, ki dokazuje odpremo trošarinskih izdelkov.

27. člen

(dovoljenje za oproščenega uporabnika)

(1) Dovoljenje za oproščenega uporabnika izda carinski organ na podlagi pisne vloge. Carinski organ v roku 30 dni od prejema popolne vloge obvesti osebo, ki je zaprosila za izdajo dovoljenja, da predloži instrument zavarovanja plačila trošarine, ali pa vlogo zavrne. Carinski organ izda dovoljenje v roku 15 dni po prejemu instrumenta za zavarovanje plačila.

(2) V vlogi za izdajo dovoljenja se podrobneje navede: namen in način uporabe trošarinskih izdelkov; normativ porabe za vsak izdelek, pri katerega proizvodnji se porablja; količino trošarinskih izdelkov, na katero se nanaša dovoljenje, toda največ količino za enoletno proizvodnjo oziroma pričakovano količino proizvodnje za isto obdobje.

(3) Dovoljenje se izda na ime osebe, ki je zaprosila za izdajo in se ne sme prenašati na drugo osebo.

(4) V dovoljenju carinski organ navede količine trošarinskih izdelkov, ki se lahko nabavljajo brez plačila trošarine za predpisane namene v določenem obdobju, ki ne sme biti daljši od 12 mesecev; kraj, kjer bodo trošarinski izdelki uporabljeni in namen uporabe. Količine se določi glede na proizvodne kapacitete in glede na obdobje, na katero se nanaša dovoljenje.

(5) Sprememba količin iz prejšnjega odstavka v obdobju, na katerega se nanaša dovoljenje in odobritev količine za naslednje obdobje, je mogoča na podlagi naknadnega zahtevka.

(6) Imetnik dovoljenja mora obveščati carinski organ o vseh spremembah podatkov, ki jih je navedel v vlogi za izdajo dovoljenja.

(7) Pri statusni spremembi, širitvi, omejitvi ali opustitvi dejavnosti oziroma spremembi podatkov, navedenih v dovoljenju, mora imetnik dovoljenja zaprositi carinski organ za spremembo oziroma prenehanje veljavnosti dovoljenja. Imetnik dovoljenja mora carinski organ obveščati o vseh spremembah podatkov, ki jih je navedel v vlogi za izdajo dovoljenja za oproščenega uporabnika.

28. člen

(prenehanje veljavnosti dovoljenja)

(1) Dovoljenje preneha veljati:

1. če oproščeni uporabnik ne zaprosi za odobritev količine trošarinskih izdelkov za naslednje obdobje do konca tekočega obdobja;

2. če oproščeni uporabnik – fizična oseba – umre;
3. s prenehanjem pravne osebe;
4. z vrnitvijo dovoljenja;
5. če carinski organ odvzame dovoljenje.

(2) Carinski organ odvzame dovoljenje, če oproščeni uporabnik ne izpolnjuje več pogojev, ki so določeni z dovoljenjem, zlasti pa: če ne zagotavlja ustreznega sistema nadzora nad stanjem zalog; če ne predloži ustreznega instrumenta zavarovanja plačila trošarine ali, če ga ne predloži v znesku, ki lahko zagotovi plačilo trošarinskega dolga; če je bilo dovoljenje izdano na podlagi nepopolnih ali netočnih informacij; če ne odpravi pomanjkljivosti v roku, ki mu ga je določil carinski organ; ko se začne postopek stečaja oziroma likvidacije.

(3) Odločba o odvzemu dovoljenja učinkuje z dnem izdaje.

(4) Pritožba zoper odvzem dovoljenja ne zadrži izvršitve odločbe.

(5) Podrobnejše določbe o prenehanju veljavnosti dovoljenja predpiše minister, pristojen za finance.

30. člen

(pravica do vračila trošarine)

(1) Pravico do vračila plačane trošarine ima:

1. imetnik trošarinskega dovoljenja, ki je trošarinske izdelke, ki so že bili sproščeni v porabo v Sloveniji, vnesel v trošarinsko skladišče;

2. uvoznik, ki vrača uvožene izdelke, od katerih je plačal trošarino, v tretjo državo oziroma na tretje ozemlje;

3. izvoznik, ki izvozi trošarinske izdelke, ki jih je nabavil s plačilom trošarine;

4. oseba, ki je pridobila trošarinske izdelke po ceni z vključeno trošarino ali je bila trošarina zanje plačana ob uvozu oziroma ob vnosu iz druge države članice, uporabljeni pa so bili za namene iz 44. člena in 55. člena tega zakona;

5. oseba, ki je nabavila trošarinske izdelke po ceni z vključeno trošarino in jih porabila kot sestavino za izdelavo drugih trošarinskih izdelkov;

6. trošarinski zavezanec, ki je trošarinske izdelke prodal, v skladu s predpisanimi pogoji, osebi z 31. člena tega zakona brez obračunane trošarine, sam pa je nabavil trošarinske izdelke po ceni z vključeno trošarino, oziroma je trošarino plačal ob uvozu oziroma ob vnosu iz druge države članice;

7. pooblaščen ali začasno pooblaščen prejemnik, ki trošarinske izdelke, od katerih je plačal trošarino, v nespremenjenem stanju pošlje v trošarinsko skladišče;

8. oseba, ki je nabavila trošarinske izdelke po ceni z vključeno trošarino, jih umaknila iz tržišča, ker so postali neužitni oziroma neuporabni in jih uničila pod nadzorom carinskega organa;

9. proizvajalec trošarinskih izdelkov brez trošarinskega skladišča za proizvedene trošarinske izdelke v zalogi, za katere je plačal trošarino, vendar so postali neužitni oziroma neuporabni in jih je uničil pod nadzorom carinskega organa.

(2) Trošarina iz tega člena se vrne pod pogoji in na način, ki ga določi minister, pristojen za finance.

(3) Trošarina iz tega člena se vrne v roku, določenem za vračilo v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(4) Oseba iz 5. točke prvega odstavka tega člena uveljavlja pravico do vračila trošarine za trošarinski izdelek, porabljen v lastni proizvodnji na podlagi dokazila o plačilu trošarine za končni izdelek.

30.a člen

(vračilo trošarine pri gibanju trošarinskih izdelkov med državami članicami)

(1) Vračilo trošarine lahko zahteva oseba, ki v okviru opravljanja dejavnosti, trošarinske izdelke, ki so že bili sproščeni v porabo v Sloveniji, odpremi v drugo državo članico.

(2) Vračilo iz prejšnjega odstavka je mogoče, če pošiljatelj izpolnjuje naslednje pogoje:

- zahtevo za vračilo vloži pri pristojnem carinskem organu pred začetkom odpreme,
- predloži pristojnemu carinskemu organu izvod trošarinskega dokumenta, na katerem je prejemnik potrdil prejem trošarinskih izdelkov,
- predloži dokument, ki dokazuje, da je v namembni državi članici trošarina plačana ali predloženo zavarovanje plačila trošarine ali uveden predpisan postopek za plačilo trošarine in, ki vsebuje najmanj naslednje podatke: naslov pristojnega carinskega organa v namembni državi članici, datum ter sklicno ali evidenčno številko obračuna trošarine v namembni državi članici,
- predloži vsa druga dokazila, ki jih carinski organ glede na okoliščine konkretnega primera zahteva z namenom, da bi ugotovil dejansko upravičenost do vračila plačane trošarine.

(3) Trošarina iz tega člena se vrne na način, ki ga določi minister, pristojen za finance.

31. člen

(oprostitve za diplomatska in konzularna predstavništva in mednarodne organizacije)

(1) Trošarina se ne plačuje od trošarinskih izdelkov:

1. za službene potrebe diplomatskih in konzularnih predstavništev ter posebnih misij, akreditiranih v Sloveniji, razen konzularnih predstavništev, ki jih vodijo častni konzularni funkcionarji;
2. za službene potrebe mednarodnih organizacij, če to določajo mednarodne pogodbe, ki veljajo za Slovenijo;
3. za osebne potrebe tujega osebja diplomatskih in konzularnih predstavništev ter posebnih misij, akreditiranih v Sloveniji, vključno z njihovimi družinskimi člani;
4. za osebne potrebe tujega osebja mednarodnih organizacij, vključno z njihovimi družinskimi člani, če to določajo mednarodne pogodbe, ki veljajo za Slovenijo;
5. za potrebe oboroženih sil drugih držav članic Severnoatlantske zveze ali njihovega spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz in kantin;
6. za porabo v skladu z mednarodno pogodbo, ki jo je uveljavila Slovenija s tretjo državo ali mednarodno organizacijo, če ta pogodba za dobavo trošarinskih izdelkov predvideva oprostitvev plačila davka na dodano vrednost.

(2) Oprostitvev po tem členu se uveljavlja na podlagi potrdil ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve.

(3) Če je v skladu z mednarodno pogodbo mogoče oprostitvev uveljavljati le ob pogoju vzajemnosti, le-to potrdi ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

(4) Oprostitve plačila trošarine po 3. in 4. točki prvega odstavka tega člena ne morejo uveljavljati državljani Slovenije oziroma tuji državljani s stalnim prebivališčem v Sloveniji.

(5) Oprostitve plačila trošarine po tem členu se lahko uveljavljajo kot neposredna oprostitvev ali kot vračilo plačane trošarine.

(6) Če upravičenci iz prvega odstavka tega člena pridobijo trošarinske izdelke iz druge države članice, jih pošiljatelj lahko pošlje pod režimom odloga plačila trošarine, če pošiljko spremlja elektronski trošarinski dokument in potrdilo o oprostitvi plačila trošarine na obrazcu, ki ga določa evropska zakonodaja.

(7) Če pošiljatelj pošilja trošarinske izdelke iz Slovenije v drugo državo članico osebam, katerih položaj po zakonodaji te države članice je primerljiv s položajem oseb iz prvega odstavka tega člena, jih lahko odpošlje pod režimom odloga plačila trošarine, če za pošiljko izda elektronski trošarinski dokument v skladu z 8.a členom tega zakona, ki mu priloži potrdilo o oprostitvi plačila trošarine, ki ga izda država članica v katero se trošarinski izdelki pošiljajo.

(8) Trošarinski izdelki, ki so oproščeni plačila trošarine po tem členu, se ne smejo odtujiti razen, če je plačana trošarina.

(9) Način priznavanja oprostitev po tem členu predpiše minister, pristojen za finance.

32. člen

(druge oprostitve)

(1) Trošarina se ne plačuje od trošarinskih izdelkov:

1. ki so v prodaji na ladjah in letalih na linijah mednarodnega prometa in v prostocarinskih prodajalnah na letališčih in pristaniščih, odprtih za mednarodni promet;

2. ki jih potnik prinese s seboj v svoji osebni prtljagi iz tretjih držav oziroma tretjih ozemelj, če niso komercialne narave;

3. ki jih od fizične osebe iz tretje države oziroma tretjega ozemlja prejme fizična oseba v brezplačnih, priložnostnih malih pošiljkah, ki niso komercialne narave in vsebujejo samo izdelke, ki so namenjeni za osebno rabo prejemnika ali njegove družine;

4. energentov, ki so:

– v standardnih rezervoarjih motornih vozil, plovil ali letal, ki prihajajo iz drugih držav članic ali iz tretjih držav oziroma tretjih ozemelj ter so namenjena za uporabo kot pogonsko gorivo v teh vozilih in ne za nadaljnjo prodajo in so oproščena plačila uvoznih dajatev v skladu s carinskimi predpisi, ali

– v posebnih zabojnikih, ki prihajajo iz drugih držav članic ali iz tretjih držav oziroma tretjih ozemelj ter so namenjena specifični uporabi za delovanje oskrbnih sistemov teh zabojnikov med prevozom in so oproščena plačila uvoznih dajatev v skladu s carinskimi predpisi.

(2) Za namen tega člena imajo izrazi naslednji pomen:

1. standardni rezervoarji so:

– rezervoarji, ki jih proizvajalec trajno pritrdi v vsa motorna vozila istega tipa kot je zadevno vozilo in katerih stalna napeljava omogoča neposredno uporabo goriva, tako za pogon kakor za, kjer je to ustrezno, delovanje hladilnih ali drugih sistemov med prevozom. Plinski rezervoarji, montirani v motornih vozilih za neposredno uporabo plina kot goriva in rezervoarji, montirani v drugih sistemih, s katerimi je lahko opremljeno vozilo, se prav tako štejejo za standardne rezervoarje,

– rezervoarji, ki jih proizvajalec trajno pritrdi na vse posebne zabojnike istega tipa kot je zadevni posebni zabojnik in katerih stalna napeljava omogoča, da se gorivo med prevozom uporabi neposredno za delovanje hladilnih in drugih sistemov, s katerimi so opremljeni posebni zabojniki;

2. posebni zabojnik je vsak rezervoar z montirano posebno napravo za hladilne sisteme, sisteme dovajanja kisika, sisteme toplotne izolacije ali druge sisteme.

(3) Količinske omejitve za izvajanje tega člena in način uveljavljanja oprostitev po tem členu predpiše minister, pristojen za finance.

35.a člen

(obračunavanje in plačevanje trošarine v posebnih primerih)

(1) Ne glede na 34. člen tega zakona mora začasno pooblaščen prejemnik izkazati trošarino na obračunu, ki ga predloži carinskemu organu na dan prejema trošarinskih izdelkov. Trošarina zapade v plačilo na dan prejema teh izdelkov, plačana pa mora biti najpozneje v 30 dneh po zapadlosti.

(2) Trošarina, ki jo je dolžan plačati pošiljatelj oziroma prodajalec trošarinskih izdelkov oziroma druga oseba iz 10.č člena tega zakona, zapade v plačilo na dan, ko je prejemnik prejel trošarinske izdelke oziroma na dan, ko je pošiljatelj najavil carinskemu organu, da namerava v Slovenijo vnesti trošarinske izdelke, plačana pa mora biti najpozneje v 30 dneh po zapadlosti.

(3) Davčni zastopnik obračunava in plačuje trošarino v skladu s 34. in 35. členom tega zakona.

(4) Oseba iz 6. točke 15. člena tega zakona mora na dan pred spremembo trošarin oziroma drobnoprodajnih cen cigaret opraviti popis cigaret, ki jih ima na zalogi, ter carinskemu organu predložiti zapisnik o popisu cigaret ter obračun trošarine najpozneje 15. dan po popisu. Obračunana trošarina zapade v plačilo 60. dan po opravljenem popisu. Minister, pristojen za finance podrobneje določi vsebino zapisnika o popisu cigaret in način obračuna ter plačila trošarine v skladu s tem odstavkom.

35.b člen

(zavarovanje plačila trošarine v posebnih primerih)

(1) V primerih iz prejšnjega člena mora oseba, ki je dolžna plačati trošarino, ob najavi prejema trošarinskih izdelkov v skladu z 10.č in 29.b členom tega zakona, predložiti carinskemu organu ustrezen instrument za zavarovanje plačila trošarine v višini pričakovane trošarinske obveznosti za to pošiljko. Instrument za zavarovanje lahko predloži tudi druga oseba, če carinski organ tako zavarovanje šteje za ustrezno.

(2) Glede vrste in višine instrumenta za zavarovanje plačila trošarine po tem členu se smiselno uporablja 23. člen tega zakona.

44. člen

(uporaba za namene, za katere se ne plača trošarina)

(1) Uporaba alkohola in alkoholnih pijač je oproščena trošarine, če se uporablja kot surovina v:

- proizvodnji zdravil;
- proizvodnji kisa iz tarifne oznake 2209 00;
- proizvodnji živil, pod pogojem, da vsebnost alkohola pri čokoladnih izdelkih iz tarifne oznake 1806 ne presega 8,5 litrov čistega alkohola na 100 kg izdelkov oziroma, pri drugih živilskih izdelkih 5 litrov čistega alkohola na 100 kg izdelkov;
- v proizvodnji neprehrambenih izdelkov;
- v proizvodnji arom in brezalkoholnih pijač, katerih vsebnost alkohola ne presega 1,2 vol.% ter izdelkov, ki kot končni izdelki ne vsebujejo alkohola.

(2) Etilni alkohol se lahko odpremi oproščenemu uporabniku iz trošarinskega skladišča ali uvozi ali vnese v Slovenijo brez plačila trošarine za uporabo v proizvodnji neprehrambenih izdelkov samo, če je denaturiran, razen v primerih, določenih v skladu s predpisi iz šestega odstavka tega člena.

(3) Postopek denaturacije alkoholnih izdelkov se lahko izvrši le v trošarinskem skladišču z uporabo predpisanega denaturanta in postopka denaturiranja.

(4) Uporaba etilnega alkohola v zdravstvene namene je oproščena plačila trošarine, če ga nabavljajo zdravstveni domovi, bolnišnice, klinični inštitut in lekarne, ki pridobijo dovoljenje carinskega organa v skladu s 26. členom tega zakona. Ne glede na določbo 5. točke drugega odstavka 26. člena tega zakona, zdravstveni domovi, bolnišnice, klinični inštitut in lekarne ne predložijo instrumenta za zavarovanje plačila trošarine po tem zakonu.

(5) Uporaba etilnega alkohola za znanstveno raziskovalno delo je oproščena plačila trošarine, če ga nabavljajo javni zavodi ali druge osebe, ki pridobijo dovoljenje carinskega organa v skladu s 26. členom tega zakona. Ne glede na 5. točko drugega odstavka 26. člena tega zakona, te ustanove ne predložijo instrumenta za zavarovanje plačila trošarine po tem zakonu.

(6) Denaturant iz tretjega odstavka tega člena in popolni denaturant iz drugega in šestega odstavka 12. člena tega zakona predpiše minister, pristojen za finance.

45. člen

(mali proizvajalci vina in žganja)

(1) Fizična oseba, ki ne opravlja proizvodnje alkohola in alkoholnih pijač v okviru dejavnosti, registrirane v skladu s predpisi, ki urejajo gospodarske družbe, ali v okviru dopolnilne dejavnosti po predpisih o kmetijstvu, in ne more pridobiti trošarinskega dovoljenja, ima pa v lasti oziroma uporabi:

- opremo in surovine za proizvodnjo vina, s katerimi je mogoče letno proizvesti količine, ki presegajo količine, dovoljene za lastno rabo, in ne presegajo z zakonom določenega obsega proizvodnje (v nadaljnjem besedilu: mali proizvajalec vina) in

- opremo za proizvodnjo žganja, katere zmogljivost presega minimalno določeno (v nadaljnjem besedilu: mali proizvajalec žganja), je plačnik trošarine v skladu s prvim odstavkom 17. člena tega zakona, obračunava in plačuje trošarino v skladu s tem členom.

(2) Mali proizvajalec vina je fizična oseba, ki ima, skupaj s člani gospodinjstva, v lasti oziroma v uporabi najmanj 0,05 hektara in največ 20 hektarov vinograda in opremo za proizvodnjo vina, s katero prideluje vino iz lastnega pridelka grozdja, in letno ne proizvede več kakor 100.000 litrov vina.

(3) Kot člani gospodinjstva iz prejšnjega odstavka se štejejo osebe, ki imajo na dan nastanka trošarinske obveznosti skupno stalno ali začasno prebivališče.

(4) Mali proizvajalec vina plačuje trošarino za proizvedene količine vina v koledarskem letu, zmanjšane za količine, dovoljene za lastno rabo.

(5) Trošarina za vino iz prejšnjega odstavka se plačuje po stopnji oziroma v znesku, ki velja na dan 30. novembra leta, za katerega se obračunava trošarina.

(6) Mali proizvajalec vina vloži obračun trošarine za vino do 28. februarja naslednjega leta. Osebam, ki so vpisane v registru pridelovalcev grozdja in vina po predpisih o vinu, in se po tem zakonu štejejo za male proizvajalce vina, podatkov o pridelavi in lastni porabi vina ter številu članov gospodinjstva v obračunu ni treba navajati. Te podatke carinski organ povzame iz registra pridelovalcev grozdja in vina po uradni dolžnosti, razen podatka o številu članov gospodinjstva, ki ga povzame iz centralnega registra prebivalstva.

(7) Ne glede na prejšnji odstavek mali proizvajalec vina ne vlaga obračuna trošarine za vino, če trošarina za leto, na katerega se obračun nanaša, znaša 0 eurov.

(8) Mali proizvajalec žganja je fizična oseba, ki ima v lasti oziroma v uporabi kotel za kuhanje žganja s prostornino 40 litrov ali več, in letno ne proizvede več kakor 500 litrov žganja. Za žganje se štejejo naravna žganja iz tarifne oznake 2208 kombinirane nomenklature carinske tarife, dobljena z destilacijo alkoholno prevretega soka, drozge, tropin ali pikeja iz sadja, grozdja, gozdnih plodov ali alkoholno prevrete melase iz sladkorne pese, žit, krompirja in drugih kmetijskih rastlin ter brez dodanega sladkorja, škrobne sirupa ali surovin na bazi škroba, surovega in rafiniranega etilnega alkohola ter brez umetnih barvil in arome.

(9) Mali proizvajalec žganja plačuje trošarino v pavšalnem letnem znesku.

(10) Trošarina za vsak kotel s prostornino od 40 do vključno 100 litrov znaša 12,50 eurov, za vsak kotel s prostornino nad 100 litrov pa 25 eurov.

(11) Malemu proizvajalcu žganja odmeri trošarinsko obveznost carinski organ z odločbo do 30. aprila tekočega leta za preteklo leto.

(12) Obračunana oziroma z odločbo odmerjena trošarina zapade v plačilo 30. dan po predložitvi obračuna oziroma vročitvi odločbe.

(13) Ob prijavi začetka proizvodnje v skladu z 62. členom tega zakona morajo mali proizvajalci žganja carinskemu organu sporočiti podatek o prostornini posameznega kotla, ki ga imajo v lasti oziroma uporabi.

(14) Če lastnik oziroma uporabnik kotla najpozneje do 30. aprila tekočega leta sporoči carinskemu organu, da kotel ni v uporabi, in zahteva njegovo zapečatenje, v naslednjih davčnih obdobjih ne nastane trošarinska obveznost, dokler je kotel zapečaten. V letu, ko carinski organ kotel odpečati ali ugotovi, da je bil odpečaten brez soglasja carinskega organa, nastane trošarinska obveznost v skladu z desetim odstavkom tega člena.

(15) Zapečatenje in odpečatenje kotla opravi carinski organ na zahtevo in stroške lastnika oziroma uporabnika kotla. Višino stroškov zapečatenja in odpečatenja kotla predpiše minister, pristojen za finance.

(16) Zgornjo mejo količine vina za lastno rabo iz četrtega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance, v soglasju z ministrom, pristojnim za kmetijstvo.

(17) Ne glede na 33., 34. in 35. člen tega zakona, oseba, ki proizvaja žganje v količini, ki presega količino iz osmega odstavka tega člena, vendar ne opravlja dejavnosti proizvodnje žganja, obračunava in plačuje trošarino v davčnem obdobju, ki je enako koledarskemu letu. Trošarino mora plačati najpozneje do 30. aprila tekočega leta za preteklo leto.

(18) Podrobnejše določbe o izvajanju tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

52. člen

(tobačna znamka)

(1) Sprostitev tobačnih izdelkov v porabo in sprostitvev uvoženih tobačnih izdelkov v prost promet, razen če uvoznik prevaža tobačne izdelke v trošarinsko skladišče ali v prosto carinsko prodajalno, je dovoljena le, če so tobačni izdelki označeni s tobačno znamko.

(2) Tobačno znamko lahko pridobi imetnik trošarinskega dovoljenja, pri uvozu pa uvoznik tobačnih izdelkov.

(3) Tobačna znamka mora biti nalepljena na embalažo pod celofanskim ali drugim papirjem tako, da je vidna in je ni mogoče odstraniti, ne da bi bila poškodovana embalaža, razen pri originalni embalaži za cigare in cigarilose, ki ne vsebuje celofanskega ali drugega papirja, kjer je tobačna znamka lahko nalepljena neposredno na embalažo.

(4) Natančnejše predpise v zvezi z izračunavanjem trošarine, naročanjem, prodajo, distribucijo, plačilom, vračanjem ter uničevanjem tobačnih znamk predpiše minister, pristojen za finance.

53.a člen

(električna energija)

(1) Ne glede na druge določbe tega zakona je trošarinski zavezanec za električno energijo:

- dobavitelj električne energije končnim odjemalcem v Sloveniji ali
- končni odjemalec, ki električno energijo za svojo končno porabo pridobi v državah članicah EU oziroma jo uvozi iz tretjih držav, ali
- proizvajalec, ki električno energijo proizvede za pokrivanje lastnih potreb.

(2) Končni odjemalec je končni porabnik električne energije, ki ima na priključnem mestu nameščene merilne naprave za ugotavljanje porabe električne energije skladno z zakonom, ki ureja energetiko.

(3) Ne glede na 13. člen tega zakona nastane obveznost za obračun trošarine takrat, ko:

- je električna energija odvzeta iz električnega prenosnega oziroma distribucijskega omrežja in dobavljena s strani dobavitelja končnemu odjemalcu na priključno mesto, ali
- ko končni odjemalec iz prvega odstavka tega člena vnese oziroma uvozi električno energijo v Slovenijo, ali
- ko proizvajalec proizvedeno električno energijo porabi za pokrivanje lastnih potreb.

(4) Za dobave električne energije iz prve alinee tretjega odstavka tega člena, za katere dobavitelj končnemu odjemalcu izdaja zaporedne obračune, se šteje, da so opravljene v trenutku, ko poteče obdobje, na katerega se taki obračuni nanašajo, vendar to obdobje ne sme biti daljše od enega leta.

(5) Šteje se, da je končni odjemalec vnesel oziroma uvozil električno energijo v Slovenijo takrat, ko jo je prevzel iz električnega omrežja.

(6) V primerih iz tretje alinee tretjega odstavka tega člena se šteje, da obveznost za obračun trošarine nastane zadnji dan v mesecu, v katerem je proizvajalec proizvedeno električno energijo porabil za pokrivanje lastnih potreb.

(7) Dobavitelj električne energije lahko za tiste odjemalce, ki se jim merilne naprave odčitavajo enkrat letno, obračunava trošarino na podlagi predvidene mesečne dobave, ki temelji na podatkih preteklega obračunskega obdobja oziroma na oceni predvidene dobave v prvem obračunskem obdobju za novega odjemalca. Na podlagi dejansko dobavljenih količin, dobavitelj enkrat letno opravi poračun trošarine, in sicer v mesečnem obračunu trošarine za mesec v katerem ugotovi dejansko dobavljene količine električne energije.

55. člen

(uporaba energentov in električne energije za namene, za katere se ne plača trošarina)

(1) Trošarina se ne plačuje od energentov:

1. ki se uporabljajo kot pogonsko gorivo v letalskem in pomorskem prometu, razen v primeru uporabe letala oziroma plovila za zasebne namene, ter za pogon ribiških ladij;

2. ki se porabijo za proizvodnjo električne energije ter skupno proizvodnjo toplotne in električne energije (kogeneracijo);

3. ki jih proizvajalec v svojih proizvodnih prostorih porabi za nadaljnjo predelavo oziroma proizvodnjo netrošarinskih izdelkov ali drugih energentov in električne energije, razen če so bili uporabljeni kot pogonsko gorivo za transportna sredstva;

4. ki so injicirani v plavže za namene kemične redukcije kot dodatek koksu, ki je osnovno gorivo;

5. ki se porabijo za druge namene in ne kot pogonsko gorivo ali gorivo za ogrevanje;

6. ki se uporabljajo za proizvodnjo drugih nekovinskih mineralnih izdelkov;

7. ki se uporabljajo za dvojno rabo, na primer kot gorivo za ogrevanje in hkrati za namen, ki ni pogon ali ogrevanje (uporaba energentov za kemijsko redukcijo, uporaba v elektrolitskih in metalurških procesih in podobno).

(2) Trošarina se ne plačuje od električne energije:

1. ki se uporablja za kemijsko redukcijo in elektrolitske in metalurške procese;

2. če je proizvedena v mali hidroelektrarni ali v drugi elektrarni iz druge vrste obnovljive energije, ki ni fosilnega ali jedrskega izvora, z močjo do vključno 2 MW, in jo proizvajalec porabi za lastno rabo;

3. če predstavlja več kakor 50% stroška izdelka;

4. ki se uporablja za proizvodnjo nekovinskih mineralnih izdelkov.

(3) Za uporabo letala oziroma plovila za zasebne namene iz 1. točke prvega odstavka se šteje lastnikova uporaba letala oziroma plovila ali uporaba na podlagi najema oziroma drugega naslova, ki se ne more opredeliti kot pridobitna dejavnost oziroma v primerih, ko se ne uporablja za prevoz potnikov ali blaga oziroma, ko ne gre za opravljanje prevoznih storitev oziroma v primeru, ko letala oziroma plovila uporabljajo državni organi.

(4) Proizvodnja drugih nekovinskih mineralnih izdelkov pomeni proizvodnjo v skladu z oznako DI 26 NACE nomenklature iz Uredbe Sveta (ES) št. 3037/90 z dne 9. oktobra 1990 o statistični klasifikaciji gospodarskih dejavnosti v Uniji (UL L št. 293 z dne 24. 10. 1990, str. 1, s spremembami).

(5) Strošek izdelka iz 3. točke drugega odstavka tega člena pomeni seštevek skupne nabave blaga in storitev, povečan za stroške dela in amortizacije na ravni podjetja. Ta strošek se obračunava na enoto povprečja. Strošek električne energije pomeni dejansko plačano ceno električne energije ali strošek proizvodnje električne energije, če jo proizvaja podjetje.

(6) Poraba energenta za ogrevanje se nanaša na vse primere, kadar energenti izgorevajo in se sprošča toplotna energija ne glede na namen porabe sproščene toplotne energije.

(7) Minister, pristojen za finance, predpiše postopke za uveljavitev oprostitve iz 1. točke prvega odstavka tega člena.

57.b člen

(posebnosti nadzora)

(1) Določbe tega zakona glede nadzora proizvodnje, predelave ali hrambe ter gibanja trošarinskih izdelkov se, glede trošarinskih izdelkov iz tega poglavja, uporabljajo le za:

– izdelke iz tarifnih oznak 1507 do 1518, če so namenjeni za uporabo kot gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo;

- izdelke iz tarifnih oznak 2707 10, 2707 20, 2707 30 in 2707 50;
- izdelke iz tarifnih oznak 2710 11 do 2710 19 69, razen za izdelke iz oznak 2710 11 21, 2710 11 25 in 2710 19 29, ki so pripravljeni za prodajo na drobno;
- izdelke iz tarifne oznake 2711 (razen 2711 11, 2711 21 in 2711 29);
- izdelke iz tarifne oznake 2901 10;
- izdelke iz tarifnih oznak 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 in 2902 44;
- izdelke iz tarifnih oznak 2905 11 00, ki niso sintetičnega izvora, če so namenjeni za uporabo kot gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo;
- izdelke iz tarifne oznake 3824 90 91, če so namenjeni za uporabo kot gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo.

(2) Če nadzorni organ ugotovi kršitve tega zakona in izogibanje plačilu trošarine v skladu s tem zakonom v zvezi z izdelki ki niso navedeni v prvem odstavku tega člena, namenjeni ali ponujeni pa so kot gorivo za ogrevanje oziroma kot pogonsko gorivo, nemudoma o tem obvesti ministrstvo, pristojno za finance in Evropsko komisijo.

(3) Na podlagi ugotovitev iz prejšnjega odstavka lahko vlada razširi seznam izdelkov iz prvega odstavka tega člena ali v soglasju z drugimi državami članicami sprejme druge ukrepe, ki so potrebni, da se vzpostavi zakonito stanje.

XV. NADZOR NAD OBRAČUNAVANJEM IN PLAČEVANJEM TROŠARINE

62. člen

(prijava trošarinskih zavezancev)

(1) Trošarinski zavezanec je dolžan carinskemu organu prijaviti, kdaj se njegova dejavnost, zaradi katere je zavezan obračunavanju in plačevanju trošarine, prične, spremeni ali preneha.

(2) Vsaka oseba, ki prvič postane trošarinski zavezanec, mora pri carinskem organu vložiti prijavo iz prejšnjega odstavka najmanj 15 dni pred pričetkom proizvodnje, skladiščenja, prejemanja oziroma odpremljanja ali uvoza trošarinskih izdelkov.

(3) Trošarinski zavezanec mora v roku iz prejšnjega odstavka prijaviti tudi predvideno prenehanje opravljanja dejavnosti, prekinitev oziroma ustavitev proizvodnje zaradi nepredvidenih razlogov, pa mora prijaviti nemudoma.

(4) Obveznost prijave v skladu s tem členom velja tudi za malega proizvajalca vina iz 45. člena tega zakona.

(5) Mali proizvajalec žganja iz 45. člena tega zakona mora prijaviti pridobitev oziroma odsvojitve kotla za kuhanje žganja oziroma spremembo načina obračunavanja in plačevanja trošarine v primeru preseganja količinskih omejitev iz šestega odstavka 45. člena tega zakona.

63. člen

(prijava dejavnosti in posameznih poslov po tem zakonu)

(1) Vsaka oseba, ki želi prejemati trošarinske izdelke kot začasno pooblaščen prejemnik mora carinskemu organu oddati prijavo najmanj 3 delovne dni pred predvideno odpremo trošarinskih izdelkov iz druge države članice pod režimom odloga plačila trošarine.

(2) Vsaka oseba, ki želi v okviru svoje dejavnosti odpošiljati trošarinske izdelke v drugo državo članico v skladu z 10.č členom tega zakona mora carinskemu organu oddati prijavo pošiljke najmanj 3 delovne dni pred predvideno odpremo trošarinskih izdelkov.

(3) Vsaka oseba, ki želi iz druge države članice v okviru svoje dejavnosti pošiljati trošarinske izdelke v Slovenijo v skladu z 10.č členom tega zakona oziroma davčni zastopnik mora carinskemu organu oddati prijavo pošiljke najmanj 3 delovne dni pred predvideno odpremo trošarinskih izdelkov.

(4) Minister, pristojen za finance lahko določi način prijave in poenostavitve, če isti pošiljatelj redno pošilja trošarinske izdelke istemu prejemniku ter izjemne primere, v katerih se rok za prijavo lahko skrajša.

64. a člen

(druge evidence carinskega organa)

Carinski organ v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja carinsko službo, poleg registra iz prejšnjega člena vzpostavi in vodi še naslednje evidence:

- evidenco trošarinskih zavezancev, ki niso imetniki trošarinskih dovoljenj in nimajo statusa pooblaščenega prejemnika;
- evidenco malih proizvajalcev žganja in malih proizvajalcev vina;
- evidenco davčnih zastopnikov;
- evidenco začasno pooblaščenih prejemnikov;
- evidenco oseb, ki jim je bila vrnjena trošarina v skladu s 54. členom tega zakona in
- evidenco drugih oseb, ki v skladu s 63. členom tega zakona vlagajo prijave o posameznih poslih s trošarinskimi izdelki.

68. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 2.000 do 125.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

1. ne zapečati trošarinskih izdelkov, ki se pošiljajo v drugo državo članico pod režimom odloga plačila trošarine v skladu s tem zakonom (četrti odstavek 7. člena);
2. ne izda trošarinskega dokumenta za trošarinske izdelke v skladu s tem zakonom (drugi odstavek 8. člena, prvi in deveti odstavek 8.a člena in 10. člen);
3. ne predloži poročila o prejemu pošiljke (prvi odstavek 9. člena);
4. ne plača trošarine od predpisanih osnov po stopnjah oziroma zneskih, ki veljajo na dan nastanka obveznosti za plačilo trošarine (osmi odstavek 13. člena, četrti in peti odstavek 13.a člena v povezavi s 34., 35. in 35.a členom, drugi odstavek 14. člena in četrti odstavek 45. člena);
5. nezakonito proizvede, nezakonito uvozi, nezakonito vnese iz druge države članice ali iznese v drugo državo članico, nezakonito prevaža, kupi oziroma proda nezakonito proizvedene oziroma nezakonito uvožene trošarinske izdelke oziroma sodeluje pri nezakoniti proizvodnji ali uvozu ali prenosu trošarinskih izdelkov iz ene države članice v drugo ali hrani nezakonito proizvedene, uvožene ali iz druge države članice vnesene trošarinske izdelke (16., 18., 26., 29.a, 29.b, 62. in 63. člen);
6. prenese dovoljenje izdano v skladu s tem zakonom na druge osebe (tretji odstavek 21. člena, tretji odstavek 27. člena, tretji odstavek 29.a člena, drugi odstavek 29.b člena in tretji odstavek 29.c člena);
7. ne izpolnjuje obveznosti, določene v prvem odstavku 22. člena ali ne odpravi nepavilnosti v določenem roku (drugi odstavek 22. člena);
- 7.a ne predloži instrumenta za zavarovanje ali ga ne predloži v ustreznem znesku (23. člen);
8. kot oproščeni uporabnik ne odpravi nepravilnosti v določenem roku (osmi odstavek 26. člena);
9. kot oproščeni uporabnik ne vodi evidenc o nakupu, gibanju in porabi trošarinskih izdelkov po vrsti, količini in vrednosti (29. člen);
10. kot pooblaščen prejemnik ne izpolnjuje obveznosti po tem zakonu (četrti odstavek 29.a člena);
11. kot nepooblaščen prejemnik ne izpolnjuje obveznosti po tem zakonu (29.b člen);

12. kot davčni zastopnik ne izpolnjuje obveznosti po tem zakonu (četrti odstavek 29.c člena);
13. ne obračuna trošarine oziroma je ne obračuna v davčnem obdobju (drugi odstavek 33. člena);
14. ne izkaže trošarine v mesečnem obračunu trošarine, ne predloži obračuna trošarine carinskemu organu v predpisanem roku oziroma ne izkaže trošarine v mesečnem obračunu na podlagi resničnih in popolnih podatkov (34. in peti odstavek 45. člena);
15. odpremlja ali omogoči, da se etilni alkohol odpremi iz trošarinskega skladišča ali vnesejo iz druge države članice ali uvozijo brez plačila trošarine za uporabo v proizvodnji neprehrambenih izdelkov, ne da bi bili denaturirani v skladu s tem zakonom (drugi odstavek 44. člena);
16. ne prijavi drobnoprodajne cene pristojnemu carinskemu organu v predpisanem roku (deseti odstavek 51. člena); prodaja tobačne izdelke po drobnoprodajnih cenah, ki so višje od prijavljenih (enajsti odstavek 51. člena); ne označi tobačnih izdelkov, ki so v prometu v Sloveniji, s tobačno znamko (prvi odstavek 52. člena) ter ne zagotovi, da je tobačna znamka nalepljena na embalažo pod celofanskim ali drugim papirjem tako, da je ni mogoče odstraniti, ne da bi bila poškodovana embalaža (tretji odstavek 52. člena);
17. ne označi plinskega olja ali kerozina s predpisanim sredstvom za označevanje oziroma skladiščenja ne organizira na predpisan način (56. člen);
18. v svojem knjigovodstvu ne zagotovi predpisanih podatkov oziroma ne vodi predpisanih evidenc (enaindvajseti odstavek 54. člena in 59. člen);
19. carinskemu organu ne prijavi pričetka, spremembe ali prenehanja svoje dejavnosti oziroma posameznega posla ali tega ne prijavi pravočasno (62. in 63. člen);
20. zahteva vračilo trošarine po 30. ali 30.a členu ter sedmem, devetem, enajstem, dvanajstem in devetnajstem odstavku 54. člena, na podlagi neresničnih podatkov;
21. kot oproščeni uporabnik uveljavlja oprostitev plačila trošarine v nasprotju s 44. in 55. členom tega zakona;
22. odpečati kotel brez soglasja carinskega organa (štirinajsti odstavek 45. člena).
- (2) Z globo od 200 do 4.100 eurov se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.
- (3) Z globo od 200 do 1.200 eurov se za prekršek kaznuje fizična oseba, če zahteva vračilo trošarine na podlagi neresničnih podatkov (54. člen) ali če kot trošarinski zavezanec ne vodi predpisanih evidenc (59. člen) oziroma opusti dolžnost sporočila ali prijave (62. in 45. člen), če nezakonito proizvede, nezakonito uvozi, nezakonito vnese iz druge države članice ali iznese v drugo državo članico, nezakonito prevaža, uporabi, porabi, kupi oziroma proda nezakonito proizvedene oziroma nezakonito uvožene trošarinske izdelke oziroma sodeluje pri nezakoniti proizvodnji ali uvozu ali prenosu trošarinskih izdelkov iz ene države članice v drugo ali hrani nezakonito proizvedene, uvožene ali iz druge države članice vnešene trošarinske izdelke (16. člen) ali če vnese na ozemlje Republike Slovenije brez plačila trošarine več kot 300 kosov cigaret (deveti odstavek 13.a člena).

68.a člen

(odvzem predmetov)

- (1) Trošarinski izdelki iz 5. točke prvega odstavka 68. člena se odvzamejo.
- (2) Predmeti prekrškov iz prejšnjega odstavka se odvzamejo tudi, če niso last storilca prekrška.
- (3) Če se predmet prekrška, ki bi se moral odvzeti, ne najde, se odvzem predmeta izvrši tako, da se od storilca prekrška izterja vrednost predmeta in se opravi postopek za izterjavo trošarinskih dajatev.

69. člen

(prekrški)

- (1) Z globo od 1.200 do 41.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba in samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

1. gibanja trošarinskih izdelkov ne spremlja pravilno izpolnjen trošarinski dokument (četrti odstavek 7. člena, prvi in drugi odstavek 10. člena);

2. ne izda trošarinskega dokumenta v predpisanem številu izvodov (tretji odstavek 8. člena);

3. ne posreduje nadzornemu organu izvoda trošarinskega dokumenta v predpisanem roku (četrti odstavek 8. člena);

4. ne potrdi prejema trošarinskih izdelkov na predpisani način (8. člen, 9. člen in prvi odstavek 10.a člena);

5. kot pošiljatelj trošarinskih izdelkov v drugo državo članico ali prejemnik trošarinskih izdelkov iz druge države članice ne izpolni predpisanih obveznosti (8.a člen, 9. člen in 10.č člen);

6. kot pošiljatelj ne obvesti carinskega organa, da ni prejel potrjenega trošarinskega dokumenta v predpisanem roku (8. člen);

7. ne predloži instrumenta za zavarovanje plačila trošarine v skladu s 23. členom tega zakona;

8. postopka denaturacije ne izvrši v trošarinskem skladišču ali če ga ne izvrši po predpisanem postopku in z uporabo predpisanega denaturanta (tretji odstavek 44. člena);

9. ne razvrsti trošarinskih izdelkov na način, kot je določen v 37., 38., 39., 40., 41., 42., 48., 49., 50. in 53. členu tega zakona;

10. ne izda računa ali drugega dokumenta v skladu z 58. členom tega zakona;

11. ne hrani dokumentacije oziroma je ne hrani v predpisanem roku (tretji odstavek 10. člena in 60. člen).

(2) Z globo od 200 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.